

Opozorilo: Neuradno prečiščeno besedilo predpisa predstavlja zgolj informativni delovni pripomoček, glede katerega organ ne jamči odškodninsko ali kako drugače.

Neuradno prečiščeno besedilo Zakona o kmetijstvu obsega:

- Zakon o kmetijstvu – ZKme-1 (Uradni list RS, št. 45/08 z dne 9. 5. 2008),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o kmetijstvu – ZKme-1A (Uradni list RS, št. 57/12 z dne 27. 7. 2012),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah določenih zakonov na področju varne hrane, veterinarstva in varstva rastlin – ZdZPVHVVR (Uradni list RS, št. 90/12 z dne 30. 11. 2012),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o kmetijstvu – ZKme-1B (Uradni list RS, št. 26/14 z dne 14. 4. 2014).

ZAKON O KMETIJSTVU (ZKme-1)

(neuradno prečiščeno besedilo št. 3)

I. TEMELJNE DOLOČBE

1. člen (vsebina zakona)

(1) Ta zakon določa cilje kmetijske politike, načrtovanje razvoja kmetijstva in podeželja, ukrepe kmetijske politike, promet s kmetijskimi pridelki in živil, verigo preskrbe s hrano, varnost živil neživalskega izvora v vseh fazah proizvodnje, predelave in distribucije, kakovost živil v vseh fazah proizvodnje, predelave in distribucije, varnost in kakovost živil v gostinski dejavnosti, institucionalnih obratih prehrane in obratih za prehrano na delu, označevanje kmetijskih pridelkov in živil, dopolnilne dejavnosti na kmetiji, javne službe, zbirke podatkov in informiranje na področju kmetijstva, postopke in organe za izvedbo tega zakona, raziskovalno delo, izobraževanje in razvojno-strokovne naloge ter inšpekcijski nadzor.

(2) Ta zakon ureja izvajanje:

- Uredbe Sveta (EURATOM) št. 3954/87 z dne 22. decembra 1987 o najvišji dovoljeni stopnji radioaktivnega onesnaženja živil in krme po jedrski nesreči ali kateri koli drugi radiološki nevarnosti (UL L št. 371 z dne 30. 12. 1987, str. 11), zadnjič spremenjene z Uredbo Sveta (EURATOM) št. 2218/89 z dne 18. julija 1989 o spremembi Uredbe (Euratom) št. 3954/87 o maksimalnih dovoljenih ravneh radioaktivne kontaminacije živil in krme po jedrski nesreči ali kakršnikoli drugi radiološki nesreči (UL L št. 211 z dne 22. 7. 1989, str. 1);
- Uredbe Sveta (EGS) št. 2219/89 z dne 18. julija 1989 o posebnih pogojih za izvoz živil in krme po jedrski nesreči ali kakršnikoli drugi radiološki nevarnosti (UL L št. 211 z dne 22. 7. 1989, str. 4);
- Uredbe Sveta (EGS) št. 315/93 z dne 8. februarja 1993 o določitvi postopkov Skupnosti za kontaminate v hrani (UL L št. 37 z dne 13. 2. 1993, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo (ES) št. 596/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 o prilagoditvi nekaterih aktov, za katere se uporablja postopek iz člena 251 Pogodbe, Sklepu Sveta 1999/468/ES glede regulativnega postopka s pregledom - Prilagoditev regulativnemu postopku s pregledom - Četrty del (UL L št. 188 z dne 18. 7. 2009, str. 14);

- Uredbe (ES) št. 258/97 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. januarja 1997 v zvezi z novimi žvili in novimi živilskimi sestavinami (UL L št. 43 z dne 14. 2. 1997, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo (ES) št. 596/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 o prilagoditvi nekaterih aktov, za katere se uporablja postopek iz člena 251 Pogodbe, Sklepu Sveta 1999/468/ES glede regulativnega postopka s pregledom - Prilagoditev regulativnemu postopku s pregledom - Četrty del (UL L št. 188 z dne 18. 7. 2009, str. 14);
- Uredbe (ES) št. 1760/2000 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. julija 2000 o uvedbi sistema za identifikacijo in registracijo govedi ter o označevanju govejega mesa in proizvodov iz govejega mesa in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 820/97 (UL L št. 204 z dne 11. 8. 2000, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo Sveta (EU) št. 517/2013 z dne 13. maja 2013 o prilagoditvi nekaterih uredb ter odločb in sklepov na področjih prostega pretoka blaga, prostega gibanja oseb, prava družb, politike konkurence, kmetijstva, varnosti hrane, veterinarske in fitosanitarne politike, prometne politike, energetike, obdavčitve, statistike, vseevropskih omrežij, pravosodja in temeljnih pravic, pravice, svobode in varnosti, okolja, carinske unije, zunanjih odnosov, zunanje, varnostne in obrambne politike ter institucij zaradi pristopa Republike Hrvaške (UL L št. 158 z dne 10. 6. 2013, str. 1);
- Uredbe (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane (UL L št. 31 z dne 1. 2. 2002, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo (ES) št. 596/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 o prilagoditvi nekaterih aktov, za katere se uporablja postopek iz člena 251 Pogodbe, Sklepu Sveta 1999/468/ES glede regulativnega postopka s pregledom - Prilagoditev regulativnemu postopku s pregledom - Četrty del (UL L št. 188 z dne 18. 7. 2009, str. 14), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 178/2002/ES);
- Uredbe (ES) št. 1829/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. septembra 2003 o gensko spremenjenih žvilih in krmi (UL L št. 268 z dne 18. 10. 2003, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo (ES) št. 298/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2008 o spremembi Uredbe (ES) št. 1829/2003 o gensko spremenjenih žvilih in krmi glede Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil (UL L št. 97 z dne 9. 4. 2008, str. 64);
- Uredbe (ES) št. 1830/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. septembra 2003 o sledljivosti in označevanju gensko spremenjenih organizmov ter sledljivosti žvil in krme, proizvedenih iz gensko spremenjenih organizmov, ter o spremembi Direktive 2001/18/ES (UL L št. 268 z dne 18. 10. 2003, str. 24), zadnjič spremenjene z Uredbo (ES) št. 1137/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008 o prilagoditvi nekaterih aktov, za katere se uporablja postopek, določen v členu 251 Pogodbe, Sklepu Sveta 1999/468/ES, glede regulativnega postopka s pregledom - Prilagoditev regulativnemu postopku s pregledom - Prvi del (UL L št. 311 z dne 21. 11. 2008, str. 1);
- Uredbe (ES) št. 2065/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. novembra 2003 o aromah dima, ki se uporabljajo ali so namenjene uporabi v ali na žvilih (UL L št. 309 z dne 26. 11. 2003, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo (ES) št. 596/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 o prilagoditvi nekaterih aktov, za katere se uporablja postopek iz člena 251 Pogodbe, Sklepu Sveta 1999/468/ES glede regulativnega postopka s pregledom - Prilagoditev regulativnemu postopku s pregledom - Četrty del (UL L št. 188 z dne 18. 7. 2009, str. 14);
- Uredbe Sveta (ES) št. 21/2004 z dne 17. decembra 2003 o uvedbi sistema za identifikacijo in registracijo ovc in koz ter o spremembi Uredbe (ES) št. 1782/2003 in direktiv 92/102/EGS in 64/432/EGS (UL L št. 5 z dne 9. 1. 2004, str. 8), zadnjič spremenjene z Uredbo Sveta (EU) št. 517/2013 z dne 13. maja 2013 o prilagoditvi nekaterih uredb ter odločb in sklepov na področjih prostega pretoka blaga, prostega gibanja oseb, prava družb, politike konkurence, kmetijstva, varnosti hrane, veterinarske in fitosanitarne politike, prometne politike, energetike, obdavčitve, statistike, vseevropskih omrežij, pravosodja in temeljnih pravic, pravice, svobode in varnosti,

- okolja, carinske unije, zunanjih odnosov, zunanje, varnostne in obrambne politike ter institucij zaradi pristopa Republike Hrvaške (UL L št. 158 z dne 10. 6. 2013, str. 1);
- Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 852/2004 z dne 29. aprila 2004 o higieni živil (UL L št. 139 z dne 30. 4. 2004, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo (ES) št. 219/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2009 o prilagoditvi nekaterih aktov, za katere se uporablja postopek iz člena 251 Pogodbe, Sklepu Sveta 1999/468/ES glede regulativnega postopka s pregledom - Prilagoditve regulativnemu postopku s pregledom - Drugi del (UL L št. 87 z dne 31. 3. 2009, str. 109), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 852/2004/ES);
 - Uredbe (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o izvajanju uradnega nadzora, da se zagotovi preverjanje skladnosti z zakonodajo o krmni in živilih ter s pravili o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali (UL L št. 165 z dne 30. 4. 2004, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo Sveta (EU) št. 517/2013 z dne 13. maja 2013 o prilagoditvi nekaterih uredb ter odločb in sklepov na področjih prostega pretoka blaga, prostega gibanja oseb, prava družb, politike konkurence, kmetijstva, varnosti hrane, veterinarske in fitosanitarne politike, prometne politike, energetike, obdavčitve, statistike, vseevropskih omrežij, pravosodja in temeljnih pravic, pravice, svobode in varnosti, okolja, carinske unije, zunanjih odnosov, zunanje, varnostne in obrambne politike ter institucij zaradi pristopa Republike Hrvaške (UL L št. 158 z dne 10. 6. 2013, str. 1);
 - Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 396/2005 z dne 23. februarja 2005 o mejnih vrednostih ostankov pesticidov v ali na hrani in krmni rastlinskega in živalskega izvora ter o spremembi Direktive Sveta 91/414/EGS (UL L št. 70 z dne 16. 3. 2005, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU) št. 834/2013 z dne 30. avgusta 2013 o spremembi prilog II in III k Uredbi (ES) št. 396/2005 Evropskega parlamenta in Sveta glede mejnih vrednosti ostankov za acekvincil, biksafen, diazinon, difenokonazol, etoksazol, fenheksamid, fludioksonil, izopirazam, lambda-cihalotrin, profenofos in protiokonazol v ali na nekaterih proizvodih (UL L št. 233 z dne 31. 8. 2013, str. 11);
 - Uredbe (ES) št. 1924/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o prehranskih in zdravstvenih trditvah na živilih (UL L št. 404 z dne 30. 12. 2006, str. 9), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU) št. 1047/2012 z dne 8. novembra 2012 o spremembi Uredbe (ES) št. 1924/2006 glede seznama prehranskih trditev (UL L št. 310 z dne 9. 11. 2012, str. 36);
 - Uredbe (ES) št. 1925/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o dodajanju vitaminov, mineralov in nekaterih drugih snovi živilom (UL L št. 404 z dne 30. 12. 2006, str. 26), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) št. 1169/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o zagotavljanju informacij o živilih potrošnikom, spremembah uredb (ES) št. 1924/2006 in (ES) št. 1925/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Komisije 87/250/EGS, Direktive Sveta 90/496/EGS, Direktive Komisije 1999/10/ES, Direktive 2000/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Komisije 2002/67/ES in 2008/5/ES in Uredbe Komisije (ES) št. 608/2004 (UL L št. 304 z dne 22. 11. 2011, str. 18);
 - Uredbe Sveta (ES) št. 834/2007 z dne 28. junija 2007 o ekološki pridelavi in označevanju ekoloških proizvodov in razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 2092/91 (UL L št. 189 z dne 20. 7. 2007, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo Sveta (EU) št. 517/2013 z dne 13. maja 2013 o prilagoditvi nekaterih uredb ter odločb in sklepov na področjih prostega pretoka blaga, prostega gibanja oseb, prava družb, politike konkurence, kmetijstva, varnosti hrane, veterinarske in fitosanitarne politike, prometne politike, energetike, obdavčitve, statistike, vseevropskih omrežij, pravosodja in temeljnih pravic, pravice, svobode in varnosti, okolja, carinske unije, zunanjih odnosov, zunanje, varnostne in obrambne politike ter institucij zaradi pristopa Republike Hrvaške (UL L št. 158 z dne 10. 6. 2013, str. 1);
 - Uredbe (ES) št. 110/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2008 o opredelitvi, opisu, predstavitvi, označevanju in zaščiti geografskih označb žganih pijač ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 1576/89 (UL L št. 39 z dne 13. 2. 2008, str. 16),

- zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU) št. 164/2012 z dne 24. februarja 2012 o spremembi Priloge III k Uredbi (ES) št. 110/2008 Evropskega parlamenta in Sveta o opredelitvi, opisu, predstavitvi, označevanju in zaščiti geografskih označb žganih pijač (UL L št. 53 z dne 25. 2. 2012, str. 1);
- Uredbe Sveta (ES) št. 733/2008 z dne 15. julija 2008 o pogojih, ki urejajo uvoz kmetijskih proizvodov, ki izvirajo iz tretjih držav po nesreči v jedrski elektrarni Černobil (UL L št. 201 z dne 30. 7. 2008, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo Sveta (ES) št. 1048/2009 z dne 23. oktobra 2009 o spremembi Uredbe (ES) št. 733/2008 o pogojih, ki urejajo uvoz kmetijskih proizvodov, ki izvirajo iz tretjih držav po nesreči v jedrski elektrarni Černobil (UL L št. 290 z dne 6. 11. 2009, str. 4);
 - Uredbe (ES) št. 1331/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o vzpostavitvi skupnega postopka odobritve za aditive za živila, encime za živila in arome za živila (UL L št. 354 z dne 31. 12. 2008, str. 1);
 - Uredbe (ES) št. 1332/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o encimih za živila in spremembi Direktive Sveta 83/417/EGS, Uredbe Sveta (ES) št. 1493/1999, Direktive 2000/13/ES, Direktive Sveta 2001/112/ES in Uredbe (ES) št. 258/97 (UL L št. 354 z dne 31. 12. 2008, str. 7), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU) št. 1056/2012 z dne 12. novembra 2012 o spremembi Uredbe (ES) št. 1332/2008 Evropskega parlamenta in Sveta o encimih za živila glede prehodnih ukrepov (UL L št. 313 z dne 13. 11. 2012, str. 9);
 - Uredbe (ES) št. 1333/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o aditivih za živila (UL L št. 354 z dne 31. 12. 2008, str. 16), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU) št. 913/2013 z dne 23. septembra 2013 o spremembi Priloge II k Uredbi (ES) št. 1333/2008 Evropskega parlamenta in Sveta glede uporabe sladil v nekaterem sadju in zelenjavi (UL L št. 252 z dne 24. 9. 2013, str. 11);
 - Uredbe (ES) št. 1334/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o aromah in nekaterih sestavinah živil z aromatičnimi lastnostmi za uporabo v in na živilih ter spremembi Uredbe Sveta (EGS) št. 1601/91, uredb (ES) št. 2232/96 in (ES) št. 110/2008 ter Direktive 2000/13/ES (UL L št. 354 z dne 31. 12. 2008, str. 34), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU) št. 985/2013 z dne 14. oktobra 2013 o spremembi in popravku Priloge I k Uredbi (ES) št. 1334/2008 Evropskega parlamenta in Sveta glede uporabe nekaterih aromatičnih snovi (UL L št. 273 z dne 15. 10. 2013, str. 18);
 - Uredbe Sveta (ES) št. 1217/2009 z dne 30. novembra 2009 o vzpostavitvi mreže za zbiranje računovodskih podatkov o dohodkih in poslovanju kmetijskih gospodarstev v Evropski skupnosti (UL L št. 328 z dne 15. 12. 2009, str. 27), zadnjič spremenjene z Uredbo Sveta (EU) št. 517/2013 z dne 13. maja 2013 o prilagoditvi nekaterih uredb ter odločb in sklepov na področjih prostega pretoka blaga, prostega gibanja oseb, prava družb, politike konkurence, kmetijstva, varnosti hrane, veterinarske in fitosanitarne politike, prometne politike, energetike, obdavčitve, statistike, vseevropskih omrežij, pravosodja in temeljnih pravic, pravice, svobode in varnosti, okolja, carinske unije, zunanjih odnosov, zunanje, varnostne in obrambne politike ter institucij zaradi pristopa Republike Hrvaške (UL L št. 158 z dne 10. 6. 2013, str. 1);
 - Uredbe (EU) št. 1151/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. novembra 2012 o shemah kakovosti kmetijskih proizvodov in živil (UL L št. 343 z dne 14. 12. 2012, str. 1);
 - Uredba (EU) št. 1305/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1698/2005 (UL L št. 347 z dne 20. 12. 2013, str. 487);
 - Uredba (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o financiranju, upravljanju in spremljanju skupne kmetijske politike in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 352/78, (ES) št. 165/94, (ES) št. 2799/98, (EC) No 814/2000, (ES) št. 1290/2005 in (ES) št. 485/2008 (UL L št. 347 z dne 20. 12. 2013, str. 549);
 - Uredba (EU) št. 1307/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. december 2013 o pravilih za neposredna plačila kmetom na podlagi shem podpore v okviru skupne

kmetijske politike ter razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 637/2008 in Uredbe Sveta (ES) št. 73/2009 (UL L št. 347 z dne 20. 12. 2013, str. 608);

- Uredba (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 922/72, (EGS) št. 234/79, (ES) št. 1037/2001 in (ES) št. 1234/2007 (UL L št. 347 z dne 20. 12. 2013, str. 671), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1308/2013/EU).

2. člen **(cilji kmetijske politike)**

Za uresničevanje gospodarske, prostorske, ekološke in socialne vloge kmetijstva ter njegovega trajnostnega razvoja so cilji kmetijske politike v Republiki Sloveniji:

- stabilna pridelava varne, kakovostne in čim cenejše hrane ter zagotavljanje prehranske varnosti in čim višje stopnje samooskrbe;
- ohranjanje poseljenosti in obdelanosti podeželja ter krajine;
- trajno ohranjanje rodovitnosti kmetijskih zemljišč;
- varstvo kmetijskih zemljišč pred onesnaženjem in nesmotrno rabo ter ohranjanje in izboljšanje virov za trajnostno pridelavo hrane;
- trajno povečevanje konkurenčne sposobnosti kmetijstva;
- zagotavljanje primerne dohodkovne ravni kmetijskim gospodarstvom in
- uresničevanje načel varstva okolja in ohranjanja narave ter ohranjanja genskih virov.

3. člen **(pomen izrazov)**

Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. kmetijska dejavnost je gospodarska panoga, ki obsega pridelovanje kmetijskih rastlin oziroma živinorejo ter storitve za rastlinsko pridelavo oziroma živinorejo, razen veterinarskih storitev, in dejavnosti, ki so v predpisih o standardni klasifikaciji dejavnosti navedene pod »01.1 Pridelovanje netrajnih rastlin«, »01.2 Gojenje trajnih nasadov«, »01.3 Razmnoževanje rastlin«, »01.4 Živinoreja«, »01.5 Mešano kmetijstvo« in »01.06 Storitve za kmetijsko proizvodnjo in priprava pridelkov«;
2. kmetijsko gospodarstvo je organizacijsko in poslovno zaokrožena gospodarska celota, ki obsega eno ali več proizvodnih enot, se ukvarja s kmetijsko ali kmetijsko in gozdarsko dejavnostjo, ima enotno vodstvo, naslov ali sedež, ime ali firmo in je organizirano kot:
 - pravna oseba,
 - samostojna podjetnica posameznica ali samostojni podjetnik posameznik (v nadaljnjem besedilu: samostojni podjetnik posameznik),
 - kmetija, ki ni pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, pri čemer se za kmetijo šteje tudi čebelarica ali čebelar, ki ni samostojni podjetnik posameznik,
 - kmetijsko gospodarstvo – skupni pašnik,
 - kmetijsko gospodarstvo – planina;
3. nosilec ali nosilka kmetijskega gospodarstva (v nadaljnjem besedilu: nosilec) je pravna ali fizična oseba, ki je pooblaščenca ali upravičenca, da za kmetijsko gospodarstvo vplaga vloge iz naslova ukrepov kmetijske politike oziroma sodeluje pri izvajanju ukrepov kmetijske politike in posreduje podatke v evidence z delovnega področja ministrstva, pristojnega za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo);
4. hrana ali živilo je hrana v skladu z drugim členom Uredbe 178/2002;
5. proizvodna enota je lokacijsko opredeljena gospodarska enota, na kateri se opravlja kmetijska ali kmetijska in gozdarska dejavnost in za katero se zahteva vpis v zbirke podatkov;
6. kmetijski pridelki so živalski in rastlinski pridelki ter proizvodi prve stopnje predelave teh pridelkov.

4. člen (kmetija)

Kmetija je oblika kmetijskega gospodarstva, kjer se nosilec in člani ali članice kmetije (v nadaljnjem besedilu: člani kmetije) ter zaposleni ukvarjajo s kmetijsko dejavnostjo.

5. člen (pravica do uporabe zemljišč kmetijskega gospodarstva, nosilec, člani kmetije, namestnik kmetije)

(1) Nosilec ima pravico do uporabe zemljišč kmetijskega gospodarstva in je odgovoren za obveznosti, ki izhajajo iz tega zakona. Šteje se, da ima nosilec pravico do uporabe zemljišč, ki so vpisane v register kmetijskih gospodarstev (v nadaljnjem besedilu: RKG).

(2) Šteje se, da ima nosilec pravico do uporabe zemljišč iz prejšnjega odstavka, če je lastnik ali zakupnik zemljišč oziroma ima za uporabo zemljišč pridobljeno soglasje lastnika zemljišč ali drugo pravno podlago, iz katere izhaja pravica do uporabe zemljišč. Pri zemljiščih v solastnini ali skupni lastnini ima nosilec pravico do uporabe zemljišč v skladu z zakonom, ki ureja kmetijska zemljišča.

(3) Član kmetije je fizična oseba, starejša od 15 let, ki ima stalno prebivališče na istem naslovu kot nosilec. Član kmetije je lahko tudi fizična oseba, starejša od 15 let, ki dela na kmetiji in ima stalno bivališče v Republiki Sloveniji, vendar ne na istem naslovu kot nosilec, in je nosilčev zakonec ali oseba, s katero živi v zunajzakonski skupnosti, partner v registrirani istospolni skupnosti ali s katerimi je v sorodstvu v ravni vrsti ali stranski vrsti do vštetega drugega kolena ter v sorodstvu po svaštvu v prvem kolenu, če nosilec za njen vpis v RKG pridobi njeno pisno soglasje. Fizična oseba je lahko član kmetije le na eni kmetiji. Fizična oseba, ki opravlja registrirano dejavnost, ne more biti član kmetije kot poslovni subjekt v skladu s predpisom, ki ureja poslovni register Slovenije.

(4) Za kmetijo, ki uveljavlja ukrepe kmetijske politike, mora nosilec kmetije izmed članov kmetije določiti tudi namestnika ali namestnico nosilca (v nadaljnjem besedilu: namestnik). Če kmetija nima več nosilca, postane nosilec njegov namestnik.

(5) Osebe iz prvega, tretjega in četrtega odstavka tega člena postanejo nosilec, namestnik ali član kmetije oziroma kmetijskega gospodarstva z dnem vpisa v RKG.

(6) Nosilec kmetijskega gospodarstva je lahko pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če imata sedež v Republiki Sloveniji, ali fizična oseba. Nosilec kmetije je lahko fizična oseba, ki ima stalno bivališče v Republiki Sloveniji. Poslovni subjekt v skladu s predpisom, ki ureja poslovni register Slovenije, ne more biti nosilec kmetije.

(7) Pravna oseba, fizična oseba ali samostojni podjetnik posameznik je lahko nosilec samo enega kmetijskega gospodarstva.

(8) Dopolnilna dejavnost na kmetiji iz 99. člena tega zakona se ne šteje za registrirano dejavnost iz tretjega odstavka tega člena.

6. člen (kmetijsko gospodarstvo – skupni pašnik)

(1) Kmetijsko gospodarstvo – skupni pašnik je oblika kmetijskega gospodarstva, kjer se del leta izvaja paša živali in ki obsega enega ali več skupnih pašnikov.

(2) Kmetijsko gospodarstvo – skupni pašnik predstavlja zemljišča v skupni uporabi pašnih interesentov, namenjena skupni paši njihovih živali, ter poslopja in naprave na teh zemljiščih.

7. člen **(kmetijsko gospodarstvo – planina)**

(1) Kmetijsko gospodarstvo – planina je oblika kmetijskega gospodarstva, kjer pašni interesenti del leta izvajajo pašo živali in ki obsega eno ali več planin.

(2) Kmetijsko-gospodarstvo – planina je tradicionalna oblika individualne ali skupne rabe zemljišč v alpskem, predalpskem ali dinarskem svetu Slovenije in ima naslednje značilnosti:

- predstavlja geografsko zaokrožena zemljišča in gozd v upravljanju;
- na njej je organizirana sezonska paša živali brez vsakodnevnega vračanja živali;
- njena najnižja točka je na nadmorski višini najmanj 750 metrov ali na nadmorski višini najmanj 400 metrov, kadar je to utemeljeno iz geografskih, zgodovinskih ali drugih razlogov;
- lahko ima gospodarske objekte ter objekte in naprave za oskrbo ljudi in živali.

8. člen **(podzakonski predpisi)**

Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) oziroma ministrica ali minister, pristojen za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano (v nadaljnjem besedilu: minister), izdaja podzakonske predpise, predvidene v določbah tega zakona, ter druge predpise, potrebne za izvajanje tega zakona in predpisov Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: predpisi Unije), ki se nanašajo na vsebino tega zakona.

II. NAČRTOVANJE RAZVOJA KMETIJSTVA IN PODEŽELJA

9. člen **(nacionalni program)**

(1) Nacionalni program o strateških usmeritvah razvoja slovenskega kmetijstva in živilstva opredeljuje zlasti strateške razvojne cilje, analizo stanja slovenskega kmetijstva in živilstva, prednostne programske usmeritve, področja ukrepov kmetijske politike z operativnimi cilji ter načela in mehanizme ukrepanja, z namenom uresničevanja strateških ciljev razvoja slovenskega kmetijstva s čim učinkovitejšim izkoriščanjem javnih sredstev.

(2) Nacionalni program zaščite kranjske čebele opredeljuje zlasti stanje na področju čebelarstva, cilje in ukrepe za ohranitev avtohtone populacije kranjske čebele in njene diverzitete ter ohranitev enakomerne in zadostne poseljenosti Slovenije s čebeljimi družinami, prednostne naloge, usmeritve za razvoj čebelarstva in javnih služb s področja čebelarstva, oceno potrebnih sredstev za izvedbo programa ter njihovih virov.

(3) Državni zbor Republike Slovenije na predlog vlade sprejme nacionalna programa iz prvega in drugega odstavka tega člena.

(4) Vlada na predlog ministrstva sprejme strategije oziroma operativne programe za izvedbo nacionalnih programov iz prvega in drugega odstavka tega člena.

10. člen
(izvedba ukrepov kmetijske politike)

Vlada v skladu s programskimi dokumenti sprejme predpise za izvedbo ukrepov kmetijske politike.

11. člen
(kmetijska tržno cenovna politika)

Za izvajanje ukrepov kmetijske tržno cenovne politike vlada določi:

- vrste ukrepov kmetijske tržno cenovne politike po posameznih kmetijskih pridelkih in živilih;
- pogoje, merila in podrobnejša pravila postopka za uvedbo in izvajanje posameznega ukrepa, kadar je to potrebno zaradi izvajanja predpisov Unije;
- upravičenke ali upravičence (v nadaljnjem besedilu: upravičenec) in načine uveljavljanja ukrepov;
- način nadzora nad izvajanjem ukrepov kmetijske tržno cenovne politike.

12. člen
(razvoj podeželja)

Za izvajanje ukrepov razvoja podeželja vlada določi:

- vrsto ukrepov, pogoje, upravičence, merila in postopke za uvedbo in izvajanje posameznega ukrepa razvoja podeželja;
- finančna sredstva, namenjena za posamezni ukrep razvoja podeželja.

13. člen
(poročilo o izvajanju nacionalnega programa)

Vlada najmanj enkrat letno obravnava poročilo o stanju na področju kmetijstva in živilstva, ki ga pripravi ministrstvo.

III. UKREPI KMETIJSKE POLITIKE

1. Skupne določbe

14. člen
(ukrepi in načela)

(1) Ukrepi kmetijske politike obsegajo ukrepe kmetijsko tržno cenovne politike, ukrepe razvoja podeželja in druge ukrepe, ki so pomembni za uresničevanje sprejetih ciljev kmetijske politike.

(2) Ukrepi kmetijske politike morajo biti med seboj usklajeni in se izvajajo po načelu enakopravnosti.

15. člen
(trajnostno kmetijstvo)

(1) Ukrepi kmetijske politike morajo biti usmerjeni predvsem v razvoj trajnostnega kmetijstva.

(2) S trajnostnim kmetijstvom se vzdržuje biotska raznovrstnost živalskih in rastlinskih vrst in ohranja tla ter njihovo rodovitnost ob varovanju naravnih razmer za življenje v tleh, vodi in zraku.

16. člen (financiranje)

Ukrepi kmetijske politike se financirajo iz:

- proračuna Republike Slovenije,
- občinskih proračunov,
- proračuna Unije,
- namenskih dotacij,
- drugih virov.

17. člen (upravičenci)

(1) Upravičenci iz naslova ukrepov kmetijske politike so kmetijska gospodarstva in druge fizične ter pravne osebe na ozemlju Republike Slovenije, ki opravljajo kmetijsko, živilsko, trgovinsko ali drugo dejavnost oziroma storitve za kmetijsko dejavnost oziroma za razvoj podeželja, ter izpolnjujejo predpisane pogoje. Pri kmetijah je upravičenec nosilec, razen če ni drugače določeno. Upravičenci so tudi občine na ozemlju Republike Slovenije, ki izvajajo dejavnosti na področju kmetijstva oziroma razvoja podeželja.

(2) Zahtevk iz naslova ukrepov kmetijske politike vlaga nosilec, razen če ni drugače določeno.

(3) Upravičenec ne sme posredovati neresničnih podatkov z namenom pridobitve sredstev po tem zakonu.

(4) Sredstva morajo upravičenci uporabljati v skladu z namenom, za katerega so jih pridobili.

(5) Sredstva za posamezni ukrep, ki jih je upravičenec pridobil nezakonito ali porabil nenamensko, mora vrniti skupaj z zakonitimi zamudnimi obrestmi.

(6) V primerih iz prejšnjega odstavka upravičenec ne more pridobiti sredstev za dobo dveh let od dokončne odločbe o vračilu sredstev, če predpisi za določen ukrep ne določajo drugače.

(7) Pri kmetiji, kmetijskem gospodarstvu – skupnem pašniku in kmetijskem gospodarstvu – planini, ob spremembi nosilca vse pravice in obveznosti, ki so nastale do trenutka spremembe v RKG in se nanašajo na ukrepe kmetijske politike po tem zakonu, preidejo na novega nosilca.

(8) Ne glede na prejšnji odstavek je v primeru obveznosti vračila sredstev, sredstva zavezan vrniti nosilec, na katerega se odločba glasi.

(9) Upravičenci, ki so pridobili sredstva, morajo dokumentacijo, ki je bila podlaga za pridobitev sredstev, hraniti še pet let od dneva pridobitve sredstev, razen če predpisi, ki urejajo ukrepe kmetijske politike, ne določajo drugače.

18. člen
(organ, pristojen za izvajanje ukrepov kmetijske politike)

Za izvajanje ukrepov kmetijske politike po tem zakonu je pristojna Agencija Republike Slovenije za kmetijske trge in razvoj podeželja (v nadaljnjem besedilu: agencija).

2. Ukrepi kmetijske tržno cenovne politike

19. člen
(vloga in namen)

(1) Namen ukrepov kmetijske tržno cenovne politike je predvsem zagotavljanje stabilnih in za uresničevanje ciljev kmetijske politike primernih prihodkov kmetijskim pridelovalkam ali pridelovalcem (v nadaljnjem besedilu: pridelovalec).

(2) V interesu enotnosti trga in enakopravnega konkurenčnega položaja vseh pridelovalcev se ukrepi kmetijske tržno-cenovne politike uveljavljajo na celotnem ozemlju Republike Slovenije v skladu s predpisi Unije.

20. člen
(ureditev tržnih standardov)

Za izvajanje predpisov Unije o določitvi tržnih standardov za nekatere kmetijske proizvode minister predpiše podrobnejša merila.

21. člen
(ukrepi za preprečevanje motenj)

Če pride ali grozi, da bo prišlo do resnih motenj na trgu s kmetijskimi pridelki ali živil, zaradi katerih so lahko ogroženi cilji kmetijske politike, lahko vlada v skladu s predpisi Unije in ob upoštevanju omejitev iz mednarodnih pogodb, ki zavezujejo Republiko Slovenijo, uvede potrebne ukrepe. Ti ukrepi veljajo, dokler ogroženost trga ne preneha.

3. Ukrepi razvoja podeželja

22. člen
(namen)

Ukrepi razvoja podeželja so usmerjeni k povečanju učinkovitosti in konkurenčnosti pridelave ter predelave kmetijskih pridelkov in živil, okolju prijazni kmetijski dejavnosti, prestrukturiranju in ohranjanju poseljenosti podeželja ter krajine, ob upoštevanju okoljske in naravovarstvene sprejemljivosti, ter izboljšanju kakovosti življenja na podeželju in spodbujanju večje raznovrstnosti gospodarskih dejavnosti na podeželju.

23. člen
(pomoč kmetijskim gospodarstvom v težavah)

(1) Kmetijskim gospodarstvom v težavah se lahko namenijo pomoči v skladu s predpisi Unije.

(2) Upravičenci do sredstev pomoči so kmetijska gospodarstva, ki so nekrivdno zašla v težak finančni položaj.

(3) Za dodelitev sredstev pomoči po tem členu podrobnejše pogoje in merila določi vlada.

24. člen (ukrepi občine)

(1) Občina lahko uvede ukrepe razvoja podeželja, ki ne smejo biti v nasprotju z nacionalnim programom razvoja podeželja, predpisi iz 10. člena tega zakona in predpisi Unije.

(2) Sredstva za ukrepe iz tega člena zagotovi občina v svojem proračunu.

25. člen (pomoč neprofitnim in nevladnim organizacijam ter skupinam proizvajalcev)

(1) Sredstva pomoči so namenjena delovanju društev, njihovih zvez, združenj in drugih oblik neprofitnega povezovanja na področju kmetijstva in razvoja podeželja.

(2) Sredstva pomoči so namenjena tudi sofinanciranju dejavnosti skupin proizvajalk ali skupin proizvajalcev (v nadaljnjem besedilu: skupina proizvajalcev), ki so vključene v sheme kakovosti.

(3) Podrobnejše pogoje in merila za dodelitev sredstev iz tega člena določi vlada.

4. Državne pomoči

26. člen (ukrepi razvoja podeželja upravljavcev pomoči)

(1) Ukrepi razvoja podeželja, ki jih lahko uvedejo upravljavci pomoči, morajo biti skladni z nacionalnim programom razvoja podeželja, predpisi iz 10. člena tega zakona in predpisi Unije.

(2) Upravljavci pomoči so institucionalne enote, skladno s statističnimi predpisi opredeljene v sektorju država, ki pripravijo vsebino predvidene pomoči in jo priglasijo. Upravljavec pomoči skrbi za njeno pravilno izvajanje in poročanje o njenem izvajanju pristojnemu organu za področje državnih pomoči.

(3) Sredstva za ukrepe iz tega člena zagotovijo upravljavci pomoči v svojem proračunu.

27. člen (pristojni organ za državne pomoči)

(1) Ministrstvo je pristojno za spremljanje državnih pomoči s področja kmetijstva.

(2) Ministrstvo izvaja zlasti naslednje naloge:

- obravnava, ocenjuje in posreduje priglasitev državnih pomoči s področja kmetijstva Evropski komisiji;
- obravnava, ocenjuje in daje mnenje o skladnosti za državne pomoči, ki pomenijo skupinsko izjemo in za pomoči po pravilu »de minimis« v kmetijstvu;
- zbira, obdeluje in spremlja podatke o državnih pomočeh in o pomočeh, dodeljenih po pravilu »de minimis« ter vodi evidence o teh podatkih;
- pripravi letno poročilo, skladno z nacionalnimi predpisi in predpisi Unije;
- svetuje upravljavcem državnih pomoči s področja kmetijstva.

(3) Podrobnejšo vsebino in postopek spremljanja državnih pomoči z delovnega področja ministrstva predpiše vlada.

5. Ukrepi za pospeševanje prodaje

28. člen **(pomoč za pospeševanje prodaje)**

(1) Za pospeševanje prodaje kmetijskih pridelkov in živil se lahko uvedejo pomoči za promocijo in trženje v skladu s predpisi Unije.

(2) Vlada podrobneje določi ukrepe, pogoje in merila za dodelitev sredstev iz tega člena.

IV. POSEBNA UREDITEV UPRAVNEGA POSTOPKA

1. Skupne določbe

29. člen **(načelo javnosti podatkov)**

Podatki iz upravnih odločb o dodelitvi sredstev po tem zakonu so javni, razen davčne številke, enotne matične številke občana (v nadaljnjem besedilu: EMŠO) in identifikacijske številke kmetijskega gospodarstva (v nadaljnjem besedilu: KMG-MID).

30. člen **(oblika vloge)**

(1) Vlada lahko s predpisi iz 10. in 12. člena tega zakona določi, da se vloge, razen vlog za uveljavljanje pravic do pravnih sredstev, vlagajo le v elektronski obliki in podpišejo z varnim elektronskim podpisom s kvalificiranim digitalnim potrdilom.

(2) S predpisom ali javnim razpisom se lahko predpiše obrazec za vložitev vloge.

(3) Vloge, ki niso vložene v skladu s tem členom, se zavržejo.

30.a člen **(pooblastilo)**

(1) Šteje se, da je stranka pooblastila pooblaščenca za vložitev ali umik vloge, ki je vložena v elektronski obliki in podpisana z varnim elektronskim podpisom s kvalificiranim potrdilom, če je elektronski vlogi priložena izpolnjena izjava pooblaščenca o obstoju in sprejemu pooblastila.

(2) Če organ dvomi v obstoj pooblastila iz prejšnjega odstavka, zahteva od stranke ali pooblaščenca, da ga predloži v določenem roku. Stranka in pooblaščenec morata hraniti pooblastilo najmanj pet let od dneva, ko je stranka pridobila sredstva.

31. člen (umik zahtevka)

(1) Če stranka v postopku uveljavljanja sredstev iz naslova ukrepov kmetijske politike umakne katerega od že vloženih zahtevkov iz vloge pred potekom roka za oddajo vloge, se sklep o ustavitvi postopka glede tega zahtevka izda hkrati z odločbo o drugih zahtevkih.

(2) Kadar stranka med postopkom, v katerem je položila varščino, umakne zahtevek in pristojni organ sprostí varščino, se šteje, da je postopek ustavljen v trenutku, ko je bila varščina sproščena.

32. člen (rok za odločbo)

Rok, v katerem mora pristojni organ izdati odločbo na prvi stopnji, začne teči od dneva, ko so v skladu s predpisi Unije ugotovljena vsa dejstva in izvedene predpisane kontrole.

33. člen (rok za odpravo pomanjkljivosti)

Če je vloga nepopolna ali nerazumljiva, mora pristojni organ v roku treh mesecev od poteka roka za vložitev zahtevka od stranke zahtevati, da pomanjkljivosti odpravi, in ji določi rok, v katerem mora vlogo popraviti.

34. člen (zahteva za odpravo pomanjkljivosti)

(1) Pristojni organ lahko stranko pred pisno zahtevo za odpravo pomanjkljivosti opozori na pomanjkljivosti po telefonu ali na drug primeren način, če to prispeva k lažjemu uresničevanju pravic strank.

(2) Če stranka odpravi pomanjkljivosti po telefonu, uradna oseba o tem napravi uradni zaznamek.

(3) Če stranka kljub opozorilu iz prvega odstavka tega člena ne odpravi pomanjkljivosti, pristojni organ pisno zahteva od stranke, da pomanjkljivosti odpravi, in ji določi rok, v katerem mora vlogo popraviti.

(4) Stranka mora pomanjkljivosti odpraviti v roku, določenem v pisni zahtevi za odpravo pomanjkljivosti. Pristojni organ morebitne odprave pomanjkljivosti vloge, poslana po roku, pri odločanju ne upošteva.

35. člen **(podatki o transakcijskih računih strank)**

(1) Sredstva iz naslova vseh ukrepov kmetijske politike se nakazujejo samo na en transakcijski račun stranke.

(2) Stranki, ki ima v Republiki Sloveniji odprt transakcijski račun, se sredstva nakažejo na račun iz registra transakcijskih računov, ki ga stranka agenciji sporoči. Če stranka transakcijskega računa ne sporoči, se sredstva nakažejo na račun, razviden iz registra transakcijskih računov.

(3) Stranki, ki nima v Republiki Sloveniji odprtega transakcijskega računa, se sredstva nakažejo na račun, odprt v drugi državi članici, ki ga stranka agenciji sporoči.

(4) Kadar transakcijski račun stranke ni razviden iz registra transakcijskih računov ali stranka ne ravna v skladu s prejšnjim odstavkom, agencija zahteva odpravo pomanjkljivosti. Če stranka v roku iz zahteve za odpravo pomanjkljivosti ne sporoči transakcijskega računa, agencija vlogo stranke zavrže.

(5) Za potrebe vodenja postopka iz tega člena in vodenje evidence iz 153. člena tega zakona ima pristojni organ neposredni elektronski dostop do podatkov iz registra transakcijskih računov.

36. člen **(kontrola na kraju samem)**

(1) Naloge kontrole na kraju samem, ki je potrebna za ugotavljanje dejstev in okoliščin, pomembnih za odločitev o upravičenosti zaprosenih ali dodeljenih sredstev oziroma o namenski rabi dodeljenih sredstev po tem zakonu, opravlja pristojni organ oziroma se opravljajo kot javno pooblastilo.

(2) Za opravljanje nalog kontrole na kraju samem je treba izpolnjevati strokovne, prostorske, tehnične in organizacijske pogoje.

(3) Podrobnejše pogoje iz prejšnjega odstavka, pogoje in merila za izbor, podrobnejše zahteve glede izvajanja nalog kontrole na kraju samem ter način oblikovanja cene storitev predpiše minister v skladu s predpisi Unije. Cene storitev vsako leto določi minister.

(4) Izbira izvajalca za izvajanje nalog iz tega člena se opravi na podlagi javnega razpisa.

(5) Pristojni organ odloči o izbiri izvajalca z odločbo v upravnem postopku. V odločbi morajo biti navedene strokovne delavke ali strokovni delavci, ki izvajajo naloge iz tega člena (v nadaljnjem besedilu: kontrolor). Z izvajalci se sklenejo pogodbe, s katerimi se uredijo medsebojna razmerja.

(6) Javno pooblastilo preneha, če niso več izpolnjeni pogoji iz tega člena ali če se naloge iz tega člena opravljajo v nasprotju s predpisi, kar ugotovi pristojni organ z odločbo v upravnem postopku.

(7) Zoper odločbo iz petega in šestega odstavka tega člena ni pritožbe, možen pa je upravni spor.

(8) Kontrolor se šteje za uradno osebo po zakonu, ki določa upravni postopek, in ima pooblastilo za opravljanje posameznih dejanj v upravnem postopku.

(9) Kontrolor pri kontroli na kraju samem postopa v skladu z določbami zakona, ki ureja upravni postopek, in o opravljeni kontroli sestavi zapisnik.

36.a člen (zapisnik o kontroli na kraju samem)

(1) Ne glede na zakon, ki ureja elektronski podpis, je pri uporabi elektronskega tehničnega sredstva pri zapisniku o kontroli na kraju samem varen elektronski podpis ali podpis z uporabo podpisne tablice ali drugega elektronskega tehničnega sredstva, ki omogoča zapis biometričnih podatkov, glede podatkov v elektronski obliki enakovreden lastnoročnemu podpisu ter ima enako veljavnost in dokazno vrednost kot lastnoročni podpis, če so postopki zajema, podpisovanja in hrambe tako podpisanega dokumenta skladni z notranjimi pravili agencije, potrjenimi v skladu s predpisom, ki ureja varstvo arhivskega in dokumentarnega gradiva.

(2) Podpis z uporabo podpisne tablice oziroma drugega elektronskega tehničnega sredstva, ki omogoča zapis biometričnih podatkov, mora smiselno izpolnjevati pogoje za varen elektronski podpis kot jih določa zakon, ki ureja elektronski podpis.

37. člen (vročitev)

(1) Odločbe in sklepi organa prve stopnje s področja ukrepov kmetijske politike, razen odločb o vračilu sredstev, in posamični akti iz naslova vodenja evidence imetnic ali imetnikov (v nadaljnjem besedilu: imetnik) rejnih živali in evidence rejnih živali, se vročajo z navadno vročitvijo. Šteje se, da je vročitev opravljena 20. dan od dneva odpreme, navedenega na odločbi in sklepu oziroma na posamičnem aktu.

(2) Stranka lahko pisno obvesti pristojni organ prve stopnje, da odločbe ali sklepa ni prejela, v roku 30 dni od datuma, do katerega morajo biti izdane odločbe za posamezen ukrep. Datum je določen v predpisih iz 10. člena tega zakona.

(3) Pristojni organ prve stopnje stranki v primerih iz prejšnjega odstavka odločbo ali sklep vroči z osebno vročitvijo.

37.a člen (odvzem upravičenj, vračilo sredstev in upravne sankcije)

Agencija odloči o odvzemu upravičenj, vračilu sredstev oziroma o upravnih sankcijah v skladu s predpisi Unije in predpisi za njihovo izvrševanje.

38. člen (oblika pritožbe)

Pritožba se vloži pisno.

39. člen (rok organa za odstop pritožbe)

Rok, v katerem mora pristojni organ prve stopnje odstopiti pritožbo z dokumenti, ki se tičejo zadeve, pristojnemu organu druge stopnje potem, ko preveri, ali je vložena pritožba pravočasna, dovoljena in ali jo je vložila upravičena oseba, pa izpodbijane odločbe ne nadomesti z novo odločbo, je dva meseca od prejema pritožbe.

40. člen (rok organa druge stopnje za izdajo odločbe)

(1) Rok, v katerem mora pristojni organ izdati odločbo na drugi stopnji, začne teči od dneva, ko prejme popolno pritožbo in dokumente, ki se tičejo zadeve.

(2) Če o pritožbi stranke ni odločeno v štirih mesecih od vložitve pritožbe, lahko stranka postopa po določbah zakona, ki ureja upravni spor.

41. člen (izvršljivost odločbe)

Pritožba zoper odločbo iz naslova ukrepov kmetijske politike in pritožba zoper odločbo o zasegu varščine ne zadrži njene izvršitve.

42. člen (poseben primer odprave odločbe prve stopnje)

(1) Kadar je odločba izdelana samodejno z uporabo informacijskega sistema in je v njej nepravilno ugotovljeno dejansko stanje ali napačno uporabljen materialni predpis, agencija v enem letu po vročitvi odločbe stranki celotno odločbo odpravi in izda novo odločbo. Kot datum izdaje nove odločbe se šteje datum na odločbi.

(2) Kadar pristojni organ na podlagi dokončnega poročila ali drugega končnega akta pristojnega nadzornega ali revizijskega organa ugotovi, da so bila sredstva dodeljena v nasprotju s predpisi Unije ali predpisi Unije niso bili v celoti pravilno uporabljeni, pristojni organ svojo odločbo v roku petih let od dokončnosti odločbe odpravi in jo nadomesti z novo odločbo oziroma svojo odločitev iz drugega odstavka 56. člena tega zakona v roku petih let od zadnjega izplačila sredstev odpravi in jo nadomesti z odločbo.

(3) Zoper novo odločbo po prvem in drugem odstavku tega člena je dovoljena pritožba, razen v primerih, ko v skladu z določbami tega zakona zoper odpravljen odločitev agencije pritožba ni dovoljena.

43. člen (odprava odločbe po nadzorstveni pravici)

(1) Organ, pristojen za nadzor, lahko po nadzorstveni pravici, poleg primerov iz zakona, ki ureja upravni postopek, odpravi odločbo pod pogoji, v roku in iz razlogov, določenih v predpisu Unije, ki določa obveznost vračila strankam, kadar jim je bilo z odločbo odobrenih preveč sredstev ali upravičenj.

(2) Če predpis Unije roka iz prejšnjega odstavka ne določa drugače, lahko pristojni organ odločbo odpravi v petih letih od vročitve odločbe.

44. člen

(enotna odločba)

(1) Kadar je pri organu druge stopnje vloženih več kot pet pritožb zoper odločbe prve stopnje ali predlogov za odpravo po nadzorstveni pravici in se pravice ali obveznosti opirajo na isto ali podobno dejansko stanje in isto pravno podlago ter pristojni organ druge stopnje ugotovi, da so pritožbe ali predlogi utemeljeni, lahko izda enotno odločbo.

(2) Z enotno odločbo organ odpravi odločbe v delu, ki je nepravilen, in vrne zadeve organu prve stopnje v ponovni postopek. Organ druge stopnje je dolžan s svojo enotno odločbo opozoriti organ prve stopnje, glede česa je treba dopolniti postopek, organ prve stopnje pa mora vseskozi ravnati po tej odločbi.

(3) Sestavni del enotne odločbe je seznam z imeni strank in njihovih zakonitih zastopnic ali zakonitih zastopnikov ali pooblaščenk ali pooblaščenecv ter označba prvostopne odločbe.

(4) Enotna odločba se pošlje organu prve stopnje, ki mora brez odlašanja, najpozneje pa v 30 dneh od prejema zadeve, izdati nove odločbe. Strankam se kopija enotne odločbe brez posebnega seznama vroči skupaj z novo odločbo. Zoper novo odločbo je dovoljena pritožba.

45. člen (obnova postopka)

(1) Postopek, ki je končan z odločbo, zoper katero v upravnem postopku ni rednega pravnega sredstva (odločba, dokončna v upravnem postopku), se poleg razlogov iz zakona, ki ureja upravni postopek, obnovi tudi, če odločba temelji na upravni odločbi, ki je bila pravnomočno spremenjena, razveljavljena ali odpravljena.

(2) Stranka lahko predlaga obnovo iz vseh obnovitvenih razlogov v treh mesecih. Rok začne teči v skladu z določbami zakona, ki ureja upravni postopek, v primeru iz prejšnjega odstavka pa od dneva, ko je stranka zvedela za pravnomočno odločbo.

(3) Pristojni organ lahko začne postopek obnove po uradni dolžnosti iz vseh obnovitvenih razlogov v petih mesecih. Rok začne teči v skladu z določbami zakona, ki ureja upravni postopek, v primeru iz prvega odstavka tega člena pa od dneva, ko je odločba postala pravnomočna.

(4) Sklep o dovolitvi obnove ali sklep o obnovi se izda skupaj z odločbo.

(5) Po preteku petih let od dokončnosti odločbe se obnova iz kateregakoli obnovitvenega razloga ne more več predlagati niti ne uvesti po uradni dolžnosti.

46. člen (kmetijsko gospodarstvo brez nosilca)

Če je kmetijsko gospodarstvo v postopku dodelitve sredstev ali upravičenj brez nosilca, pristojni organ postopek s sklepom prekine do določitve nosilca. Če nosilca ni mogoče določiti, pristojni organ s sklepom postopek ustavi.

47. člen (poračunavanje in vračila neupravičeno izplačanih sredstev)

Sredstva, ki jih mora stranka na podlagi izvršljive odločbe vrniti, lahko pristojni organ poračuna s sredstvi, ki stranki še niso bila izplačana, in sicer iz katerega koli ukrepa kmetijske politike, če predpisi Unije ne določajo drugače, sicer mora pristojni organ takoj zahtevati vračilo v proračun.

47.a člen (obročno plačilo dolga in odlog plačila)

(1) Stranka lahko pred iztekom z odločbo določenega roka za vračilo sredstev pri agenciji vloži vlogo za obročno plačilo dolga iz naslova ukrepov kmetijske politike.

(2) Najnižji skupni znesek dolga stranke, za katerega se dovoli obročno plačilo, je 500 eurov.

(3) Na podlagi vloge stranke se lahko dovoli obročno plačilo dolga v treh trimesečnih obrokih. V tem primeru se nominalni znesek dolga razdeli na tri enake dele ali obroke, pri katerih se določi tudi datum njihove zapadlosti.

(4) Če stranka zamudi s plačilom za kateri koli posamezni obrok, se dolg takoj izterja v celoti. Agencija v odločbi, s katero dovoli obročno plačilo dolga, stranko opozori na posledice zamude. Od dneva zapadlosti posameznega obroka do dneva plačila se obračunajo tudi zakonite zamudne obresti za dolgovani znesek.

(5) Vloga za obročno plačilo dolga mora biti vložena na obrazcu, ki je objavljen na spletni strani agencije.

(6) Odlog plačila dolga iz naslova ukrepov skupne kmetijske politike ni mogoč.

48. člen (neupravičeno izplačana sredstva pod določenim zneskom)

O vračilu neupravičeno izplačanih sredstev ali odvzemu neutemeljeno dodeljenih upravičenj, ki ne presegajo zneska, določenega v skladu s predpisi Unije, se odločba ne izda.

2. Postopek za izvajanje ukrepov politike razvoja podeželja

49. člen (uporaba postopka)

(1) Poseben upravni postopek za izvajanje ukrepov politike razvoja podeželja se uporablja za ukrepe na področju čebelarstva iz programa ukrepov na področju čebelarstva in za ukrepe politike razvoja podeželja, razen za kmetijsko-okoljske in kmetijsko-podnebne ukrepe, ukrep ekološko kmetovanje, ukrep izravnalnih plačil za območja z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost in ukrep dobro počutje živali.

(2) Pri izvajanju ukrepov politike razvoja podeželja iz prejšnjega odstavka se uporabljajo določbe 29. do 48. člena tega zakona razen določb:

- 33. člena ter prvega, drugega in tretjega odstavka 34. člena za vloge iz odprtega javnega razpisa po prvi alineji prvega odstavka 51. člena tega zakona in
- 37. člena tega zakona.

50. člen (čas in način vložitve vloge)

(1) Če stranka vlogo pošilja po pošti, jo mora poslati s priporočeno pošiljko. Pri vlogi, ki je poslana s priporočeno pošiljko, se za čas vložitve šteje čas oddaje pošiljke na pošti. Kadar na priporočeni pošiljki čas oddaje pošiljke ni ugotovljen kljub poizvedbi na pošti, se šteje, da je vloga vložena kot zadnja na dan, ko je bila pošiljka oddana na pošti. Vloga poslana po pošti kot navadna pošiljka, se zavrže.

(2) Kadar vlogo izroči stranka neposredno pri pristojnem organu, se za čas vložitve šteje čas prejema pošiljke v glavni pisarni pristojnega organa.

(3) Če sta dve ali več vlog vloženi istočasno in je vrstni red pomemben za dodelitev sredstev, se vrstni red prispelih vlog določi z žrebom. Postopek izvedbe žreba je določen v predpisu iz 10. člena tega zakona.

51. člen (odprt in zaprt javni razpis)

(1) V predpisu iz 10. člena tega zakona se določi vrsta javnega razpisa:

- odprt javni razpis, kjer se vloge odpirajo in obravnavajo po vrstnem redu oddaje vlog ali
- zaprt javni razpis, kjer se vloge odpirajo in obravnavajo sočasno.

(2) Sredstva za posamezni ukrep se dodeljujejo do porabe sredstev:

- v odprtih javnih razpisih po vrstnem redu prejema popolnih vlog, ki izpolnjujejo predpisana merila ali
- v zaprtih javnih razpisih na podlagi ponderiranja popolnih vlog, ki izpolnjujejo predpisana merila.

51.a člen (razveljavitev javnega razpisa)

(1) Javni razpis, ki je v nasprotju s predpisi Unije ali predpisi za njihovo izvrševanje, se razveljavi.

(2) Sklep o razveljavitvi javnega razpisa se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(3) Vloge, o katerih do razveljavitve javnega razpisa še ni odločeno, se s sklepom zavržejo.

52. člen (pomanjkljivosti vloge)

(1) Pri odprtem javnem razpisu je dopolnitev vloge dopustna do zaprtja javnega razpisa, objavljenega na spletni strani ministrstva. Šteje se, da je bila vloga vložena takrat, ko je bila dopolnjena.

(2) Pri zaprtem javnem razpisu se dopolnitve vlog, ki so poslane po zaprtju javnega razpisa, ne upoštevajo.

(3) S predpisom iz 10. in 12. člena tega zakona se določi priloge, brez katerih se vloga zavrže brez pozivanja na dopolnitev.

53. člen
(odločba o pravici do sredstev)

(1) Strankam, katerih vloge izpolnjujejo predpisane pogoje iz predpisov in javnega razpisa in so za ta namen zagotovljena sredstva, pristojni organ izda odločbo o pravici do sredstev.

54. člen
(sprememba obveznosti o pravici do sredstev)

(1) Po izdaji odločbe o pravici do sredstev in pred potekom roka za izpolnitev obveznosti iz predpisov, javnega razpisa in odločbe o pravici do sredstev, lahko stranka vložijo obrazložen zahtevek za spremembo obveznosti, določenih v odločbi o pravici do sredstev. Če bi bile tudi s spremembo obveznosti izpolnjene vse zahteve iz predpisov in javnega razpisa ter dosežen namen, za katerega je bila stranki dodeljena pravica do sredstev, pristojni organ strankinemu zahtevku za spremembo ugotovi.

(2) Pristojni organ v primeru iz prejšnjega odstavka izda odločbo, s katero določi, da se spremeni obveznost.

(3) V primeru, da pristojni organ ugotovi, da ni dosežen namen iz prvega odstavka tega člena, z odločbo strankin zahtevek za spremembo obveznosti zavrne.

(4) Zoper odločbo iz tega člena pritožba ni dovoljena.

55. člen
(odstop od pravice do sredstev)

Če stranka odstopi od pravice do sredstev iz odločbe iz 53. člena tega zakona, mora o tem pisno obvestiti pristojni organ v 30. dneh po prejemu te odločbe. Pristojni organ izda odločbo, s katero ugotovi, da stranka odstopa od pravice do sredstev. Umik tega obvestila ni mogoč. Pritožba zoper to odločbo ni dovoljena.

56. člen
(zahtevki za izplačilo)

(1) Za izplačilo sredstev stranke vlagajo zahtevke.

(2) Zahtevek, ki izpolnjuje pogoje iz predpisov, javnega razpisa in odločbe o pravici do sredstev, organ odobri in sredstva izplača na strankin transakcijski račun. Nakazilo na račun stranke šteje, da je bilo zahtevku za izplačilo v celoti ugodeno.

(3) Če zahtevku stranke ni v celoti ugodeno, pristojni organ o zahtevku odloči z odločbo.

(4) Zahtevek, ki je v nasprotju z zahtevami iz predpisov, javnega razpisa ali odločbe o pravici do sredstev, organ z odločbo zavrne.

(5) Zoper odločbe iz tega člena pritožba ni dovoljena.

56.a člen
(pridobivanje podatkov zaradi kontrole)

Zaradi kontrole upravičenosti izplačil mora davčni organ na pisno zahtevo agencije v treh mesecih pridobiti in posredovati podatke iz poslovnih knjig, davčnih evidenc, knjigovodskih listin in druge dokumentacije upravičenca ali tretje osebe v zvezi z izvedbo sofinancirane dejavnosti.

57. člen (neizpolnitev ali kršitev obveznosti)

(1) Pri namerni vložitvi napačne vloge ali zahtevka, namerne nepravilnosti v skladu s predpisi Unije in kadar stranka sredstva uporablja v nasprotju z namenom, za katerega so ji bila dodeljena, ali je sredstva pridobila nezakonito, na podlagi lažnih podatkov ali lažnih izjav, pristojni organ zahteva vračilo dodeljenih sredstev.

(2) Če pride do neupravičenega plačila iz prejšnjega odstavka, se stranki izda odločba, s katero se zahteva vračilo dodeljenih sredstev in določi rok vračila dodeljenih sredstev. Če stranka teh sredstev ne vrne v roku, določenem s to odločbo, se ji zaračunajo zakonite zamudne obresti.

(3) V primerih iz prvega odstavka tega člena se stranko izključi iz prejemanja podpore v okviru istega ukrepa za koledarsko leto ugotovitve in naslednje koledarsko leto.

(4) Pristojnemu organu je treba poročati o uresničevanju ciljev in izpolnjevanju obveznosti v primerih, roku in na način, določenih s podzakonskim predpisom iz 10. člena tega zakona.

(5) Neizpolnjevanje drugih obveznosti, ki izhajajo iz pravice do sredstev, se sankcionira v skladu s podzakonskim predpisom iz 10. člena tega zakona.

3. Postopek za ugotavljanje skladnosti kmetijskih pridelkov ali živil

57.a člen (pogoji za kontrolorje)

(1) Kontrolor v organizaciji za kontrolo in certificiranje iz 92. člena tega zakona se v postopku za ugotavljanje skladnosti kmetijskih pridelkov ali živil šteje za uradno osebo v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek, in ima pooblastilo za opravljanje posameznih dejanj v upravnem postopku.

(2) Kontrolor v postopku za ugotavljanje skladnosti kmetijskih pridelkov ali živil ravna v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek, in o opravljeni kontroli sestavi zapisnik.

57.b člen (odločanje o skladnosti)

(1) O skladnosti kmetijskih pridelkov ali živil odloča organizacija za kontrolo in certificiranje iz 92. člena tega zakona. Organizacija za kontrolo in certificiranje iz 92. člena tega zakona izda certifikat za kmetijske pridelke ali živila, za katere ugotovi skladnost, za pridelke ali živila, ki ne izpolnjujejo pogojev za skladnost, izdajo certifikata z odločbo zavrne.

(2) Če pridelek ali živilo ne izpolnjuje več katerega od pogojev skladnosti postopkov za pridelavo in predelavo, predpisanih s tem zakonom in predpisi Unije, organizacija iz 92. člena tega zakona certifikat delno ali v celoti razveljavi.

57.c člen (ugovor)

(1) Stranka lahko v 15 dneh od prejema certifikata ali odločbe iz prejšnjega člena vloži pisni ugovor na naslov organizacije za kontrolo in certificiranje iz 92. člena tega zakona. Ugovor se lahko vloži, če je bil pri izdaji certifikata ali odločbe napačno uporabljen materialni predpis oziroma sploh ni bil uporabljen, če je bilo dejansko stanje nepopolno ali napačno ugotovljeno ali če so podane kršitve pravil postopka v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek.

(2) Dejanja v postopku pred izdajo odločbe o ugovoru opravijo, v skladu s standardom SIST EN ISO/IEC 17065:2012, člani komisije za obravnavanje ugovorov, ki jih imenuje organizacija za kontrolo in certificiranje iz 92. člena tega zakona. Člani komisije za obravnavanje ugovorov se štejejo za uradne osebe v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek, in imajo pooblastilo za opravljanje posameznih dejanj v upravnem postopku. Odločbo o ugovoru izda predstojnik organizacije za kontrolo in certificiranje iz 92. člena tega zakona.

(3) Če ugovor ni dovoljen, če je prepozen ali če ga je vložila neupravičena oseba, se s sklepom zavrže.

(4) Organizacija za kontrolo in certificiranje iz 92. člena tega zakona o ugovoru odloči najpozneje v dveh mesecih od njegovega prejetja.

(5) Zoper odločbo ali sklep o ugovoru ni pritožbe, dopusten pa je upravni spor.

V. PROMET S KMETIJSKIMI PRIDELKI IN ŽIVILI

58. člen (promet s kmetijskimi pridelki in živili)

(1) Kmetijski pridelki in živila so lahko v prometu po tem zakonu, če so skladni s predpisanimi zahtevami in označeni na predpisani način.

(2) Če je kmetijski pridelek ali živilo namenjeno izvozu, je lahko, ne glede na prejšnji odstavek, proizveden in označen v skladu z naročilom kupca, če to predpisi dovoljujejo, vendar ne sme zavajati glede označb kmetijskih pridelkov in živil.

(3) Pri ugotavljanju skladnosti kmetijskih pridelkov in živil, proizvedenih na območju držav članic Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU), se upoštevajo listine o skladnosti, ki jih izdajo organizacije za ugotavljanje skladnosti držav članic EU.

58.a člen (pogodbena razmerja v sektorju mleka in mlečnih izdelkov)

(1) Pogodbe, katerih predmet je odkup surovega mleka, namenjenega predelavi, in se sklenejo med proizvajalcem mleka in odkupovalci oziroma predelovalci mleka, morajo izpolnjevati pogoje iz predpisov Unije in morajo biti sklenjene v pisni obliki.

(2) Podrobnejše pogoje iz tega člena predpiše vlada.

59. člen

(prepustitev uvoženih kmetijskih pridelkov ali živil v carinski postopek sprostitve blaga v prosti promet in veljavnost listin ter znakov, izdanih v tretjih državah)

(1) Uvoženi kmetijski pridelki in živila iz držav, ki niso članice EU (v nadaljnjem besedilu: tretje države), se lahko prepustijo v carinski postopek sprostitve blaga v prost promet, če so skladni s predpisanimi zahtevami in označeni v skladu s predpisi.

(2) Če je za uvoz posameznih kmetijskih pridelkov in živil predpisan pregled kakovosti kmetijskih pridelkov in živil na mejnem prehodu ali na prvem vstopnem mestu, je treba za sprostitve uvoženih kmetijskih pridelkov oziroma živil v prosti promet pridobiti predhodno soglasje pristojne inšpektorice ali inšpektorja (v nadaljnjem besedilu: inšpektor).

(3) Ne glede na prejšnji odstavek, za ekološke kmetijske pridelke in živila, skladnost pošiljke s certifikatom in izvirno potrdilo o kontrolnem pregledu za uvoz preveri in potrdi pristojni carinski organ. Če pristojni carinski organ pri opravljanju nadzora ugotovi, da k pošiljki ni priložen certifikat, so pa kmetijski pridelki in živila na označbi ali na spremni dokumentaciji označeni kot ekološka, ne dovoli uvoza in o tem obvesti pristojnega inšpektorja za hrano.

(4) V Republiki Sloveniji veljajo listine o skladnosti in znaki skladnosti, izdani v tretjih državah, če so izdani v skladu z mednarodnimi pogodbami.

60. člen

(stroški postopka)

(1) Za opravljanje uradnega nadzora kakovosti kmetijskih pridelkov in živil ob uvozu v EU in izvozu iz EU, izdajo potrdila o kakovosti ter pregled kakovosti plača vlagatelj strošek postopka.

(2) Strošek postopka iz prejšnjega odstavka je prihodek proračuna Republike Slovenije in se vplačuje na posebni vplačilni račun, skladno s predpisi, ki urejajo način plačevanja in razpolaganja z javnofinančnimi prihodki.

(3) Minister predpiše višino stroškov postopka glede na vrsto in količino kmetijskih pridelkov in živil.

61. člen

(registracija oziroma odobritev obratov, majhne količine in lokalni trg)

(1) Fizične in pravne osebe, ki dajejo v promet kmetijske pridelke oziroma živila in so nosilci živilske dejavnosti v skladu s 3. točko 3. člena Uredbe 178/2002/ES, morajo biti registrirane oziroma odobrene v skladu s 6. členom Uredbe 852/2004/ES pri organu, pristojnem za varno hrano, veterinarstvo in varstvo rastlin (v nadaljnjem besedilu: uprava), na podlagi česar se vpišejo v register obratov iz 152.a člena tega zakona.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek registracija oziroma odobritev ni potrebna za fizično osebo, ki ni samostojni podjetnik posameznik ali nosilec dopolnilne dejavnosti na kmetiji in daje v promet majhne količine kmetijskih pridelkov in živil, ki spadajo med primarne proizvode rastlinskega izvora v skladu z Uredbo 178/2002/ES, pri čemer fizična oseba ne sme biti hkrati registrirana kot nosilec živilske dejavnosti za enakovrstno dejavnost.

(3) Majhne količine iz prejšnjega odstavka so količine, ki jih fizična oseba iz prejšnjega odstavka sama pridelava in neposredno prodaja končnemu potrošniku na lokalnem trgu ali maloprodajnim podjetjem, ki jih neposredno prodajajo končnemu potrošniku na lokalnem trgu.

(4) Kot neposredna prodaja končnemu potrošniku na lokalnem trgu se štejejo: prodaja na mestu pridelave, prodaja na tržnicah, prodaja na premičnih prodajnih objektih, kot so premična stojnica in potujoča prodajalna, prodaja od vrat do vrat, prodaja na sejmi in prireditvah.

(5) Lokalni trg je celotno območje Republike Slovenije.

(6) Podrobnejše pogoje iz tega člena predpiše minister.

61.a člen (prodaja kmetijskih pridelkov)

(1) Kmetijske pridelke, pridelane na kmetiji, lahko neposredno prodajajo končnemu potrošniku nosilec, člani kmetije in zaposleni na kmetiji, ki so vpisani v RKG.

(2) Osebe iz prejšnjega odstavka ne smejo neposredno prodajati istovrstnih skupin kmetijskih pridelkov končnemu potrošniku, če je nosilec ali član kmetije:

- samostojni podjetnik posameznik, registriran za prodajo kmetijskih pridelkov in vpisan v register obratov iz 152.a člena tega zakona za istovrstne skupine kmetijskih pridelkov, ali
- nosilec dopolnilne dejavnosti na kmetiji iz 100. člena tega zakona, registriran za dopolnilno dejavnost prodaje kmetijskih pridelkov, ali
- zakoniti zastopnik pravne osebe ali ima večinski delež v pravni osebi, registrirani za prodajo kmetijskih pridelkov in vpisani v register obratov iz 152.a člena tega zakona za istovrstne skupine kmetijskih pridelkov.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena zaposleni na kmetiji ne sme za kmetijo prodajati istovrstnih skupin kmetijskih pridelkov končnemu potrošniku, če je zaposleni na kmetiji hkrati tudi oseba iz prve ali tretje alineje prejšnjega odstavka.

61.b člen (plačilni rok za hitro pokvarljiva živila)

(1) Ne glede na 10. člen Zakona o preprečevanju zamud pri plačilih (Uradni list RS, št. 57/12) plačilni rok za hitro pokvarljivo živilo ne sme biti daljši od 45 dni.

(2) Drugačen dogovor o dolžini plačilnega roka iz prejšnjega odstavka je ničen.

(3) Za hitro pokvarljivo živilo iz prvega odstavka tega člena se šteje:

- sveže sadje in zelenjava iz Priloge I Uredbe 1308/2013/EU, vključno s krompirjem;
- mleko in mlečni izdelki, ki niso sterilizirani;
- predpakirano in nepredpakirano sveže meso, mleto meso, mesni pripravki, drobovina in notranji organi;
- nepredpakirani presni in pasterizirani mesni izdelki;
- sveže ribe, raki in mehkužci;
- jajca v lupini;
- sveže gobe in zelišča;
- predpakiran in nepredpakiran kruh in pekovsko pecivo;
- nepredpakirani fini pekovski izdelki.

61.c člen
(plačilni rok za druga živila)

(1) Ne glede na 10. člen Zakona o preprečevanju zamud pri plačilih (Uradni list RS, št. 57/12) je dogovor o dolžini plačilnega roka za druga živila, ki je daljši od 90 dni, ničten.

(2) Za druga živila iz prejšnjega odstavka se šteje hrana ali živilo v skladu s prvim odstavkom 2. člena Uredbe 178/2002/ES, in grozdje, namenjeno za predelavo v vino, razen živil iz tretjega odstavka prejšnjega člena.

(3) Ne glede na 10. člen Zakona o preprečevanju zamud pri plačilih (Uradni list RS, št. 57/12) začne plačilni rok za grozdje, namenjeno za predelavo, teči 1. marca v vinskem letu pridelave grozdja.

V.a VERIGA PRESKRBE S HRANO

61.č člen
(veriga preskrbe s hrano)

Veriga preskrbe s hrano vključuje pridelavo oziroma prirejo, predelavo, distribucijo, veleprodajo oziroma maloprodajo do končnega potrošnika in je trajnostno naravnana, saj s svojim obstojem in delovanjem vpliva na gospodarstvo, zdravje in okolje.

61.d člen
(varuh)

(1) Varuh odnosov v verigi preskrbe s hrano (v nadaljnjem besedilu: varuh) spremlja ravnanja deležnikov v verigi preskrbe s hrano, objavlja primere dobrih poslovnih praks na spletni strani varuha in o tem obvešča javnost, v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo osebnih podatkov in varovanje poslovnih skrivnosti.

(2) Varuh priglasí Javni agenciji Republike Slovenije za varstvo konkurence morebitna nedovoljena ravnanja v verigi preskrbe s hrano (v nadaljnjem besedilu: nedovoljena ravnanja).

(3) Varuh letno poroča vladi o primerih dobrih in slabih poslovnih praks v verigi preskrbe s hrano ter vladi predlaga sprejetje tistih ukrepov, ki pozitivno vplivajo na verigo preskrbe s hrano, pri čemer upošteva varstvo osebnih podatkov in varovanje poslovnih skrivnosti.

61.e člen
(imenovanje, razrešitev in financiranje varuha)

(1) Varuha na predlog ministra in v soglasju z ministrom, pristojnim za trgovino, po predhodnem posvetovanju z deležniki v verigi preskrbe s hrano, imenuje vlada za obdobje petih let.

(2) Minister za varuha predlaga osebo, ki uživa strokovni in moralni ugled ter podporo deležnikov v verigi preskrbe s hrano. Predlagani kandidat za varuha ne sme biti član v organu upravljanja ali nadzora gospodarske družbe, ki se ukvarja s pridelavo, predelavo, distribucijo ali prodajo hrane ter ne sme imeti funkcije v državnem organu, organu politične stranke ali organu sindikata. Za varuha je lahko imenovan kandidat:

- ki je državljan Republike Slovenije;
- ki obvlada uradni jezik;
- ki ni pravnomočno obsojen;
- ki ima najmanj deset let delovnih izkušenj na področju pridelave, predelave, distribucije ali prodaje živil.

(3) Varuh svoje delo opravlja nepoklicno. Pri svojem delu je neodvisen in samostojen ter ravna častno in pošteno.

(4) Vlada lahko na predlog ministra in v soglasju z ministrom, pristojnim za trgovino, predčasno razreši varuha, če:

- to sam zahteva;
- trajno izgubi delovno zmožnost za opravljanje svojega dela;
- ravna v nasprotju z določbami tega zakona;
- zaradi ugotovljenih napak pri delu ni vreden zaupanja;
- nastopi funkcijo v državnem organu, organu politične stranke, organu sindikata ali postane član v organu upravljanja ali nadzora gospodarske družbe, ki se ukvarja s pridelavo, predelavo, distribucijo ali prodajo hrane.

(5) Varuh deluje na sedežu ministrstva, ki zagotavlja materialna in finančna sredstva za njegovo delovanje. Varuh je upravičen do nagrade za svoje opravljeno delo in do povračila potnih stroškov.

(6) Podrobnejše pogoje o delovanju in financiranju varuha predpiše vlada.

61.f člen (nedovoljena ravnanja)

(1) Nedovoljena ravnanja so tista ravnanja, s katerimi ena stranka s svojo znatno tržno močjo, ki je razvidna iz obsega ali vrednosti prodaje, v nasprotju z dobrimi poslovnimi običaji izkorišča drugo pogodbeno stranko.

(2) Nedovoljena ravnanja so zlasti:

- nespoštovanje predpisanih plačilnih rokov;
- vsiljevanje pogojev, zlasti dodatnih plačil ali popustov, promocij ali drugih storitev, nepoštenih dobavnih pogojev, protidobav po nekonkurenčnih pogojih, dodatnih plačil zaradi doseganja ali nedoseganja določenih ravni prodaj, brezpogojnega vračanja neprodanega blaga, bremenitev drugih pogodbenih strank s stroški inventurnega manjka ali kraj.

(3) Pogodba je v delu, ki vsebuje nedovoljena ravnanja, nična.

VI. VARNOST ŽIVIL

62. člen (pristojni organ in uradni nadzor)

(1) Pristojni organ, odgovoren za izvajanje predpisov Unije s področja varnosti živil neživalskega izvora v vseh fazah proizvodnje, predelave in distribucije ter varnosti živil v gostinski dejavnosti, institucionalnih obratih prehrane in obratih za prehrano na delu, je uprava.

(2) Uprava izvaja uradni nadzor nad varnostjo živil iz prejšnjega odstavka v skladu s predpisi Unije, ki urejajo uradni nadzor.

(3) Vlada sprejme predpise za zagotavljanje varnosti živil iz prvega odstavka tega člena.

(4) Podrobnejše pogoje glede varnosti živil iz prvega odstavka tega člena predpiše minister.

63. člen

(mikrobiološka kontaminacija, ostanki pesticidov in onesnaževal v primarni pridelavi rastlinskega izvora)

V primarni pridelavi morajo kmetijski pridelki in živila rastlinskega izvora, ob dajanju v promet ali uporabi glede mikrobiološke kontaminacije, ostankov pesticidov in onesnaževal v kmetijskih pridelkih in živilih rastlinskega izvora, izpolnjevati predpisane zahteve.

VII. KAKOVOST IN OZNAČEVANJE KMETIJSKIH PRIDELKOV IN ŽIVIL, VARSTVO INTERESOV POTROŠNIKOV IN SCHEME KAKOVOSTI

1. Kakovost kmetijskih pridelkov in živil ter varstvo interesov potrošnikov

64. člen

(kakovost kmetijskih pridelkov in živil)

(1) Kakovost kmetijskih pridelkov in živil po tem zakonu je skupek lastnosti in značilnosti, zaradi katerih kmetijski pridelki in živila zadostijo pričakovanja potrošnika.

(2) Šteje se, da kmetijski pridelek ali živilo ustreza zahtevam iz prejšnjega odstavka, če ustreza predpisani in označeni kakovosti.

(3) Uprava izvaja nadzor nad izvajanjem predpisanih zahtev kakovosti in označevanja kmetijskih pridelkov in živil.

(4) Podrobnejše pogoje glede kakovosti kmetijskih pridelkov in živil predpiše minister.

65. člen

(varstvo interesov potrošnikov)

Varstvo interesov potrošnikov po tem zakonu je zagotovljeno, če kmetijski pridelek ali živilo izpolnjuje predpisane pogoje iz tega zakona, predpisov Unije, ki urejajo splošna načela in zahteve živilske zakonodaje, in predpisov Unije o izvajanju uradnega nadzora, da se zagotovi preverjanje skladnosti z zakonodajo o krmi in živilih ter s pravili o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali v delu, ki se nanaša na pošteno ravnanje v trgovini z živilami, in na zaščito interesov potrošnikov, vključno z označevanjem živil in drugimi oblikami obveščanja potrošnikov, ter predpisov Unije, ki urejajo sledljivost in označevanje GSO ter določajo meje naključne ali nenamerne prisotnosti GSO v pridelkih in živilih.

66. člen
(prepoved zavajanja)

Označevanje in način trženja kmetijskih pridelkov ali živil ne smeta besedno, slikovno ali kako drugače zavajati potrošnika glede resničnosti navedenih podatkov.

67. člen
(sodelovanje)

Ministrstvo in Uprava sodelujeta z mednarodnimi organizacijami na področju kakovosti in varnosti živil ter varstva interesov potrošnikov po tem zakonu.

2. Prostovoljno označevanje

68. člen
(prostovoljne označbe)

(1) Prostovoljne označbe so navedbe posebnih lastnosti, postopkov pridelave in predelave ter drugih lastnosti kmetijskih pridelkov in živil, ki dopolnjujejo obvezno označevanje.

(2) Kmetijski pridelki in živila so lahko označeni s prostovoljnimi označbami, če je za te označbe izdan certifikat in so vpisane v evidenco iz 148. člena tega zakona.

(3) Izpolnjevanje pogojev preverja organizacija za kontrolo in certificiranje iz 92. člena tega zakona.

(4) Podrobnejše pogoje in način prostovoljnega označevanja predpiše minister.

3. Sheme kakovosti

a) Splošno

69. člen
(sheme kakovosti)

(1) Shema kakovosti pomeni opredelitev posebnih meril in zahtev glede značilnosti, postopkov pridelave ali predelave kmetijskih pridelkov ali živil, ki presega predpisano kakovost, ali pogoje glede varstva zdravja ljudi, živali ali rastlin, dobrega počutja živali ali zaščite okolja, in je pomembna za pospeševanje proizvodnje višje ali posebne kakovosti, ki je tržno zanimiva in prepoznavna za potrošnika.

(2) Sheme kakovosti kmetijskih pridelkov in živil po tem zakonu so: »dobrote z naših kmetij«, »izbrana kakovost«, »neobvezne navedbe kakovosti«, »ekološki«, »integrirani«, »višja kakovost«, »zajamčena tradicionalna posebnost«, »označba porekla« in »geografska označba« ter druge sheme kakovosti, priznane s predpisi Unije.

(3) Izpolnjevanje pogojev iz shem kakovosti preverja organizacija za kontrolo in certificiranje iz 92. člena tega zakona, razen za neobvezne navedbe kakovosti.

b) Dobrote z naših kmetij

70. člen (dobrote z naših kmetij)

(1) Kot »dobrote z naših kmetij« se lahko označijo kmetijski pridelki in živila, pridelana ali predelana na kmetiji po receptih, značilnih za kmečke izdelke, in z uporabo pretežnega dela lastnih surovin ali surovin iz lokalnega okolja.

(2) Podrobnejše pogoje za pridobitev označbe, način pridelave, predelave ali recepture, kakovostne zahteve kmetijskega pridelka ali živila predpiše minister.

ba) Izbrana kakovost in neobvezne navedbe kakovosti

70.a člen (izbrana kakovost)

(1) Kmetijski pridelek ali živilo izbrane kakovosti je kmetijski pridelek ali živilo s posebnimi lastnostmi, ki se nanašajo predvsem na pridelavo, predelavo ali kakovost osnovnih surovin in na poreklo osnovne surovine.

(2) Posebne lastnosti iz prejšnjega odstavka temeljijo na objektivnih, merljivih, izsledljivih in drugih merilih, ki se nanašajo na sestavo kmetijskega pridelka ali živila, okolju prijazno pridelavo, kakovost surovin, dobrobit živali, posebno zdravstveno varstvo živali, način krmljenja, kratke prevozne poti, hitro predelavo surovin oziroma čim manjšo poznejšo obdelavo pri skladiščenju in prevozu.

(3) Kmetijski pridelek ali živilo je lahko označeno z označbo »izbrana kakovost«, če izpolnjuje predpisane pogoje in je vpisano v evidenco iz 148. člena tega zakona.

(4) Vlagatelj, ki pridobi pravico do uporabe označbe »izbrana kakovost«, s tem pridobi tudi pravico do uporabe zaščitnega znaka »izbrana kakovost«.

(5) Podrobnejši postopek priznanja označbe »izbrana kakovost«, ugotavljanje skladnosti in grafično podobo zaščitnega znaka »izbrana kakovost« predpiše minister.

70.b člen (neobvezne navedbe kakovosti)

(1) Neobvezne navedbe kakovosti se nanašajo na značilnost ene ali več kategorij kmetijskih pridelkov ali živil ali na lastnost kmetovanja ali predelave, ki velja za določena območja in daje dodano vrednost proizvodu v primerjavi s podobnimi proizvodi.

(2) Značilnosti kmetijskih pridelkov in živil z neobvezno navedbo kakovosti so predpisane s predpisi Unije.

(3) Fizične in pravne osebe, ki uporabljajo neobvezne navedbe kakovosti, se vpišejo v evidenco iz 148. člena tega zakona.

(4) Podrobnejše pogoje uporabe neobveznih navedb kakovosti predpiše minister v skladu s predpisi Unije.

c) Ekološki in integrirani kmetijski pridelek ali živilo

71. člen
(označevanje)

(1) Kmetijski pridelek ali živilo je lahko označeno z označbami »ekološki« ali »integrirani«, če je za kmetijski pridelek ali živilo izdan certifikat, da izpolnjuje predpisane pogoje pridelave in predelave, in če je pridelovalec oziroma predelovalka ali predelovalec (v nadaljnjem besedilu: predelovalec) vpisan v evidence pridelovalcev in predelovalcev ekoloških in integriranih kmetijskih pridelkov ali živil.

(2) Z označbami iz prejšnjega odstavka se lahko označi tudi tisto kmetijsko gospodarstvo, ki je v celoti vključeno v kontrolo ekološke ali integrirane pridelave in predelave kmetijskih pridelkov in živil.

(3) Podrobnejše pogoje o označevanju ekoloških in integriranih kmetijskih pridelkov in živil ter kmetijskih gospodarstev, o pridelavi in predelavi ter načinu uporabe označb predpiše minister v skladu s predpisi Unije.

72. člen
(ekološki kmetijski pridelek oziroma živilo)

(1) Ekološki kmetijski pridelek ali živilo je kmetijski pridelek ali živilo, pridelan in predelan po naravnih metodah in postopkih.

(2) Podrobnejše pogoje o tem, kaj je ekološka pridelava in predelava, in način kontrole glede na vrsto kmetijskega pridelka ali živila predpiše minister, v skladu s predpisi Unije, določbe, ki se nanašajo na nadzor, pa vlada.

73. člen
(integrirani kmetijski pridelek ali živilo)

(1) Integrirani kmetijski pridelek ali živilo je pridelano in predelano po metodah in postopkih integriranega načina kmetijske dejavnosti.

(2) Integrirani način kmetijske dejavnosti je uravnotežena uporaba agrotehničnih in zootehničnih ukrepov, ob skladnem upoštevanju gospodarskih, ekoloških, etoloških in toksikoloških dejavnikov. Pri tem imajo pri enakem gospodarskem učinku naravni ukrepi prednost pred fitofarmaceutskimi, veterinarsko-farmaceutskimi in biotehnološkimi ukrepi.

(3) Podrobnejše pogoje o tem, kaj se šteje za integrirano pridelavo in predelavo, in način kontrole glede na vrsto kmetijskega pridelka ali živila, predpiše minister.

74. člen
(kontrola)

Kontrolo pridelave in predelave ekoloških in integriranih kmetijskih pridelkov in živil, in izdajanje certifikatov ekoloških ali integriranih kmetijskih pridelkov in živil, opravljajo organizacije za kontrolo in certificiranje kmetijskih pridelkov in živil iz 92. člena tega zakona.

d) Kmetijski pridelek ali živilo višje kakovosti

75. člen
(kmetijski pridelek ali živilo višje kakovosti)

(1) Kmetijski pridelek ali živilo višje kakovosti je kmetijski pridelek ali živilo, ki po svojih značilnih lastnostih pozitivno odstopa od drugih podobnih kmetijskih pridelkov in živil, in od njihove kakovosti, če je ta predpisana.

(2) Značilne lastnosti kmetijskega pridelka ali živila se določajo glede na sestavo, senzorične lastnosti in fizikalno kemične značilnosti ter način pridelave ali predelave.

(3) Kmetijski pridelek ali živilo je lahko označeno z označbo »višja kakovost«, če izpolnjuje predpisane pogoje in je vpisan v evidenco iz 148. člena tega zakona.

(4) Podrobnejše pogoje zaščite kmetijskih pridelkov ali živil z označbo višje kakovosti in način kontrole predpiše minister.

e) Kmetijski pridelek ali živilo zajamčene tradicionalne posebnosti

76. člen
(zajamčena tradicionalna posebnost)

(1) Kmetijski pridelek ali živilo zajamčene tradicionalne posebnosti je kmetijski pridelek ali živilo, proizvedeno iz tradicionalnih surovin, ali z značilno tradicionalno sestavo ali načinom pridelave oziroma predelave, in izpolnjuje pogoje, določene s predpisi Unije.

(2) Kmetijski pridelek ali živilo je lahko označeno z označbo »zajamčena tradicionalna posebnost«, če izpolnjuje za to predpisane pogoje in je vpisan v evidenco iz 148. člena tega zakona.

(3) Podrobnejše pogoje zaščite kmetijskih pridelkov ali živil z označbo zajamčene tradicionalne posebnosti in način kontrole predpiše minister v skladu s predpisi Unije.

f) Kmetijski pridelek ali živilo z označbo porekla ali geografsko označbo

77. člen
(označba porekla)

(1) Označba porekla je ime regije, posebnega kraja ali v izjemnih primerih države, ki se uporablja za opis kmetijskega pridelka ali živila:

- s poreklom iz navedenih območij;
- katerega kakovost ali značilnosti so bistveno ali izključno posledica posebnega geografskega okolja z njegovimi lastnimi naravnimi in človeškimi dejavniki ter katerega pridelava, predelava in priprava za trg potekajo znotraj opredeljenega geografskega območja in
- ki izpolnjuje pogoje, določene s predpisi Unije, in je vpisan v evidenco iz 148. člena tega zakona.

(2) Podrobnejše pogoje zaščite kmetijskih pridelkov ali živil z označbo porekla in način kontrole predpiše minister v skladu s predpisi Unije.

78. člen

(geografska označba)

(1) Geografska označba je ime regije, posebnega kraja ali v izjemnih primerih države, ki se uporablja za opis kmetijskega pridelka ali živila:

- s poreklom iz navedenih območij,
- ki ima posebno kakovost, sloves ali druge značilnosti, ki jih je mogoče pripisati navedenemu geografskemu poreklu, in katerega proizvodnja ali predelava in priprava za trg se opravljata znotraj opredeljenega geografskega območja in
- ki izpolnjuje pogoje, določene s predpisi Unije in je vpisan v evidenco iz 148. člena tega zakona.

(2) Podrobnejše pogoje zaščite kmetijskih pridelkov ali živil z geografsko označbo in način kontrole predpiše minister v skladu s predpisi Unije.

79. člen (sodno varstvo pravic)

Za kmetijske pridelke ali živila, ki se v skladu s tem zakonom in predpisi Unije zaščitijo kot označba porekla ali geografska označba, se za sodno varstvo pravic uporabljajo predpisi o industrijski lastnini.

4. Naravne mineralne vode

80. člen (naravna mineralna voda)

(1) Z označbo »naravna mineralna voda« se lahko poimenuje voda, ki izvira iz določenega izvira in izpolnjuje pogoje glede fizikalnih, kemijskih, senzoričnih in mikrobioloških lastnosti, določenih s predpisi Unije, ter je vpisana v evidenco iz 148. člena tega zakona.

(2) Podrobnejše pogoje iz prejšnjega odstavka predpiše, v skladu s predpisi Unije, minister v soglasju z ministrico ali ministrom, pristojnim za zdravje.

5. Postopek zaščite kmetijskih pridelkov ali živil in priznanja označbe naravna mineralna voda

81. člen (pristojnost)

(1) Na področju zaščite kmetijskih pridelkov in živil z označbami višje kakovosti, izbrane kakovosti, zajamčene tradicionalne posebnosti, označbo porekla in geografsko označbo (v nadaljnjem besedilu: zaščita kmetijskih pridelkov in živil) ima ministrstvo naslednje naloge:

- vodi postopek zaščite ali prehodne nacionalne zaščite kmetijskih pridelkov;
- posreduje vloge na Evropsko Komisijo, sodeluje z Evropsko Komisijo in drugimi državami, kakor to določajo predpisi Unije;
- sodeluje s pooblaščenimi organi drugih držav;
- opravlja druge naloge s področja zaščite kmetijskih pridelkov.

(2) Na področju priznanja označb naravnih mineralnih vod ima uprava naslednje naloge:

- vodi postopke za priznanje označb naravnih mineralnih vod;
- sodeluje z Evropsko komisijo;
- opravlja druge naloge s področja priznanja označb naravnih mineralnih vod.

82. člen (vloga)

Postopek zaščite kmetijskih pridelkov in živil in priznanja označbe naravna mineralna voda, se začne na podlagi vloge, ki jo pridelovalec ali predelovalec ali njihova združenja, ki so vlagateljice ali vlagatelji (v nadaljnjem besedilu: vlagatelj), vložijo pri pristojnem organu iz prejšnjega člena.

83. člen (stroški)

(1) V postopku zaščite kmetijskih pridelkov ali živil ali priznanja označbe naravna mineralna voda plačujejo vlagatelji stroške postopka.

(2) Strošek postopka iz prejšnjega odstavka je prihodek proračuna Republike Slovenije in se vplačuje na posebni vplačilni račun, skladno s predpisi, ki urejajo način plačevanja in razpolaganja z javnofinančnimi prihodki.

(3) Vrsto in višino stroškov iz prvega odstavka tega člena predpiše minister.

84. člen (vsebina vloge)

(1) Vloga za zaščito kmetijskih pridelkov in živil ali za priznanja označbe naravna mineralna voda mora vsebovati:

- identifikacijske podatke (ime in priimek ali firmo, naslov ali sedež s hišno številko in EMŠO ali matično številko) o vlagatelju;
- dokazila o sestavi, lastnostih, izvoru ali načinu pridelave ali predelave kmetijskega pridelka in živila ali naravne mineralne vode ter druga potrebna dokazila.

(2) Minister predpiše podrobnejšo vsebino vloge iz tega člena.

85. člen (odločba o označbi višje kakovosti ali priznanju označbe naravna mineralna voda)

(1) Minister izda odločbo o zaščiti kmetijskega pridelka ali živila z označbo višje kakovosti, predstojnik Uprave pa odločbo o priznanju označbe naravna mineralna voda.

(2) Ob neizpolnjevanju pogojev ali na vlogo vlagatelja minister izda odločbo o prenehanju zaščite kmetijskega pridelka ali živila z označbo višje kakovosti in predstojnik Uprave odločbo o prenehanju priznanja naravne mineralne vode.

(3) Uprava v Uradnem listu Republike Slovenije objavi izrek odločbe o priznanju, spremembi ali prenehanju priznanja označbe naravne mineralne vode.

86. člen (prehodna nacionalna zaščita)

(1) Minister izda odločbo o prehodni nacionalni zaščiti na območju Republike Slovenije za kmetijske pridelke ali živila z geografsko označbo, označbo porekla ali zajamčeno tradicionalno posebnostjo, če je vloga popolna in so izpolnjeni vsi predpisani pogoji. Ta odločba velja do odločitve Evropske komisije o vpisu prehodno nacionalno zaščenega kmetijskega pridelka ali živila v registre, ki jih vodi Evropska komisija.

(2) Za posamezne prehodno nacionalno zaščitene kmetijske pridelke ali živila so v predpisu določeni način uporabe zaščenega kmetijskega pridelka in živila, in rok, v katerem se morajo pridelovalci oziroma predelovalci prehodno nacionalno zaščenega kmetijskega pridelka ali živila certificirati.

(3) Med postopkom registracije kmetijskega pridelka ali živila pri Evropski komisiji, lahko vlagatelj vloži na ministrstvo vlogo, z utemeljeno zahtevo, za preklic že dodeljene prehodne nacionalne zaščite po prejšnjem odstavku.

(4) Z vpisom v register Evropske komisije pridobi zaščiteni kmetijski pridelek ali živilo z geografsko označbo, označbo porekla in zajamčeno tradicionalno posebnostjo, pravico do uveljavljanja zaščite pred zlorabo ali poneverbo označbe v EU. Če kmetijski pridelek ali živilo, opredeljeno v predpisih Unije s področja zaščite geografskih označb in označb porekla ter zajamčene tradicionalne posebnosti, ni vpisano v register pri Evropski komisiji, izgubi tudi prehodno nacionalno zaščito.

(5) Glede na pripombe Evropske komisije lahko ministrstvo, po dogovoru z vlagateljem, izda novo odločbo o prehodni nacionalni zaščiti kmetijskega pridelka ali živila.

87. člen (odločitev)

Pristojni organ odloči o vlogi za zaščito kmetijskih pridelkov ali živil z označbo višje kakovosti, geografsko označbo, označbo porekla, zajamčeno tradicionalno posebnostjo ali za priznanje označbe naravna mineralna voda, v roku šestih mesecev od popolnosti vloge.

88. člen (zaščitni znak za kmetijski pridelek ali živilo)

(1) Vlagatelj, ki pridobi pravico do uporabe označbe dobrote z naših kmetij, označbe višje kakovosti, označbe naravna mineralna voda, označbe za ekološki ali integrirani kmetijski pridelek ali živilo, in kmetijsko gospodarstvo, ki pridobi pravico do geografske označbe, označbe porekla ali zajamčene tradicionalne posebnosti, vloži pri ministrstvu vlogo za podelitev zaščitnega znaka za svoj kmetijski pridelek ali živilo in kmetijsko gospodarstvo.

(2) Minister o vlogi iz prejšnjega odstavka odloči z odločbo.

(3) Minister predpiše način podelitve zaščitnega znaka, grafično podobo zaščitnih znakov za vsako označbo iz prvega odstavka tega člena, način označevanja kmetijskih pridelkov in živil z zaščitnimi znaki, uporabo zaščitnih znakov ter nadzor nad uporabo zaščitnih znakov.

89. člen

(črtan)

VIII. UGOTAVLJANJE SKLADNOSTI

90. člen

(ugotavljanje skladnosti kmetijskih pridelkov ali živil)

- (1) Ugotavljanje skladnosti obsega:
- preverjanje skladnosti kmetijskih pridelkov ali živil s predpisi;
 - izdajanje listin o skladnosti (izjav o skladnosti, preizkusnih poročil, certifikatov ali drugih listin o skladnosti);
 - izdajanje dovoljenj za uporabo semen ali vegetativnega razmnoževalnega materiala, ki ni pridelan po postopku ekološke pridelave v skladu s predpisom Unije, ki ureja ekološko pridelavo in označevanje ekoloških proizvodov glede ekološke pridelave, označevanja in nadzora.

(2) Podrobnejše metode in postopke za ugotavljanja skladnosti kmetijskih pridelkov ali živil ter vsebino listin o skladnosti predpiše minister, če niso določeni s predpisi Unije.

91. člen

(organizacije za ugotavljanje skladnosti)

- (1) Za ugotavljanje skladnosti kmetijskih pridelkov ali živil in kmetijskih gospodarstev predstojnik Uprave določi:
- organizacije za kontrolo in za certificiranje kmetijskih pridelkov ali živil in kmetijskih gospodarstev;
 - organizacije za senzorično ocenjevanje;
 - uradne laboratorije;
 - referenčne laboratorije.

(2) Organizacije za ugotavljanje skladnosti iz prejšnjega odstavka opravljajo naloge iz 90. člena tega zakona kot javno pooblastilo.

(3) Uradni nadzor organizacij iz prvega odstavka tega člena izvaja Uprava.

92. člen

(organizacije za kontrolo in certificiranje)

(1) Minister predpiše tehnične in organizacijske pogoje, ki jih mora izpolnjevati organizacija za kontrolo in certificiranje kmetijskih pridelkov ali živil in kmetijskih gospodarstev, če niso določeni s predpisi Unije.

(2) Organizacija, ki želi opravljati kontrolo in certificiranje kmetijskih pridelkov ali živil in kmetijskih gospodarstev, mora za opravljanje te dejavnosti vložiti vlogo na Upravo, z dokazili o izpolnjevanju tehničnih in organizacijskih pogojev iz prejšnjega odstavka. Kadar predpisi Unije tako določajo, mora organizacija k vlogi predložiti akreditacijsko listino, ki jo je izdala Slovenska akreditacija ali akreditacijska služba druge države članice, ki ima z Evropsko akreditacijo sklenjen sporazum o medsebojnem priznavanju akreditacij.

(3) O vlogi iz prejšnjega odstavka odloči predstojnik Uprave z odločbo.

(4) Medsebojna razmerja med Upravo in organizacijo za kontrolo in certificiranje se uredijo s pogodbo.

(5) Če organizacija iz tega člena ne izpolnjuje več predpisanih pogojev ali če ravna v nasprotju s predpisi, predstojnik Uprave izda odločbo o prenehanju opravljanja kontrole in certificiranja kmetijskih pridelkov ali živil in kmetijskih gospodarstev.

93. člen (organizacije za senzorično ocenjevanje)

(1) Minister predpiše tehnične in organizacijske pogoje, ki jih mora izpolnjevati organizacija za senzorično ocenjevanje, če niso določeni s predpisi Unije.

(2) Organizacija, ki želi opravljati senzorično ocenjevanje, mora vložiti vlogo z dokazili o izpolnjevanju pogojev na Upravo.

(3) O vlogi iz prejšnjega odstavka odloči predstojnik Uprave z odločbo.

(4) Medsebojna razmerja med Upravo in organizacijo za senzorično ocenjevanje se uredijo s pogodbo.

(5) Če organizacija iz tega člena ne izpolnjuje več predpisanih pogojev ali če ravna v nasprotju s predpisi, predstojnik Uprave izda odločbo o prenehanju opravljanja senzoričnega ocenjevanja.

94. člen (uradni laboratoriji)

(1) Uradni laboratorij opravlja naloge za potrebe uradnega nadzora.

(2) Laboratorij, ki želi opravljati posamezne laboratorijske analize v okviru uradnega nadzora kot uradni laboratorij, mora za opravljanje te dejavnosti vložiti vlogo z dokazili o izpolnjevanju pogojev na Upravo.

(3) Izpolnjevanje predpisanih pogojev, dokazuje laboratorij z akreditacijsko listino, ki jo izda Slovenska akreditacija ali akreditacijska služba druge države članice, ki ima z Evropsko akreditacijo sklenjen sporazum o medsebojnem priznavanju akreditacij.

(4) O vlogi za določitev uradnega laboratorija odloči predstojnik Uprave z odločbo.

(5) Medsebojna razmerja med Upravo in uradnim laboratorijem se uredijo s pogodbo.

(6) Ne glede na določbe tretjega odstavka tega člena se lahko za namen uradnega nadzora za posamezni ukrep znotraj enega ali več kmetijskih trgov imenuje laboratorij, ki je organizacijska enota državnega organa, ki ima strokovna znanja na področju kmetijstva ali veterinarstva ali živilstva ter uporablja predpisane preizkusne metode za posamezne ukrepe.

(7) Če laboratorij iz tega člena ne izpolnjuje več predpisanih pogojev ali če ravna v nasprotju s predpisi, predstojnik Uprave izda odločbo o prenehanju opravljanja nalog za potrebe uradnega nadzora.

95. člen (referenčni laboratoriji)

(1) Za zagotavljanje kakovosti in enotnosti rezultatov analiznega preizkušanja se skladno s predpisi Unije določijo referenčni laboratoriji.

(2) Predstojnik Uprave z odločbo po uradni dolžnosti izmed uradnih laboratorijev v Republiki Sloveniji ali izmed drugih laboratorijev za posamezna področja, kjer to zahtevajo predpisi, določi najmanj en nacionalni referenčni laboratorij.

(3) Medsebojna razmerja med nacionalnim referenčnim laboratorijem in Upravo se uredijo s pogodbo.

(4) Če laboratorij iz tega člena ne izpolnjuje več predpisanih pogojev, predstojnik Uprave izda odločbo o prenehanju opravljanja nalog za potrebe referenčnega laboratorija.

96. člen (vzorčenje)

(1) Za potrebe uradnega inšpekcijskega nadzora odvzame inšpektor vzorec.

(2) Če stranka zahteva odvzem vzorca v pritožbene namene, se ta odvzame hkrati z inšpekcijskim vzorcem. Vzorec za pritožbene namene je last nosilca dejavnosti in se hrani pri nosilcu dejavnosti, če ni predpisano drugače.

(3) Podrobnejše postopke in metode vzorčenja predpiše minister.

97. člen (stroški)

Če se pri ugotavljanju skladnosti kmetijskih pridelkov ali živil v prometu pri opravljanju inšpekcijskega nadzora ugotovi, da kmetijski pridelki in živila niso v skladu s predpisanimi zahtevami, plača stroške laboratorijskega preizkušanja pravna ali fizična oseba, ki je dala ali ima neskladen kmetijski pridelek ali živilo v prometu.

98. člen (program)

(1) Minister vsako leto sprejme program spremljanja kakovosti kmetijskih pridelkov in živil, ki obsega monitoring in ukrepe za izboljšanje kakovosti kmetijskih pridelkov in živil, varnosti živil ter varstva interesov potrošnikov po tem zakonu.

(2) Sredstva za izvajanje programa iz prejšnjega odstavka se zagotovijo v proračunu ministrstva.

IX. DOPOLNILNE DEJAVNOSTI

99. člen (pogoji za opravljanje dopolnilne dejavnosti na kmetiji)

(1) Dopolnilna dejavnost na kmetiji je dejavnost, ki omogoča boljšo rabo proizvodnih zmogljivosti in delovnih moči kmetije ter pridobivanje dodatnega dohodka na kmetiji.

(2) Letni dohodek iz dopolnilnih dejavnosti na kmetiji ne sme presežati treh povprečnih letnih plač na zaposlenega v Republiki Sloveniji v preteklem letu, na območjih z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost pa ne sme presežati petih povprečnih letnih plač na zaposlenega v Republiki Sloveniji v preteklem letu.

(3) Kot dohodek iz dopolnilne dejavnosti se šteje dohodek, brez znižanj, povečanj in davčnih olajšav, ugotovljen kot razlika med davčno priznanimi prihodki in odhodki, kakor je izkazan v davčnem obračunu akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti. Kadar se davčna osnova od dohodka iz dopolnilne dejavnosti ugotavlja z upoštevanjem normiranih odhodkov, se kot dohodek iz dopolnilne dejavnosti šteje dohodek dopolnilne dejavnosti, ugotovljen na podlagi podatkov obračuna dohodnine iz dohodka iz dejavnosti.

(4) Kot dohodek dopolnilne dejavnosti se šteje delež dohodka, ki pripada dopolnilni dejavnosti, kadar nosilec dopolnilne dejavnosti na kmetiji poleg dopolnilne dejavnosti opravlja tudi druge kmetijske ali s kmetijstvom nepovezane dejavnosti in se zanje skupaj ugotavlja davčna osnova na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov ali na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, ter se davčna osnova za vso kmetijsko, gozdarsko in dopolnilno dejavnost na kmetiji ugotavlja na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov ali na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov.

(5) Delež dohodka iz prejšnjega odstavka, ki pripada dopolnilni dejavnosti, se določi v višini deleža prihodka dopolnilne dejavnosti glede na celotni prihodek dejavnosti zavezanke ali zavezanca, kakor je izkazan v davčnem obračunu. Voditi se mora ločena evidenca prihodkov iz dopolnilne dejavnosti na kmetiji.

(6) Na kmetiji se ne sme opravljati posamezna vrsta dopolnilne dejavnosti na kmetiji, če je nosilec ali član kmetije samostojni podjetnik posameznik, registriran za istovrstno dejavnost, ali zakoniti zastopnik pravne osebe ali ima večinski delež v pravni osebi, registrirani za istovrstno dejavnost.

(7) Vrste dejavnosti, ki se lahko opravljajo kot dopolnilne dejavnosti na kmetiji, njihove značilnosti, obseg in podrobnejše pogoje predpiše vlada.

100. člen **(nosilec dopolnilne dejavnosti na kmetiji)**

Nosilec dopolnilne dejavnosti na kmetiji je lahko nosilec kmetije ali član kmetije, ki ima za opravljanje dopolnilne dejavnosti na kmetiji soglasje nosilca kmetije.

101. člen **(dovoljenje za opravljanje dopolnilne dejavnosti na kmetiji)**

(1) Nosilec dopolnilne dejavnosti na kmetiji mora pred začetkom opravljanja dopolnilne dejavnosti na kmetiji pridobiti dovoljenje upravne enote za opravljanje dopolnilne dejavnosti na kmetiji (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje).

(2) V dovoljenju se določijo vrste dopolnilnih dejavnosti, ki se opravljajo na kmetiji, in pogoji, ki morajo biti izpolnjeni za opravljanje posamezne vrste dopolnilne dejavnosti na kmetiji v skladu s tem zakonom, ime in priimek nosilca dopolnilne dejavnosti na kmetiji, KMG-

MID kmetije, matična številka dejavnosti in davčna številka nosilca dopolnilne dejavnosti na kmetiji.

(3) Če želi nosilec dopolnilne dejavnosti na kmetiji opravljati novo vrsto dopolnilne dejavnosti ali prenehati opravljati posamezno vrsto dopolnilne dejavnosti na kmetiji, mora na upravni enoti pridobiti dovoljenje oziroma odločbo o razveljavitvi dovoljenja.

(4) Če gre za dopolnilne dejavnosti domače ali umetne obrti, se dovoljenje izda z upoštevanjem strokovnega mnenja zbornice, ki zastopa obrtnike.

(5) Če gre za dopolnilne dejavnosti, ki so živilske dejavnosti v skladu z Uredbo 178/2002/ES, se dovoljenje izda, če je nosilec dopolnilne dejavnosti na kmetiji vpisan v register obratov iz 152.a člena tega zakona.

(6) Upravna enota vsako leto do 30. junija preverja izpolnjevanje pogojev iz drugega odstavka 99. člena tega zakona za preteklo koledarsko leto. Nosilec dopolnilne dejavnosti na kmetiji mora najkasneje do roka iz tega odstavka upravni enoti sporočiti podatek o letnem dohodku iz tretjega in četrtega odstavka 99. člena tega zakona.

(7) Upravna enota po uradni dolžnosti ali na predlog pristojnega inšpektorja z odločbo razveljavi dovoljenje, če niso več izpolnjeni pogoji iz 99. člena tega zakona. Dovoljenje za opravljanje dopolnilne dejavnosti na kmetiji preneha veljati s smrtjo nosilca dopolnilne dejavnosti na kmetiji.

(8) Vlada predpiše podrobnejšo vsebino vloge za pridobitev dovoljenja iz prvega odstavka tega člena.

X. KMETIJSKA OPRAVILA

102. člen **(pravica do opravljanja kmetijskih opravil)**

(1) Kmetijsko opravilo je delovni proces ali vsakršna dejavnost, katere namen je opravljanje kmetijske dejavnosti. Kot kmetijsko opravilo se zlasti štejejo obdelava tal v kmetijske namene, gnojenje, shranjevanje in obdelava organskih gnojil, uporaba fitofarmacevtskih sredstev za kmetijske namene, delo s kmetijsko mehanizacijo in živalmi ter njihovi premiki, obratovanje in vzdrževanje naprav za kmetijske namene, obratovanje in vzdrževanje namakalnih sistemov in njihovih črpalk, reja in oskrba živali, gonjenje, paša živali in podobno.

(2) Kmetijska opravila se lahko, če to nujno terja vrsta delovnega procesa, vremenske razmere, višja sila ali izredne okoliščine, opravljajo ob vsakem času.

103. člen **(neupravičeno oviranje)**

(1) Nihče ne sme neupravičeno ovirati ali omejevati opravljanja kmetijskih opravil.

(2) Neupravičeno oviranje ali omejevanje kmetijskih opravil pomeni vsakršno fizično ali drugačno preprečevanje ali oteževanje nemotenega delovnega procesa kmetijskega opravila, zlasti postavljanje ovir, naprav ali sistemov, ki preprečujejo nemoten delovni proces kmetijskega opravila ali ga bistveno otežujejo.

104. člen (motnje)

Kmetijsko opravilo ne pomeni nedovoljenih motenj zaradi nedopustnega vznemirjanja, prepovedanih imisij in emisij ter nedovoljenih posegov v prostor, če se izvaja v skladu s predpisi Unije, zakoni in podzakonskimi predpisi, ki urejajo kmetovanje, varstvo okolja in ohranjanje narave.

105. člen (akti občin)

Občine morajo v predpisih in drugih aktih iz njihove pristojnosti upoštevati prepoved neupravičenega oviranja ali omejevanja opravljanja kmetijskih opravil in v ta namen določati pogoje, ki omogočajo opravljanje teh opravil na vseh kmetijskih zemljiščih in objektih, namenjenih opravljanju kmetijske dejavnosti znotraj območja občin.

XI. ZDRUŽEVANJE

106. člen (združevanje)

(1) Za uresničevanje ciljev kmetijske politike iz 2. člena tega zakona se spodbuja prostovoljno proizvodno ali poslovno združevanje kmetijskih gospodarstev v zadrugah in drugih združenjih.

(2) Pogoji in merila, ki jih morajo izpolnjevati organizacije iz prejšnjega odstavka za uveljavljanje spodbud in podpor organiziranju, usposobljenosti za izvajanje ukrepov kmetijske politike in določanja prednosti pri uveljavljanju ukrepov kmetijske politike, se določijo v predpisih in drugih aktih, ki na podlagi tega zakona urejajo ukrepe kmetijske tržno-cenovne politike in razvoja podeželja.

107. člen (organizacije proizvajalcev)

(1) Organizacija proizvajalcev po tem zakonu je združenje kmetijskih gospodarstev, ki ima cilj prilagajati proizvodnjo in ponudbo tržnim zahtevam.

(2) Organizaciji proizvajalcev se status prizna, če izpolnjuje pogoje določene s predpisi Unije.

(3) O priznanju organizacije proizvajalcev na predlog organizacije proizvajalcev odloča minister. Če organizacija proizvajalcev ne izpolnjuje več pogojev za priznanje, ji minister z odločbo odvzame status organizacije proizvajalcev.

(4) Kmetijske pridelke ali živila ali skupine kmetijskih pridelkov ali živil, za katere se lahko prizna organizacija proizvajalcev, posebne pogoje, ki veljajo za priznanje organizacije proizvajalcev določenega kmetijskega pridelka ali živila ali skupine kmetijskih pridelkov ali živil, postopek za priznanje ali odvzem, nadzor nad delovanjem organizacij proizvajalcev podrobneje predpiše minister.

(5) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo tudi za združenja organizacij proizvajalcev.

107.a člen (skupine proizvajalcev)

(1) Skupine proizvajalcev po tem zakonu so oblike združevanja kmetijskih gospodarstev oziroma drugih proizvajalcev v kmetijstvu oziroma gozdarstvu, ki so namenjene začetnemu povezovanju, niso vezane na pravila za sektorsko povezovanje organizacij proizvajalcev in katerih cilj je prilagajati proizvodnjo in obseg proizvodnje zahtevam trga s skupnim trženjem blaga.

(2) O priznanju skupine proizvajalcev na predlog skupine proizvajalcev odloči minister. Če skupina proizvajalcev ne izpolnjuje več pogojev za priznanje, ji minister z odločbo odvzame status skupine proizvajalcev.

(3) Podrobnejše pogoje za priznavanje skupin proizvajalcev predpiše minister.

108. člen (medpanožne organizacije)

(1) Medpanožna organizacija po tem zakonu je združenje organizacij, ki se ukvarjajo s proizvodnjo, predelavo in prodajo določenih kmetijskih pridelkov ali živil, če izpolnjuje naslednje pogoje:

- da ob upoštevanju koristi potrošnikov usklajuje proizvodnjo in prodajo kmetijskih pridelkov ali živil ter izboljšuje preglednost in poznavanje proizvodnje in trga;
- da izkaže dejansko in uspešno poslovanje;
- da ne omejuje konkurence v nasprotju z zakonom.

(2) O priznanju medpanožne organizacije na predlog organizacije odloča minister.

(3) Kmetijske pridelke ali živila ali skupine kmetijskih pridelkov ali živil, za katere se lahko prizna medpanožna organizacija, posebne pogoje, ki veljajo za priznanje medpanožne organizacije določenega kmetijskega pridelka ali živila ali skupine kmetijskih pridelkov ali živil, postopek za priznanje ali odvzem, nadzor nad delovanjem medpanožnih organizacij, predpiše minister.

109. člen (razširitev obveznosti na nečlane)

(1) Na predlog priznane organizacije proizvajalcev ali priznane medpanožne organizacije, ki se šteje za reprezentativno, se določena pravila, ki jih je sprejela ta organizacija, s predpisom vlade lahko začasno, najdlje za eno leto, razširijo tudi na druge kmetijske proizvajalce ali nosilce predelave in prodaje določenih kmetijskih pridelkov ali živil, ki niso člani te organizacije, če je to nujno za učinkovito uresničevanje tržne ureditve.

(2) Za reprezentativno organizacijo proizvajalcev ali reprezentativno medpanožno organizacijo se šteje organizacija, ki izpolnjuje predpisane pogoje, zlasti glede obsega proizvodnje, območja delovanja in števila članov.

(3) Podrobnejše pogoje glede reprezentativnosti predpiše vlada.

110. člen (strojni krožki)

(1) Za učinkovitejšo rabo kmetijske in gozdarske mehanizacije ter opreme, delovne sile in drugih proizvodnih zmogljivosti lahko kmetijska gospodarstva ter nosilci ali člani kmetije in lastniki gozdov ustanovijo strojni krožek, preko katerega lahko izvajajo storitve s kmetijsko in gozdarsko mehanizacijo.

(2) Strojni krožek iz prejšnjega odstavka je pravna oseba zasebnega prava, ustanovljena v skladu z zakonom, ki ureja društva, ki pri storitvah s kmetijsko in gozdarsko mehanizacijo opravlja predvsem informiranje, spodbujanje izvajanja storitev ter povezovanje izvajalcev in naročnikov storitev. Strojni krožek vodi evidence o opravljenih storitvah posameznega člana strojnega krožka.

(3) Minister predpiše seznam kmetijske in gozdarske mehanizacije iz prvega odstavka tega člena ter osnove za katalog stroškov kmetijske in gozdarske mehanizacije.

111. člen (društva v javnem interesu)

(1) Društvom in zvezam društev na področju kmetijstva (v nadaljnjem besedilu: društva), katerih namen ustanovitve in delovanja presega uresničevanje interesov njihovih članov in pomeni delovanje v javnem interesu na področju kmetijstva, lahko minister podeli status društva, ki deluje v javnem interesu. Izpolnjevanje pogojev za pridobitev statusa društva, ki deluje v javnem interesu, se preverja vsakih pet let.

(2) Ministrstvo vodi evidenco društev iz prejšnjega odstavka, ki vsebuje zlasti naslednje podatke:

- ime in sedež društva;
- dejavnost društva;
- zakoniti zastopnik društva (ime, priimek in naslov);
- podelitev ali izguba statusa društva.

(3) Podrobnejše pogoje, merila in postopek za pridobitev statusa društva iz prvega odstavka tega člena predpiše minister.

(4) Podatki iz evidence iz tega člena so javni, razen identifikacijskih podatkov.

XII. KMETIJSKA IN GOZDARSKA MEHANIZACIJA TER OPREMA

112. člen (pogoji uporabe)

(1) Zaradi varovanja življenja in zdravja ljudi morajo uporabnice ali uporabniki (v nadaljnjem besedilu: uporabnik) določene kmetijske in gozdarske mehanizacije ter opreme, za katere ne veljajo predpisi o varnosti in zdravju pri delu, izpolnjevati predpisane pogoje za varno delo in biti za to ustrezno usposobljeni.

(2) Ustrezno usposobljenost iz prejšnjega odstavka dokazuje potrdilo o opravljenem preizkusu znanja o varnem delu z določeno kmetijsko in gozdarsko mehanizacijo ter opremo, ki ga izda organizacija, ki je usposobljena za usposabljanje s področja varnega dela, ki jo določi minister.

(3) Usposabljanje, izvajanje preizkusov znanja in izdajanje potrdil iz drugega odstavka se izvaja kot javno pooblastilo.

(4) Izbira izvajalca za izvajanje nalog iz tega člena se opravi na podlagi javnega razpisa. Po opravljenem javnem razpisu, minister z odločbo določi organizacije iz drugega odstavka in z njimi sklene pogodbe, s katerimi se uredijo medsebojna razmerja. Seznam teh organizacij se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(5) Če organizacija iz prejšnjega odstavka preneha izpolnjevati predpisane pogoje, se ji odvzame javno pooblastilo.

(6) Za posamezno kmetijsko in gozdarsko mehanizacijo ter opremo minister lahko predpiše pogoje za varno delo, program usposabljanja uporabnikov in pogoje, ki jih morajo izpolnjevati organizacije za izvajanje programa usposabljanja uporabnikov.

XIII. JAVNE SLUŽBE NA PODROČJU KMETIJSTVA

1. Skupne določbe

113. člen (opredelitev)

(1) Javna služba na področju kmetijstva je s tem zakonom ali z zakonom, ki ureja posamezna področja javnih služb v kmetijstvu, določena dejavnost, pri izvajanju katere ima izvajalec v javnem interesu posebne obveznosti (v nadaljnjem besedilu: obveznosti javne službe).

(2) Za javne službe na področju kmetijstva se uporabljajo določbe zakona, ki ureja gospodarske javne službe, če ta ali drug poseben zakon ne določa drugače.

(3) Kadar je izvajanje javne službe na področju kmetijstva povezano tudi z razmerji javno-zasebnega partnerstva, se za ta razmerja uporabljajo določbe zakona, ki ureja javno-zasebno partnerstvo.

(4) Način izvajanja posamezne javne službe na področju kmetijstva predpiše vlada v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja posamezna področja javnih služb v kmetijstvu, ter zakonom, ki ureja gospodarske javne službe.

(5) Za javne službe, ki se izvajajo na podlagi mednarodnih pogodb ali drugih aktov, ki jih je sprejela ali k njim pristopila Republika Slovenija, predpiše vlada način izvajanja teh javnih služb tudi v skladu s temi mednarodnimi akti.

114. člen (obveznosti javne službe)

(1) Obveznosti javne službe na področju kmetijstva so:

- trajno in nepretrgano opravljanje dejavnosti in izvajanje storitev;
- omogočanje storitev za vsako fizično ali pravno osebo, ki se ukvarja s kmetijsko dejavnostjo po tem zakonu ali izkaže pravni interes;
- izvajanje storitev po določenem programu;
- izvajanje storitev po določeni ceni.

(2) Zakon lahko določi tudi druge obveznosti javne službe.

(3) Obveznosti posamezne javne službe se lahko podrobneje uredijo s predpisom vlade ali s koncesijskim aktom, razen če z drugimi predpisi ni določeno drugače.

(4) Če izvajalec javne službe ne zagotovi storitve javne službe osebi, kateri jo je dolžan zagotoviti, ali ne zagotovi storitev po predpisani ceni in drugih predpisanih pogojih, lahko uporabnik storitve od ministrstva zahteva, da odloči o uporabnikovi pravici z odločbo v upravnem postopku in z njo izvajalcu javne službe naloži ustrezno ravnanje.

115. člen **(oblike izvajanja javnih služb na področju kmetijstva)**

(1) Poleg oblik, določenih z zakonom, ki ureja gospodarske javne službe, lahko opravljajo javne službe na področju kmetijstva tudi javni zavodi, katerih ustanovitelji so Republika Slovenija, občina ali na podlagi posebnega zakona druga oseba javnega prava.

(2) Kadar je za opravljanje javne službe ustanovljen javni zavod, mora pred začetkom opravljanja nalog javne službe po tem zakonu pridobiti odločbo ministra, s katero se ugotovi usposobljenost za izvajanje javne službe.

(3) Republika Slovenija lahko ustanovi javni zavod za opravljanje specializiranih in posebnih strokovnih storitev v okviru javne službe na področju kmetijstva.

116. člen **(financiranje javne službe)**

(1) Javna služba na področju kmetijstva se financira iz:

- delnega ali celotnega plačila cene za opravljeno storitev;
- proračuna Republike Slovenije in občin;
- drugih virov.

(2) Republika Slovenija financira ali subvencionira posamezne storitve javne službe v kmetijstvu v skladu s programom te javne službe.

(3) Izvajalci javnih služb morajo sredstva iz proračuna Republike Slovenije za financiranje programa javnih služb nameniti le za izvajanje programa javne službe.

117. člen **(cene storitev javne službe)**

(1) Uporabniki storitev javne službe na področju kmetijstva v celoti plačujejo ceno posamezne storitve, lahko pa se cene za posamezne storitve za uporabnike tudi subvencionirajo tako, da uporabniki plačujejo del cene ali da so za uporabnike storitve brezplačne.

(2) Minister predpiše cene storitev posamezne javne službe na področju kmetijstva ter višino in vir za subvencioniranje cen iz prejšnjega odstavka v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske javne službe, in tem zakonom.

118. člen **(program javne službe)**

(1) Vlada predpiše program posamezne javne službe na področju kmetijstva, če ni drugače določeno z drugim zakonom.

- (2) S predpisom iz prejšnjega odstavka vlada določi zlasti:
- vrsto in obseg storitev javne službe;
 - način in dinamiko izvajanja storitev javne službe, skladno s predpisi, koncesijskimi akti in koncesijskimi pogodbami;
 - obseg in način financiranja ali subvencioniranja posameznih storitev javne službe.

(3) Če vlada do začetka tekočega leta ne predpiše programa dela, izda minister sklep o začasnem financiranju javne službe. V sklepu določi višino financiranja na mesec, ki ne sme presegati dvanajstine razpoložljivih proračunskih sredstev ministrstva za ta namen, in določi naloge javne službe v obdobju začasnega financiranja.

119. člen **(strokovni nadzor nad izvajanjem javne službe)**

(1) Strokovni nadzor nad izvajanjem javne službe opravlja ministrstvo, lahko pa naloge strokovnega nadzora opravljajo druge organizacije ali posamezniki kot javno pooblastilo.

(2) Strokovni nadzor kot javno pooblastilo lahko opravljajo organizacije ali posamezniki, ki so strokovno usposobljeni za nadzor na posameznem področju javne službe.

(3) Minister predpiše natančnejše pogoje glede strokovne usposobljenosti iz prejšnjega odstavka.

(4) Izbira izvajalca za izvajanje nalog iz tega člena se opravi na podlagi javnega razpisa. Po opravljenem javnem razpisu določi minister z odločbo, ki se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, organizacije in posameznike, ki bodo opravljali strokovni nadzor in z njimi sklene pogodbe, s katerimi se uredijo medsebojna razmerja.

(5) Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem javne službe opravlja pristojna inšpekcija.

120. člen **(pogoji za opravljanje javne službe)**

Minister lahko predpiše za posamezno javno službo na področju kmetijstva pogoje glede prostorov, opremljenosti in kadrov, ki jih mora izpolnjevati izvajalec javne službe.

121. člen **(osebe, ki izvajajo naloge javne službe)**

(1) Strokovno delo pri izvajanju storitev javne službe na področju kmetijstva lahko opravljajo le osebe, ki imajo ustrezno strokovno izobrazbo, so strokovno usposobljene za opravljanje dela na določenem delovnem mestu in izpolnjujejo druge pogoje, določene s predpisi.

(2) Podrobnejše pogoje glede strokovne izobrazbe in drugih zahtev, ki jih mora izpolnjevati oseba, da lahko opravlja strokovno delo pri izvajanju javne službe na področju kmetijstva, predpiše minister.

(3) Oseba, ki opravlja strokovno delo pri izvajanju storitev javne službe v neposrednem stiku z uporabniki storitev javne službe, mora obvladati in uporabljati slovenski jezik, na dvojezičnih območjih pa tudi jezik narodnosti.

(4) Osebi, ki pri opravljanju strokovnega dela v okviru izvajanja storitev javne službe pride v stik z okuženo živaljo, rastlino ali drugimi predmeti, s katerimi se lahko prenese kužno obolenje ali zastrupitev, se prizna morebitna okužba s to boleznijo za poklicno obolenje, če gre za dokazano trajno obolenje zaradi stika s to živaljo, rastlino ali drugimi predmeti.

2. Področja javnih služb

122. člen (področja javnih služb)

Javne službe na področju kmetijstva po tem zakonu so:

- kmetijsko svetovanje;
- strokovne naloge v proizvodnji kmetijskih rastlin;
- strokovne naloge v živinoreji;
- ohranjanje in trajnostna raba genskih virov za prehrano in kmetijstvo (v nadaljnjem besedilu: naloge genske banke);
- upravljanje in vzdrževanje hidromelioracijskih sistemov;
- svetovanje v čebelarstvu.

123. člen (kmetijsko svetovanje)

Naloge na področju kmetijskega svetovanja so zlasti:

- svetovanje v zvezi s tehnološkim, gospodarskim in okoljevarstvenim področjem opravljanja kmetijske dejavnosti;
- svetovanje in pomoč pri izdelavi razvojnih načrtov za kmetijska gospodarstva;
- svetovanje in pomoč pri uveljavljanju ukrepov kmetijske politike;
- svetovanje in pomoč pri organizaciji in delovanju rejskih organizacij, organizacij pridelovalcev in drugih oblik proizvodnega združevanja kmetijskih pridelovalcev;
- svetovanje na področju kmetijskih in s kmetijstvom povezanih predpisov.

124. člen (strokovne naloge v proizvodnji kmetijskih rastlin)

Strokovne naloge v proizvodnji kmetijskih rastlin so zlasti:

- selekcija;
- žlahtnjenje;
- introdukcija;
- ekološka rajonizacija sort kmetijskih rastlin;
- ugotavljanje vrednosti kmetijskih rastlin za predelavo.

125. člen (strokovne naloge v živinoreji)

Strokovne naloge v živinoreji so zlasti:

- reprodukcija;

- selekcija;
- ocenjevanje plemenske vrednosti;
- ugotavljanje proizvodnih oziroma delovnih sposobnosti;
- rodovništvo;
- spremljanje in napovedi medenja v čebelarstvu;
- izvajanje skupnega temeljnega rejskega programa;
- razvojno raziskovalne naloge s področja izvajanja rejskih programov za potrebe skupnega temeljnega programa;
- ugotavljanje delovnih sposobnosti kopitarjev na tekmovanjih;
- širjenje genetskega napredka;
- vodenje katastra čebelje paše;
- osemenjevanje.

126. člen (naloge genske banke)

(1) Z namenom ohranjanja biotske raznovrstnosti v kmetijstvu se izvajajo naloge genske banke, ki so zlasti:

- zbiranje in evidentiranje avtohtonega genskega materiala, vključno s starimi domačimi ali udomačenimi sortami kmetijskih rastlin in pasmami živali;
- ocenjevanje in vrednotenje zbranega genskega materiala po mednarodnih deskriptorjih;
- razmnoževanje in trajnostna raba genskega materiala.

(2) Minister predpiše podrobnejša merila, postopke in metode za ohranjanje in trajnostno rabo genskih virov za prehrano in kmetijstvo.

127. člen (upravljanje in vzdrževanje hidromelioracijskih sistemov)

Naloge upravljanja in vzdrževanja hidromelioracijskih sistemov so zlasti:

- načrtovanje in izvajanje upravljanja;
- izvedba vzdrževanja in nadzor nad izvedbo;
- osveževanje podatkov za vodenje katastra;
- izvedba gradbenih del v okviru investicijskega vzdrževanja;
- sodelovanje z melioracijskimi skupnostmi;
- sodelovanje pri razvoju in načrtovanju novih hidromelioracijskih sistemov;
- izvajanje vloge soglasodajalca v postopkih poseganja v prostor na območjih izvedenih hidromelioracijskih sistemov.

127.a člen (naloge javne svetovalne službe v čebelarstvu)

Naloge javne svetovalne službe v čebelarstvu so zlasti:

- svetovanje na področju tehnologije, ekonomike in varne hrane;
- svetovanje pri izdelavi razvojnih načrtov čebelarstva;
- svetovanje pri uveljavljanju ukrepov skupne kmetijske politike s področja čebelarstva;
- svetovanje pri organizaciji in delovanju organizacij proizvajalcev iz 107. člena ali skupin proizvajalcev iz 107.a člena tega zakona;
- svetovanje pri pripravi predpisov s področja čebelarstva;
- sodelovanje pri pripravi razvojnih programov v čebelarstvu;
- ozaveščanje mladine in širše javnosti o pomenu čebelarstva;
- druge svetovalne naloge v čebelarstvu.

XIV. RAZISKOVALNO DELO, IZOBRAŽEVANJE, RAZVOJNO-STROKOVNE NALOGE IN JAVNO POOBLASTILO

128. člen (raziskovalno delo v kmetijstvu)

Ministrstvo v skladu z nacionalnim programom samostojno ali v sodelovanju s pristojnimi ministrstvi financira ali sofinancira raziskovalne in razvojne projekte ter raziskovalno in razvojno infrastrukturo.

129. člen (izobraževanje in usposabljanje za potrebe kmetijstva in razvoja podeželja)

Ministrstvo v sodelovanju s Kmetijsko gozdarsko zbornico Slovenije (v nadaljnjem besedilu: zbornica) predlaga in daje pobude za različne oblike izobraževanja in usposabljanja za potrebe kmetijstva, živilstva in podeželja, sofinancira vzpostavitev ugodnih razmer za izvajanje izobraževanja in usposabljanja.

130. člen (mojstrske kmetije)

(1) Za namen praktičnega usposabljanja v kmetijstvu se vzpostavi mojstrske kmetije.

(2) Mojstrska kmetija je sodobno tehnološko urejena kmetija, ki je usposobljena za uvajanje novih tehnologij pridelave, prireje, predelave kmetijskih pridelkov in izdelkov in kmetijskih storitev, izvajanje demonstracijskih poskusov in ogledov ter testiranja in prikazov tehnologij in opreme v kmetijstvu.

(3) Mojstrska kmetija mora imeti vsaj enega člana kmetije z mojstrskim izpitom in mora izpolnjevati predpisane materialne, tehnične in druge kadrovske pogoje za izvajanje praktičnega usposabljanja v kmetijstvu v svoji proizvodni usmeritvi.

(4) Minister predpiše podrobnejše pogoje, ki jih mora izpolnjevati mojstrska kmetija glede na predvideno usmeritev ter način določitve mojstrske kmetije.

(5) Minister podeli kmetiji naziv »mojstrska kmetija« z odločbo.

131. člen (mojstrski izpit)

(1) Mojstrica kmetica ali mojster kmet (v nadaljnjem besedilu: mojster kmet) je član kmetije, ki opravi mojstrski izpit po tem zakonu.

(2) Vsebina mojstrskega izpita se določi z izpitnimi katalogi, ki jih sprejme Strokovni svet za poklicno in strokovno izobraževanje.

(3) Predpis o tem, kako poteka mojstrski izpit sprejme minister v soglasju z ministrom za šolstvo.

(4) Mojstrski izpit se opravlja na zbornici, ki podeljuje listine in imenuje izpitne odbore izmed strokovnjakov na listi, ki jo imenuje minister za šolstvo na predlog zbornice.

(5) Evidenco mojstrskih kmetij in mojstrskih izpitov vodi zbornica.

(6) Zbornica v sodelovanju z zainteresiranimi izvajalci izobraževanj vsako leto pripravi in objavi v dnevnem časopisju razpis za učna mesta mojstra kmeta.

132. člen (razvojno-strokovne naloge)

(1) Razvojno strokovne naloge so zlasti:

- izdelava ekonomskih in drugih analiz na delovnem področju ministrstva;
- izvajanje nalog in analiz na področju kmetijske zemljiške politike in razvoja podeželja;
- izvajanje nalog in izdelava analiz na področju ukrepov kmetijske politike, zagotavljanja varne hrane ter varstva okolja in ohranjanja narave;
- druge naloge, pomembne za usmerjanje in spremljanje razvoja kmetijstva, živilstva in podeželja.

(2) Izvajalci nalog iz prejšnjega odstavka za izvedbo teh nalog uporabljajo in obdelujejo podatke iz zbirk podatkov z delovnega področja ministrstva.

133. člen (javno pooblastilo)

(1) Organizacije, pooblašene za certificiranje, s področja kmetijstva, opravljajo to nalogo kot javno pooblastilo. Javno pooblastilo obsega tudi posredovanje podatkov, ki jih organizacije, pooblašene za certificiranje, pridobijo pri izvajanju kontrol na kraju samem zaradi izvajanja kontrole ukrepov razvoja podeželja, ministrstvu in agenciji.

(2) Listine, ki jih pooblašene organizacije izdajajo pri izvajanju javnega pooblastila, so javne listine.

134. člen (priznanja)

(1) Za dosežke, ki pomembno prispevajo k razvoju kmetijstva in živilstva v Republiki Sloveniji, se posameznikom, skupinam posameznikov, društvom, zavodom, gospodarskim družbam in drugim organizacijam podeljujejo priznanja Republike Slovenije na področju kmetijstva in živilstva.

(2) Vrste priznanj iz prejšnjega odstavka, merila za podelitev in postopek njihovega podeljevanja predpiše minister.

(3) Sredstva za podelitve priznanj iz prvega odstavka zagotovi ministrstvo.

XV. SVET ZA KMETIJSTVO IN PODEŽELJE REPUBLIKE SLOVENIJE, SVET ZA VARNO HRANO IN SVET ZA GENSKÉ VIRE

135. člen (svet za kmetijstvo in podeželje)

(1) Vlada ustanovi svet za kmetijstvo in podeželje Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: svet za kmetijstvo in podeželje).

(2) Naloga sveta za kmetijstvo in podeželje je, da daje mnenja o pomembnejših odločitvah na področju kmetijstva in podeželja, zlasti:

- o predlogu nacionalnega programa;
- o oceni izvajanja nacionalnega programa;
- o predlaganih pomembnejšim predpisom na področju kmetijstva in podeželja;
- o predlaganih mednarodnih sporazumih s področja kmetijstva in podeželja;
- o drugih pomembnejših odločitvah za področje kmetijstva in podeželja.

(3) Svet za kmetijstvo in podeželje sestavljajo:

- dve predstavnici ali predstavnika (v nadaljnjem besedilu: predstavnik) zbornice;
- en predstavnik Zadružne zveze Slovenije;
- en predstavnik Čebelarke zveze Slovenije;
- en predstavnik Gospodarske zbornice Slovenije;
- en predstavnik sindikata delavcev v kmetijstvu;
- en predstavnik sindikata kmetov Slovenije;
- dva predstavnika kmetijskih fakultet;
- en predstavnik Kmetijskega inštituta Slovenije;
- en predstavnik poklicnih in srednjih kmetijskih šol.

(4) Organizacije iz prejšnjega odstavka imenujejo svoje predstavnike. Minister skliče ustanovno sejo, na kateri imenovani predstavniki izmed sebe izvolijo predsednico ali predsednika (v nadaljnjem besedilu: predsednik), namestnico ali namestnika (v nadaljnjem besedilu: namestnik) predsednika in sekretarko ali sekretarja (v nadaljnjem besedilu: sekretar) Sveta za kmetijstvo in podeželje. Mandat članov traja štiri leta in so lahko ponovno imenovani. Finančne, prostorske in kadrovske pogoje, potrebne za delovanje sveta za kmetijstvo in podeželje, zagotovi ministrstvo.

(5) Svet za kmetijstvo in podeželje sprejme poslovnik, ki določa način njegovega dela.

136. člen **(svet za varno hrano)**

(1) Svet za varno hrano je strokovno svetovalno telo ministra na področju varne hrane in je sestavljen iz predstavnikov vladnih in nevladnih organizacij, javnih zavodov in uglednih predstavnikov stroke in šteje 15 članov.

(2) Člane sveta za varno hrano imenuje minister z odločbo za dobo petih let in so lahko ponovno imenovani. Minister skliče ustanovno sejo, na kateri imenovani člani izmed sebe izvolijo predsednika in njegovega namestnika.

(3) Svet za varno hrano sprejme poslovnik, ki določa način njegovega dela.

(4) Svet za varno hrano daje mnenja, predloge in opredelitve glede posameznih vprašanj s področja varne hrane. Naloga sveta na področju varne hrane so zlasti, da:

- daje mnenja k ukrepom izvajanja kmetijske politike, ki vplivajo na varno hrano;
- daje mnenje k predlogom predpisov s področja varne hrane;
- predlaga znanstvene in izobraževalne dejavnosti s področja varne hrane;
- daje strokovna mnenja k drugim pomembnejšim odločitvam na področju varne hrane;
- pripravi predlog programa ukrepov za izboljšanje varnosti in kakovosti kmetijskih pridelkov in živil ter varstva interesov potrošnikov.

(5) Svet za varno hrano lahko za obravnavo določenih vprašanj iz tega člena predlaga imenovanje delovne skupine strokovnjakinj ali strokovnjakov (v nadaljnjem

besedilu: strokovnjak), ki pripravi predlog rešitev določenih vprašanj. Naloge in obveznosti članov take delovne skupine določi minister z odločbo o imenovanju.

137. člen (svet za genske vire)

(1) Svet za genske vire za prehrano in kmetijstvo (v nadaljevanju: svet za genske vire) je strokovno svetovalno telo ministra na področju ohranjanja in trajnostne rabe genskih virov za prehrano in kmetijstvo.

(2) Svet za genske vire sestavlja interdisciplinarna skupina strokovnjakov s področja kmetijstva, zootehniko, biologije, okolja, izobraževanja, in sicer:

- štiri predstavniki ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano (po en predstavnik za področje rastlinstva, zootehniko, varne hrane in izvajanje ukrepov kmetijske politike);
- en predstavnik ministrstva za okolje in prostor;
- en predstavnik oddelka za agronomijo biotehniške fakultete;
- en predstavnik oddelka za biologijo biotehniške fakultete;
- en predstavnik oddelka za zootehniko biotehniške fakultete;
- en predstavnik veterinarske fakultete;
- en predstavnik fakultete za kmetijstvo v Mariboru;
- dva predstavnika Kmetijskega inštituta Slovenije (en predstavnik za področje rastlinstva in en za področje živali);
- en predstavnik Inštituta za hmeljarstvo in pivovarstvo Slovenije;
- en predstavnik zbornice;
- dva predstavnika nevladnih organizacij s področja ohranjanja in trajnostne rabe genskih virov, en za rastlinske in en za živalske genske vire.

(3) Člane sveta za genske vire predlagajo ustanove in organizacije iz prejšnjega odstavka, imenuje pa jih minister z odločbo za dobo petih let. Člani sveta so lahko po prenehanju odločbe ponovno imenovani. Minister skliče ustanovno sejo, na kateri imenovani člani izmed sebe izvolijo predsednika in njegovega namestnika.

(4) Svet za genske vire sprejme poslovnik, ki določa način dela sveta za genske vire.

(5) Svet za genske vire daje mnenja, predloge in opredelitve glede posameznih vprašanj s področja genskih virov. Naloge sveta za genske vire kot strokovno posvetovalnega telesa na področju genskih virov so zlasti, da:

- daje mnenja k dolgoročnim programom javne službe genskih bank;
- daje mnenje k nacionalnim poročilom o stanju na področju genskih virov za prehrano in kmetijstvo;
- daje mnenja k ukrepom izvajanja kmetijske politike, ki se nanašajo na ohranjanje genskih virov za prehrano in kmetijstvo;
- daje mnenje k predlogom predpisov s področja genskih virov za prehrano in kmetijstvo;
- predlaga znanstvene in izobraževalne dejavnosti s področja genskih virov za prehrano in kmetijstvo;
- daje strokovna mnenja k drugim pomembnejšim odločitvam na področju genskih virov za prehrano in kmetijstvo.

(6) Svet za genske vire lahko za obravnavo določenih vprašanj iz tega člena predlaga imenovanje delovne skupine strokovnjakov, ki pripravi predlog rešitev določenih vprašanj. Naloge in obveznosti članov take delovne skupine določi minister z odločbo o imenovanju.

XVI. ZBIRKE PODATKOV

1. Splošne določbe

138. člen (zbirke podatkov)

Če ta zakon ne določa drugače, ministrstvo upravlja in vodi:

a) evidence, ki vsebujejo osebne podatke:

- evidenco subjektov;
- RKG;
- evidenco prostovoljnih označb kmetijskih pridelkov in živil;
- evidenco pridelovalcev in predelovalcev ekoloških in integriranih kmetijskih pridelkov ali živil;
- evidenca kmetijskih pridelkov in živil iz shem kakovosti ter priznanih naravnih mineralnih vod;
- evidenco centrov za certificiranje hmelja;
- evidenco pridelka hmelja;
- evidenco mreže računovodskih podatkov o poslovanju kmetijskih gospodarstev (v nadaljnjem besedilu: kmetijsko knjigovodstvo);
- evidenco organizacij proizvajalcev;
- register obratov;
- evidenco o finančnih pomočeh;
- register plačilnih pravic;
- evidenco trgovcev in uvoznikov določenih kmetijskih pridelkov ali živil;
- evidenco imetnikov rejnih živali in evidenco rejnih živali;
- evidenco melioracijskih sistemov in naprav;
- evidenco ekološko pridelanega semena, semenskega krompirja in vegetativnega razmnoževalnega materiala v Republiki Sloveniji;
- zbirke podatkov s področja živinoreje;
- evidenco izobraževanja in usposabljanja za potrebe kmetijstva in razvoja podeželja;
- zbirko podatkov mreže za podeželje;
- zbirke podatkov analiz;
- evidenco komasacij;

b) evidence, ki ne vsebujejo osebnih podatkov:

- pedološko karto;
- evidenco dejanske rabe kmetijskih in gozdnih zemljišč;
- karto talnih števil;
- evidenco območij z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost.

139. člen (upravljanje zbirk)

(1) Zavezanci za vpis v zbirke podatkov po tem zakonu morajo posredovati resnične podatke.

(2) Upravljanje zbirk podatkov pomeni določanje enotnih postopkov in kontrol za vodenje zbirk podatkov, vodenje pa pomeni vpis individualnih podatkov in odločanje v postopkih vpisa.

(3) Zbirke podatkov po tem zakonu se vodijo centralno in v računalniški obliki. Zaradi sledljivosti vpogledov v zbirke podatkov se kot povezovalni znak uporablja davčna številka subjekta.

(4) Podatki v zbirkah podatkov po tem zakonu se hranijo trajno.

(5) Podatki o imenu, priimku in naslovu nosilca in drugih zavezancev za vpis v katero koli evidenco iz delovnega področja ministrstva, so javni.

2. Evidenca subjektov

140. člen (evidenca subjektov)

(1) Za pravne in fizične osebe, ki so zavezanci za vpis v katero koli evidenco z delovnega področja ministrstva ali uveljavljajo ukrepe kmetijske politike, ali dostopajo do zbirk podatkov z delovnega področja ministrstva, ministrstvo enotno vodi in iz zbirk podatkov prevzema naslednje podatke:

- firmo ali ime in priimek ter sedež ali naslov s hišno številko;
- davčno številko;
- EMŠO ali matično številko poslovnega subjekta;
- pravnoorganizacijsko obliko;
- podatke o dejavnostih;
- identifikacijsko številko subjekta;
- seznam evidenc z delovnega področja ministrstva, v katerih je subjekt vpisan;
- za fizične osebe vrsto pokojninskega in invalidskega zavarovanja, kadar so obvezno zavarovani kot kmetje ali člani kmečkih gospodarstev ali kot druge osebe, ki v Republiki Sloveniji samostojno opravljajo kmetijsko dejavnost kot edini ali glavni poklic, ali kadar so prostovoljno vključeni v obvezno zavarovanje na podlagi opravljanja samostojne kmetijske dejavnosti;
- podatke za stike (telefonska številka in elektronski naslov).

(2) Prevzemanje podatkov iz prve, tretje, četrte in osme alineje prejšnjega odstavka v evidenco subjektov poteka s samodejnim povezovanjem s centralnim registrom prebivalstva, evidenco gospodinjestev, poslovnim registrom Slovenije, registrom prostorskih enot in zbirkami podatkov Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje. Prevzemanje osebnih podatkov poteka z uporabo EMŠO ali matične številke poslovnega subjekta ali davčne številke. Podatke za stike se pridobiva iz vlog na podlagi pisnega soglasja subjekta.

(3) Identifikacijsko številko subjekta določi ministrstvo ob prvem prevzemu osebnih podatkov o subjektu iz evidenc iz prejšnjega odstavka ali prvem vpisu subjekta v katero koli evidenco z delovnega področja ministrstva. Identifikacijska številka subjekta je namenjena povezovanju z drugimi zbirkami podatkov z delovnega področja ministrstva.

(4) Evidenca subjektov je namenjena enotnemu vodenju in zagotavljanju točnosti podatkov o subjektih v evidencah z delovnega področja ministrstva.

3. Register kmetijskih gospodarstev

141. člen (pogoji za vpis in namen RKG)

(1) V RKG se morajo vpisati kmetijska gospodarstva na območju Republike Slovenije, ki izpolnjujejo vsaj enega izmed naslednjih pogojev:

1. da so v skladu s predpisi zavezanci za vpis v zbirke podatkov z delovnega področja ministrstva;
2. da uveljavljajo finančne podpore po tem zakonu ali kakršne koli druge ukrepe kmetijske politike;
3. da so za opravljanje kmetijske dejavnosti vpisana v uradne evidence ali registre po drugih predpisih;
4. da imajo v uporabi:
 - najmanj 1 hektar zemljišč, ki po evidenci dejanske rabe kmetijskih in gozdnih zemljišč sodijo med kmetijska zemljišča, ali
 - najmanj 0,1 hektarja oljčnikov ali
 - najmanj 0,2 hektarja intenzivnega sadovnjaka ali 0,1 hektarja jagodičja ali lupinarja ali
 - hmeljišče;
5. tržijo pridelke, ki jih pridelujejo.

(2) V RKG se lahko vpišejo tudi druga kmetijska gospodarstva, ki se jim po prejšnjem odstavku ni treba vpisati.

(3) V RKG se enotno vodijo podatki o kmetijskem gospodarstvu ter subjektih vezanih na kmetijsko gospodarstvo. Podatki iz RKG se uporabljajo za prijavo in kontrolo finančnih podpor ter drugih ukrepov kmetijske politike, za spremljanje stanja kmetijstva ter za načrtovanje kmetijske politike.

142. člen (KMG-MID)

Osnova za vodenje RKG in njegovega povezovanja z drugimi zbirkami podatkov je KMG-MID, ki ga določi ministrstvo ob vpisu kmetijskega gospodarstva v RKG. Uporaba KMG-MID je obvezna v vseh zbirkah podatkov ministrstva v zvezi s kmetijskim gospodarstvom.

143. člen (podatki)

(1) V RKG se za posamezno kmetijsko gospodarstvo vodijo ali prevzemajo naslednji podatki:

- KMG-MID;
- naslov ali sedež kmetijskega gospodarstva in domače ime kmetije, če ga ima;
- nosilec in za kmetijo tudi podatki o namestniku nosilca, članih kmetije in zaposlenih na kmetiji s podatki iz 140. člena tega zakona;
- dopolnilne dejavnosti na kmetiji iz 101. člena tega zakona;
- kmetijska zemljišča v uporabi s podatki iz 144. člena tega zakona;
- planine in skupni pašniki;
- pridelek oljk in oljčnega olja za kmetijska gospodarstva, ki imajo najmanj 0,1 hektarja oljčnikov;
- stalež rejnih živali;
- primarna proizvodnja živil rastlinskega izvora kmetijskega gospodarstva;
- primarna proizvodnja krme rastlinskega izvora kmetijskega gospodarstva;
- razvrstitev kmetijskih gospodarstev v območja z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost;
- kontrolni in inšpekcijski pregledi kmetijskih gospodarstev in podatki zbirne vloge iz predpisa o izvedbi ukrepov kmetijske politike;

- omejitve na kmetijskem gospodarstvu ali omejitve pri spreminjanju podatkov v RKG;
- članstvo kmetijskega gospodarstva v organizacijah proizvajalcev in skupinah proizvajalcev;
- uporaba zaščitnih znakov;
- vključenost kmetijskega gospodarstva v ekološko ali integrirano pridelavo in druge sheme kakovosti po tem zakonu.

(2) RKG vodijo upravne enote.

(3) Podatke za vpis in spremembe podatkov iz druge, tretje, pete in šeste alineje prvega odstavka tega člena mora nosilec sporočiti upravni enoti. Spremembe mora sporočiti v 30 dneh po nastali spremembi. V primeru smrti nosilca kmetije in če namestnik ni določen, morajo podatke sporočiti člani kmetije ali osebe, ki imajo zakonito pravico do uporabe zemljišč.

(4) Podatke o pridelku oljk in oljčnega olja iz sedme alineje prvega odstavka tega člena nosilec kmetijskega gospodarstva sporoča upravni enoti enkrat letno, najpozneje do 15. februarja leta, ki sledi letu obiranja oljk.

(5) Podatke iz četrte alineje prvega odstavka tega člena vpiše upravna enota po uradni dolžnosti. Podatki iz osme do šestnajste alineje prvega odstavka tega člena se v RKG prevzemajo ali določijo na podlagi prevzetih podatkov tako, da se RKG povezuje z drugimi evidencami z delovnega področja ministrstva ali drugih državnih organov.

(6) RKG se vodi v opisni in grafični obliki.

(7) Ugotovitve kontrol ukrepov kmetijske politike ali inšpekcijskega nadzora, ki se nanašajo na podatke iz RKG, kontrolorji ali inšpektorji posredujejo v RKG in so podlaga za spremembo podatkov v RKG po uradni dolžnosti, ki jo izvede upravna enota.

(8) Upravna enota ob vpisu v RKG ali vnosu sprememb nosilcu izda izpis iz RKG. Ministrstvo kot upravljavec podatkov ob večjih sistemskih spremembah po uradni dolžnosti izda izpise iz RKG.

(9) Spremembe podatkov v RKG izvede ministrstvo po uradni dolžnosti tudi takrat, kadar so spremembe take, da bistveno ne spreminjajo prijavljenih podatkov.

144. člen **(identifikacijski sistem za zemljišča)**

(1) Osnovna enota identifikacijskega sistema za prijavo kmetijskih zemljišč v RKG je blok. Blok je strnjena površina kmetijskih zemljišč, ki so v kmetijski rabi enega kmetijskega gospodarstva ne glede na vrsto dejanske rabe.

(2) Grafična enote rabe kmetijskega gospodarstva (v nadaljnjem besedilu: GERK) je strnjena površina kmetijskega zemljišča z enako vrsto dejanske rabe znotraj posameznega bloka. Nosilci kmetijskih gospodarstev prijavljajo svoja zemljišča v obliki GERK.

(3) V blok se združujejo vsi soležni GERK. Blok postane tudi GERK, ki nima soležnih GERK istega kmetijskega gospodarstva.

(4) Za blok se v RKG vodijo naslednji podatki:

- identifikacijska oznaka;
- KMG-MID;

- grafična površina in obseg;
- največja upravičena površina;
- umestitev v prostor s koordinatami točk v državnem koordinatnem sistemu;
- datum in vrsta spremembe;
- država;
- drugi podatki, ki jih predpiše minister.

(5) Za GERK se v RKG vodijo naslednji podatki:

- identifikacijska oznaka: GERK-PID;
- identifikacijska oznaka bloka;
- KMG-MID;
- domače ime;
- vrsta dejanske rabe;
- grafična površina in obseg;
- največja upravičena površina;
- nagib, usmerjenost (ekspozicija) in nadmorska višina;
- za trajne nasade podatki o trajnih nasadih in sadilnem materialu;
- umestitev v prostor s koordinatami točk v državnem koordinatnem sistemu;
- datum in vrsta spremembe.

(6) Uporaba bloka je obvezna pri vodenju podatkov o zemljiščih v vseh zbirkah podatkov v pristojnosti ministrstva.

(7) Če v postopku prijave kmetijskega zemljišča ali spremembe že vpisanega zemljišča pride do prekrivanja površin drugega ali drugih kmetijskih gospodarstev, upravna enota o tem obvesti vse nosilce kmetijskih gospodarstev, pri katerih je ugotovljeno prekrivanje, in jih pozove k uskladitvi. Če do uskladitve ne pride, o tem odloči pristojna upravna enota. Če v postopku ni mogoče ugotoviti, katero kmetijsko gospodarstvo je upravičeno do vpisa površin, pristojna upravna enota izda odločbo o prekrivajoči površini.

(8) Prekrivajoče površine iz prejšnjega odstavka niso del identifikacijskega sistema za vodenje zemljišč in se ne upoštevajo pri uveljavljanju ukrepov kmetijske politike.

145. člen (predpis ministra)

Minister predpiše način vodenja RKG, podrobnejše podatke, vrste dejavnosti, način posredovanja podatkov, način posredovanja sprememb in vsebino izpisov iz RKG ter obseg in vrste sprememb, ki bistveno ne spreminjajo prijavljenih podatkov.

4. Druge zbirke podatkov

146. člen (evidenca prostovoljnih označb kmetijskih pridelkov in živil)

(1) Zavezanci za vpis v evidenco prostovoljnih označb kmetijskih pridelkov in živil so pridelovalci in predelovalci kmetijskih pridelkov in živil, ki uporabljajo prostovoljne označbe.

(2) V evidenci se vodijo ali prevzemajo naslednji podatki:

- iz 140. člena tega zakona za pridelovalce in predelovalce, ki uporabljajo določeno prostovoljno označbo;

- za pridelovalce tudi podatki iz RKG (KMG-MID, naslov ali sedež kmetijskega gospodarstva, podatki o nosilcu).

(3) Evidenca je namenjena spremljanju, kontroli uporabe posameznih prostovoljnih označb in ukrepov kmetijske politike.

147. člen

(evidenca pridelovalcev in predelovalcev ekoloških in integriranih kmetijskih pridelkov ali živil)

(1) Zavezanci za vpis v evidenco so pridelovalci in predelovalci ekoloških in integriranih kmetijskih pridelkov in živil.

(2) V evidenci pridelovalcev in predelovalcev ekoloških in integriranih kmetijskih pridelkov ali živil se vodijo ali prevzemajo naslednji podatki:

- iz 140. člena tega zakona za pridelovalce in predelovalce ekoloških in integriranih kmetijskih pridelkov ali živil;
- za pridelovalce tudi podatki iz RKG (KMG-MID, naslov ali sedež kmetijskega gospodarstva, nosilec, kmetijska zemljišča v uporabi);
- pridelava oziroma predelava kmetijskega pridelka ali živila;
- kontrole, ki jih izvajajo organizacije za kontrolo ali certificiranje;
- izdani certifikati;
- dovoljenja za izjemo od pravil ekološkega kmetovanja.

(3) Evidenco vodijo organizacije za kontrolo in certificiranje iz 92. člena tega zakona.

(4) Evidenca je namenjena spremljanju in kontroli ekološke in integrirane pridelave ter predelave in kontroli ukrepov kmetijske politike.

(5) Organizacije za kontrolo in certificiranje iz 92. člena tega zakona na spletni strani ministrstva objavijo certifikate za ekološko pridelavo in predelavo iz pete alineje drugega odstavka tega člena.

(6) Vsi podatki iz te evidence so javni, razen davčne številke, matične številke, EMŠO in KMG-MID.

(7) Organizacije za kontrolo in certificiranje iz 92. člena tega zakona pridobivajo podatke in ravnajo s pridobljenimi podatki, ki so davčna tajnost, v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek.

148. člen

(evidenca kmetijskih pridelkov in živil iz shem kakovosti ter priznanih naravnih mineralnih vod)

(1) Zavezanci za vpis v evidenco so pridelovalci in predelovalci kmetijskih pridelkov in živil za naslednje sheme kakovosti: dobrote z naših kmetij, višja kakovost, izbrana kakovost, neobvezne navedbe kakovosti, zajamčena tradicionalna posebnost, označba porekla in geografska označba ter druge sheme kakovosti, priznane s predpisi Unije. Zavezanci za vpis v evidenco so tudi proizvajalci naravnih mineralnih vod, ki so pridobili odločbo o priznanju naravne mineralne vode.

(2) V evidenci kmetijskih pridelkov in živil iz shem kakovosti ter priznanih naravnih mineralnih vod se vodijo ali prevzemajo naslednji podatki:

- kmetijski pridelki in živila iz shem kakovosti;
- vrsta sheme kakovosti;
- certificirani pridelovalci in predelovalci kmetijskih pridelkov in živil iz shem kakovosti ali njihovih združenjih;
- letna pridelava in predelava kmetijskih pridelkov in živil iz shem kakovosti;
- iz 140. člena tega zakona o pridelovalcih, predelovalcih, proizvajalcih in njihovih združenjih, ki uporabljajo podeljene zaščitne znake, ali o proizvajalcu za priznanje označbe naravne mineralne vode;
- iz odločbe o priznanju naravne mineralne vode (številka in datum izdaje odločbe, ime označbe naravne mineralne vode, ime izvira, kraj izkoriščanja, razvrščanje in označevanje glede na vsebnost ogljikovega dioksida).

(3) Evidenca je namenjena spremljanju in kontroli kmetijskih pridelkov in živil iz shem kakovosti ter priznanih naravnih mineralnih vod, podeljenih zaščitnih znakov ter kontroli ukrepov kmetijske politike.

(4) Podatki iz evidence iz tega člena so javni, razen davčne številke, EMŠO in KMG-MID, in se objavijo na spletni strani ministrstva.

149. člen **(evidenca centrov za certificiranje hmelja)**

- (1) Evidenca centrov za certificiranje hmelja obsega naslednje podatke:
- iz 140. člena tega zakona o centrih za certificiranje hmelja;
 - identifikacijska številka centra za certificiranje hmelja;
 - identifikacijska številka kmetijskega gospodarstva, če je center za certificiranje hkrati tudi pridelovalec hmelja;
 - opremljenost centra za certificiranje hmelja;
 - dejavnost centra za certificiranje hmelja;
 - ime oseb, ki izvajajo naloge certificiranja;
 - številka in datum listine o dodelitvi ali odvzemu priznanja centra za certificiranje hmelja.

(2) Podatki iz druge do sedme alineje prejšnjega odstavka se vpišejo v evidenco centrov za certificiranje hmelja na podlagi listine o priznanju ali odvzemu priznanja centra za certificiranje hmelja, vlog za priznanje centra za certificiranje hmelja ter zapisnikov o pregledu prostorov in opreme centra za certificiranje, ki jih pripravi Inštitut za hmeljarstvo in pivovarstvo Slovenije.

(3) Evidenca centrov za certificiranje je namenjena ugotavljanju izpolnjevanja pogojev za opravljanje dejavnosti centrov za certificiranje hmelja.

(4) Evidenco vodi Inštitut za hmeljarstvo in pivovarstvo Slovenije.

150. člen **(evidenca pridelka hmelja)**

- (1) Evidenca pridelka hmelja obsega podatke:
- o kmetijskih gospodarstvih, ki pridelujejo hmelj, iz 143. člena tega zakona;
 - o količini pridelanega hmelja na posameznem kmetijskem gospodarstvu, ločeno po sortah in letniku pridelave;
 - o certificiranju in ponovnem certificiranju po posameznem naročniku certificiranja in pridelanem hmelju iz prejšnje alineje, ki izhajajo iz listin, vloženi in izdanih v postopku certificiranja hmelja.

(2) Nosilci kmetijskih gospodarstev prigrasijo podatke iz druge alineje prejšnjega odstavka inštitutu iz tretjega odstavka tega člena najpozneje do 15. oktobra v letu pridelave hmelja, podatki iz tretje alineje prejšnjega odstavka pa se vpišejo v evidenco pridelka hmelja na podlagi listin, ki se vložijo in izdajajo v postopku certificiranja pridelka hmelja.

(3) Evidenco pridelka hmelja vodi Inštitut za hmeljarstvo in pivovarstvo Slovenije.

(4) Evidenca pridelka hmelja je namenjena izvajanju ukrepov kmetijske politike na področju hmeljarstva.

151. člen **(evidenca kmetijskega knjigovodstva)**

(1) V evidenco kmetijskega knjigovodstva se vpišejo kmetijska gospodarstva, ki sporočajo podatke o kmetijskem knjigovodstvu računovodskim pisarnam iz 171. člena tega zakona.

(2) Kmetijskim gospodarstvom iz prejšnjega odstavka se dodeli šifra.

(3) V evidenci kmetijskega knjigovodstva se vodijo ali prevzemajo podatki:

- iz 140. člena tega zakona;
- iz prvega odstavka 143. člena tega zakona;
- o finančnih pomočeh posameznega kmetijskega gospodarstva iz 153. člena tega zakona;
- o staležu po vrstah rejnih živali iz 156. člena tega zakona;
- o glavnem proizvodnem tipu in razredu ekonomske velikosti kmetijskega gospodarstva;
- računovodski podatki, ki so tehnični, finančni ali ekonomski podatki kmetijskega gospodarstva, pridobljeni iz sistematičnih in rednih knjižb med letom, za letno določanje dohodkov kmetijskih gospodarstev in poslovno analizo kmetijskih gospodarstev.

(4) Podatki iz pete alineje prejšnjega odstavka se vpišejo v evidenco iz tega člena na podlagi statističnih podatkov, ki jih pošlje Statistični urad Republike Slovenije ministrstvu, podatke iz šeste alineje prejšnjega odstavka pa sporočijo kmetijska gospodarstva računovodskim pisarnam iz 171. člena tega zakona.

(5) Podatki iz tega člena niso javni.

(6) Ne glede na prejšnji odstavek se podatki iz tega člena lahko pošljejo Statističnemu uradu Republike Slovenije za statistični namen.

(7) Evidenco iz tega člena vodijo nosilci javnih pooblastil iz 171. člena tega zakona.

(8) Evidenca je namenjena letnemu določanju dohodkov kmetijskih gospodarstev in poslovni analizi kmetijskih gospodarstev.

152. člen **(evidenca organizacij in skupin proizvajalcev)**

(1) Evidenca organizacij in skupin proizvajalcev obsega naslednje podatke:

- iz 140. člena tega zakona;
- iz 143. člena tega zakona za člane organizacij proizvajalcev;
- številko in datum odločbe o priznanju ali odvzemu priznanja organizacije ali skupine proizvajalcev.

(2) Podatki se vpišejo v evidenco na podlagi odločbe o priznanju iz 107. in 107.a člena tega zakona.

(3) Podrobnejšo vsebino evidence predpiše minister.

(4) Evidenca je namenjena izvajanju ukrepov za spodbujanje delovanja organizacij in skupin proizvajalcev.

152.a člen (register obratov)

(1) V register obratov se poleg podatkov iz 140. člena tega zakona vpišejo tudi:

- podatki o obratu;
- podatki o nosilcu živilske dejavnosti;
- dejavnosti, ki jih izvaja obrat;
- opis živil in postopkov pri dejavnosti obrata;
- podatki o prevoznih sredstvih, premičnih obratih, stojnicah in prodajnih avtomatih.

(2) Register obratov iz tega člena vodi in upravlja uprava.

(3) Podrobnejšo vsebino in postopke za vpis v register iz tega člena predpiše minister.

(4) Register obratov je namenjen zagotavljanju varnosti in kakovosti kmetijskih pridelkov in živil, ki so dani v promet.

153. člen (evidenca o finančnih pomočeh)

(1) Ministrstvo vzpostavi in upravlja enotno evidenco o finančnih pomočeh, vodijo pa jo agencija in izvajalci državnih pomoči iz 26. člena tega zakona.

(2) Evidenca o finančnih pomočeh vsebuje poleg podatkov o prejemnikih pomoči iz 140. in 143. člena tega zakona tudi podatke o finančnih pomočeh, zlasti vrsto ukrepa, izplačana sredstva in omejitve, ter podatke fizičnih oseb o načinu ugotavljanja davčne osnove za dohodke iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, druge kmetijske dejavnosti ali dopolnilne dejavnosti na kmetiji (v nadaljnjem besedilu: davčni status), o rezidentskem statusu ter transakcijskem računu.

(3) Evidenca je namenjena izvedbi in kontroli izplačil finančnih pomoči na državni in občinski ravni.

(4) Podatke o davčnem in rezidentskem statusu ministrstvo pridobi iz davčnih evidenc.

154. člen (register plačilnih pravic)

(1) Register plačilnih pravic upravlja in vodi agencija na podlagi podatkov iz odločb o dodelitvi ali odvzemu plačilnih pravic in vlog o prenosu plačilnih pravic ter na podlagi podatkov, ki se prevzemajo iz evidence o finančnih podporah, evidence subjektov in registra kmetijskih gospodarstev.

- (2) Register iz prejšnjega odstavka vsebuje naslednje podatke:
- o imetniku plačilnih pravic iz 140. in 143. člena tega zakona;
 - KMG-MID;
 - površine kmetijskih zemljišč iz 143. člena tega zakona;
 - identifikacijski podatki o plačilnih pravicah;
 - število, vrednost in vrsta plačilnih pravic;
 - datum vzpostavitve plačilnih pravic;
 - datum zadnje aktivacije plačilnih pravic;
 - poreklo plačilnih pravic;
 - številka in datum odločb o dodelitvi ali odvzemu plačilnih pravic;
 - spremembe plačilnih pravic.

(3) Podatki iz registra plačilnih pravic se uporabljajo za izvedbo in kontrolo ukrepov kmetijske politike ter za prenos, prodajo ali zakup plačilnih pravic.

(4) Podatki v registru plačilnih pravic so javni in so objavljeni na spletni stani agencije, razen davčne številke, EMŠO in KMG-MID o imetniku plačilnih pravic.

155. člen

(evidenca trgovcev in uvoznikov določenih kmetijskih pridelkov ali živil)

(1) V evidenco trgovcev in uvoznikov določenih kmetijskih pridelkov ali živil se morajo vpisati fizične in pravne osebe, za katere je to določeno v predpisih kmetijskih trgov.

(2) V evidenco trgovcev in uvoznikov določenih kmetijskih pridelkov ali živil se vpisujejo:

- podatki iz 140. člena tega zakona in
- podatki o prodaji in uvozu, vrsti, vrednosti in količini kmetijskih pridelkov ali živil.

(3) Evidenco iz tega člena vodi in upravlja agencija.

(4) Evidenca je namenjena izvajanju ukrepov kmetijske politike.

156. člen

(evidenca imetnikov rejnih živali in evidenca rejnih živali)

(1) V evidenco imetnikov rejnih živali se morajo vpisati imetniki rejnih živali.

(2) Evidenca imetnikov rejnih živali vsebuje poleg podatkov iz 140. člena tega zakona tudi podatke o vrsti ali vrstah živali, ki jih redi posamezni imetnik.

(3) Evidenca rejnih živalih vsebuje zlasti:

- lokacije rejnih živali;
- stalež po vrstah rejnih živalih;
- identifikacijske in druge podatke o rejnih živalih;
- podatke o razmnoževanju rejnih živali;
- podatke o nadzoru in ukrepih glede živali.

(4) Podrobnejša pravila in postopke za vpis v evidenco iz prvega odstavka tega člena predpiše minister.

(5) Namen evidence je varovanje zdravja ljudi in živali ter izvajanje ukrepov zootehnike in kmetijske politike.

(6) Evidenci iz tega člena upravlja in vodi Uprava.

157. člen (evidenca komasacij)

(1) Evidenca komasacij je temeljna in enotna evidenca o komasacijah kmetijskih zemljišč. V evidenci komasacij se vodi grafični in pisni del.

(2) Grafični del vsebuje zlasti podatke o komasacijskih območjih in parcelah, vključenih v komasacijska območja.

(3) Pisni del vsebuje zlasti:

- ime komasacijskih območij;
- površino komasacijskih območij;
- seznam parcel, vključenih v komasacijska območja;
- podatke o izdanih upravnih aktih, ki se nanašajo na komasacijsko območje;
- podatke o komasacijskih udeleženkah ali udeležencih iz 140. člena tega zakona;
- izvajalcih in investitorjih komasacij iz 140. člena tega zakona.

(4) Evidenca komasacij se vzpostavi na podlagi podatkov o posameznih fazah postopka komasacij in pravnomočnih odločb o novi dodelitvi zemljišč v postopkih komasacije.

(5) Podrobno vsebino evidence komasacij, način vodenja in postopek vpisa komasacijskih območij predpiše minister.

(6) Evidenca komasacij je namenjen izvedbi komasacij in izvajanju drugih ukrepov, ki se navezujejo na komasacijska območja.

158. člen (evidenca melioracijskih sistemov in naprav)

(1) Evidenca melioracijskih sistemov in naprav (v nadaljnjem besedilu: evidenca melioracij) je temeljna in enotna evidenca o melioracijah kmetijskih zemljišč. Evidenca melioracij vsebuje grafični in pisni del.

(2) Grafični del vsebuje zlasti naslednje podatke:

- melioracijska območja in parcele, vključene v melioracijska območja, ter
- melioracijska infrastruktura in objekti.

(3) Pisni del katastra melioracij vsebuje zlasti naslednje podatke:

- melioracijska območja;
- parcele;
- izdani upravni akti;
- projektna dokumentacija;
- stanje melioracijskih sistemov;
- iz 140. člena tega zakona o melioracijskih skupnostih in članih melioracijskih skupnosti;
- delovanje in vzdrževanje melioracijskih sistemov in naprav.

(4) Podrobnejšo vsebino, način vodenja in postopek vodenja evidence melioracij predpiše minister.

(5) Evidenca melioracij je namenjena upravljanju melioracijskih sistemov in naprav.

159. člen

(evidenca ekološko pridelanega semena, semenskega krompirja in vegetativnega razmnoževalnega materiala v Republiki Sloveniji)

(1) V evidenco ekološko pridelanega semena, semenskega krompirja in vegetativnega razmnoževalnega materiala v Republiki Sloveniji, se vpiše firma ali ime in priimek ter sedež ali naslov s hišno številko fizične ali pravne osebe, ki se ukvarja s pridelavo, pripravo za trg, uvozom ali trženjem ekološko pridelanega semena, semenskega krompirja in vegetativnega razmnoževalnega materiala, ter vrste in sorte semena ali semenskega krompirja in vegetativnega razmnoževalnega materiala v Republiki Sloveniji, ki ga ima na voljo.

(2) Podrobnejše pogoje za vpis v evidenco predpiše minister.

(3) Evidenca iz tega člena je javna in objavljena na spletni strani agencije ter je namenjena obveščanju uporabnikov.

160. člen

(zbirke podatkov s področja živinoreje)

(1) Zbirke podatkov s področja živinoreje, ki jih vodijo izvajalci javnih služb, vključujejo naslednje podatke:

- meritve proizvodnih in drugih lastnosti živali;
- izračuni in napovedi plemenskih in genetskih vrednosti ter drugi izračuni;
- poreklo živali in podatki o vodenju rodovniških knjig;
- označevanje plemenskih živali;
- biološki in genski testi;
- reprodukcijske lastnosti živali in zdravje živali;
- biotska raznovrstnost domačih živali;
- druge vsebine, določene z zakonom, ki ureja živinorejo.

(2) Za vodenje zbirk podatkov iz prejšnjega odstavka izvajalci javnih služb prevzemajo KMG-MID, firmo ali ime in priimek ter sedež ali naslov s hišno številko imetnika živali, živalih in podatke kmetijskih gospodarstvih iz zbirk podatkov ministrstva.

(3) Dostop do zbirk podatkov s področja živinoreje, ki jih vodijo posamezni izvajalci javnih služb, je lahko na voljo tudi drugim izvajalcem javnih služb, če ti podatke potrebujejo za izvajanje javne službe, ter ministrstvu in agenciji.

(4) Podrobnejša pravila in postopke vodenja zbirk iz prvega odstavka tega člena predpiše minister.

(5) Namen zbirk podatkov iz prvega odstavka tega člena je zagotavljanje izvajanja potrjenih rejskih programov, izvajanja javne službe strokovnih nalog v živinoreji in javne službe genskih bank v živinoreji ter izvajanje ukrepov zootehnike in kmetijske politike.

161. člen

(zbirke podatkov analiz)

(1) Izvajalci nalog javnih služb in javni zavodi in organizacije, ki imajo javno pooblastilo po tem zakonu, ki izvajajo analize zemlje, krme, živil in gnojil (v nadaljnjem besedilu: izvajalci analiz), vodijo podatke teh analiz na predpisan način.

(2) Povezljivost podatkov analiz z drugimi zbirkami podatkov ministrstva zagotavljajo izvajalci analiz s prevzemanjem KMG-MID, firme ali imena in priimka ter sedeža ali naslova s hišno številko nosilca, živalih, podatkov o zemljiščih in kmetijskem gospodarstvu iz evidenc ministrstva.

(3) Izvajalci analiz dajejo podatke iz prejšnjih dveh odstavkov na voljo ministrstvu za kontrolo in izvajanje ukrepov kmetijske politike.

(4) Podrobnejšo vsebino in način vodenja zbirke podatkov analiz predpiše minister.

(5) Zbirke podatkov iz tega člena so namenjene izvajanju, kontroli in spremljanju učinkov ukrepov kmetijske politike.

162. člen

(evidenca o izobraževanju in usposabljanju za potrebe kmetijstva in razvoja podeželja)

(1) Evidenco o izobraževanju in usposabljanju za potrebe kmetijstva in razvoja podeželja (v nadaljnjem besedilu: evidenca o izobraževanju) vodijo pooblaščen organizacije za izvedbo izobraževanja ali usposabljanja na podlagi potrtil o opravljenem izobraževanju ali mojstrskem izpitu in povezovanja z evidenco o subjektih in RKG.

- (2) Evidenca o izobraževanju vsebuje naslednje podatke:
- o udeležencu izobraževanja oziroma usposabljanja iz 140. člena tega zakona;
 - KMG-MID kmetijskega gospodarstva udeleženca izobraževanja ali usposabljanja iz RKG;
 - število ur in vrsta izobraževanja ali usposabljanja;
 - datum opravljenega izobraževanja ali usposabljanja in
 - pri mojstrskem izpitu podrobnejši podatki o dejavnosti, za katero je bil izdan mojstrski izpit, in kmetiji, na kateri dela kmet mojster.

(3) Evidenca o izobraževanju je namenjena kontroli izpolnjevanja pogojev za ukrepe programa razvoja podeželja in evidentiranju mojstrskih kmetij.

(4) Podatki o kmetih mojstrih in mojstrskih kmetijah se javno objavijo na spletni strani ministrstva, razen davčne številke, EMŠO in KMG-MID.

163. člen

(zbirka podatkov mreže za podeželje)

(1) Zbirka podatkov mreže za podeželje se vzpostavi na podlagi vlog za vpis ali vlog za spremembo podatkov in povezovanja z evidenco subjektov.

- (2) Zbirka podatkov mreže za podeželje vsebuje:
- podatke iz prvega odstavka 140. člena tega zakona o osebi, ki se prostovoljno vpiše v zbirko podatkov mreže za podeželje;
 - telefonsko številko, številko faksa, naslov elektronske pošte, spletno stran in
 - druge podatke.

(3) Namen zbirke podatkov mreže za podeželje je medsebojna komunikacija med ministrstvom in osebami, ki se vpišejo v zbirko.

(4) Podatki iz zbirke podatkov mreže za podeželje so javni in se objavijo na spletni strani ministrstva, razen davčne številke, EMŠO in KMG-MID.

164. člen (pedološka karta)

Pedološka karta je geokodirana, grafična in opisna zbirka podatkov o tleh, ki vsebuje zlasti kartografski prikaz talnih tipov in podatke o pedoloških profilih in analizah.

164.a člen (karta talnih števil)

Karta talnih števil je prostorska evidenca, ki vsebuje v številčni vrednosti navedeno osnovno oceno lastnosti tal. Pri ugotavljanju osnovne ocene lastnosti tal se upoštevajo geološka podlaga, razvojna stopnja in tekstura iz podatkov pedološke karte Slovenije.

164.b člen (evidenca območij z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost)

(1) Evidenca območij z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost je prostorska evidenca, ki vsebuje območja znatne omejitve rabe zemljišč na gorskih območjih, na območjih z naravnimi omejitvami in na območjih s posebnimi omejitvami, ki so določena na podlagi predpisov Unije.

(2) Razvrstitev kmetijskih gospodarstev v območja z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost predpiše minister.

165. člen (evidenca dejanske rabe kmetijskih in gozdnih zemljišč)

(1) Evidenca dejanske rabe kmetijskih in gozdnih zemljišč (v nadaljnjem besedilu: evidenca rabe) je enotna državna evidenca o dejanski rabi kmetijskih in gozdnih zemljišč. Poligon dejanske rabe je strnjena površina kmetijskega ali gozdnega zemljišča z isto vrsto dejanske rabe. V evidenci rabe se vodijo naslednje skupine vrst dejanske rabe kmetijskih in gozdnih zemljišč:

- njive in vrtovi;
- travniške površine;
- trajni nasadi;
- druge kmetijske površine;
- gozd.

(2) Podrobnejše vrste dejanskih rab kmetijskih in gozdnih zemljišč ter način njihovega določanja in obnavljanja predpiše minister.

(3) V evidenci rabe se za posamezni poligon dejanske rabe vodijo zlasti naslednji podatki:

- identifikacijska oznaka;
- vrsta dejanske rabe;
- površina;
- umestitev v prostor v državnem koordinatnem sistemu;
- datum spremembe.

(4) Obnavljanje podatkov v evidenci rabe se izvede najmanj vsakih pet let.

(5) Podatke iz evidence rabe ministrstvo posreduje Geodetski upravi Republike Slovenije.

(6) Način prenosa in vpisa podatkov iz evidence rabe v zemljiški kataster predpiše minister, pristojen za prostor, v soglasju z ministrom.

(7) Evidenca je namenjena ugotavljanju dejanskega stanja rabe zemljišč kot pogoja za izvajanje ukrepov kmetijske politike.

5. Pridobivanje in uporaba podatkov, povezovanje, financiranje, posredovanje in povezovanje podatkov

166. člen (pridobivanje in uporaba podatkov)

(1) Za izvajanje ukrepov kmetijske politike in za zagotavljanje varnosti, kakovosti in pravilnosti označevanja živil ter za vodenje in upravljanje zbirk podatkov lahko ministrstvo in organi v sestavi pridobivajo, uporabljajo in obdelujejo podatke, vključno z osebnimi podatki, iz naslednjih predpisanih zbirk podatkov, ki jih upravljajo državni organi, javni zavodi in agencije, koncesionarji ali občine ter drugi pooblašteni organi:

- registra prostorskih enot;
- davčnih evidenc (davčna številka za subjekte iz 140. člena tega zakona, firmo ali ime in priimek ter sedež ali naslov zakupnika kmetijskih in gozdnih zemljišč, identifikacijska oznaka parcele zakupljenih zemljišč);
- centralnega registra prebivalstva (EMŠO ali davčno številko, spol, datum rojstva, datum smrti, priimek, ime, stalno prebivališče v Sloveniji, začasno prebivališče v Sloveniji, prebivališče v tujini, naslov za vročanje, državljanstvo, oče, mati, zakonec, generalni status, status prebivališča, indikator začasnega bivanja v tujini in stari EMŠO v primeru zamenjave). Za povezovanje evidence se uporablja EMŠO ali davčna številka ali ime in priimek ali stalni ali začasni naslov ali sorodstvene vezi (EMŠO očeta, matere, zakonca);
- zemljiškega katastra (identifikacijska oznaka parcele, meja parcele, površina, firma ali ime in priimek ter sedež ali naslov lastnika in upravljavca s hišno številko);
- katastra stavb (firma ali ime in priimek ter sedež ali naslov lastnika in upravljavca s hišno številko, identifikacijska oznaka stavbe, lega in oblika, površina, dejanska raba);
- zemljiške knjige (firma ali ime in priimek ter sedež ali naslov lastnika in upravljavca s hišno številko, lastninska in zakupna pravica na posameznih parcelah);
- poslovnega registra Slovenije;
- zbirk carinskih podatkov o uvozu in izvozu kmetijskih pridelkov ali živil;
- zbirk podatkov Sklada kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije (podatki o zemljiščih, ki so v lasti Republike Slovenije in firmo ali ime in priimek ter sedež ali naslov zakupnika teh zemljišč);
- zbirk podatkov Agencije Republike Slovenije za okolje;
- zbirk podatkov o vodah;
- zbirk podatkov o ekološko pomembnih območjih;
- zbirk podatkov o onesnaženosti zemljišč in vod;
- zbirk podatkov o okolju, naravi in habitatih;
- zbirk podatkov o zavarovanih in drugih območjih, ki so pomembna za izvajanje ukrepov ministrstva;
- zbirk podatkov iz prostorskega informacijskega sistema po predpisih o prostorskem načrtovanju;
- zbirk podatkov Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje (o pokojnini, zavarovanju zavarovanca in podlagi za zavarovanje: ime in priimek, naslov in EMŠO ali davčna številka);
- zbirk podatkov s področja regionalne politike;
- zbirk osebnih podatkov s področja socialne politike;

- zbirke podatkov o inšpekcijskih postopkih, ki potekajo, in odločbah, ki se glasijo zoper nosilca in se nanašajo na izvajanje določil navzkrižne skladnosti;
- zbirke podatkov o sodnih odločbah, zoper nosilca, ki se nanašajo na izvajanje določil navzkrižne skladnosti;
- zbirke podatkov Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije (o zdravstvenem zavarovanju zavarovanca: ime in priimek, EMŠO ali davčna številka in naslov);
- registra nepremične kulturne dediščine vključno s podatki o parcelah in lastnikih (vrsta nepremične kulturne dediščine, ime in priimek ter naslov), ter njihovih lastniških deležih.

(2) Za vodenje in upravljanje zbirk podatkov lahko ministrstvo uporablja tudi temeljne topografske načrte, topografske karte, pregledne karte in ortofoto.

(3) Upravljalci načrtov, kart in ortofotov iz prejšnjega odstavka, posredujejo ministrstvu podatke brezplačno, zaračunajo pa lahko neposredne materialne stroške za potrebne dodatne izvode ali obdelave.

(4) Ministrstvo dostopa do pisnih in grafičnih podatkov iz zbirk podatkov iz prvega in drugega odstavka tega člena z neposredno računalniško povezavo, če tehnične možnosti to omogočajo.

(5) Ministrstvo pridobiva podatke in ravna s pridobljenimi podatki, ki so davčna tajnost, v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek.

(6) Za vodenje in upravljanje zbirk podatkov lahko ministrstvo v evidence z delovnega področja ministrstva prevzame podatke iz evidenc iz tega člena za osebe, ki se v evidence vpisujejo po lastni volji ali so se dolžne vanje vpisati v skladu z zakonom ali pa so v evidence vpisane po uradni dolžnosti.

167. člen (povezovanje zbirk podatkov)

(1) Za izvajanje nalog z delovnega področja ministrstva se evidence z delovnega področja ministrstva lahko povezujejo med seboj in z evidencami iz prvega in drugega odstavka prejšnjega člena.

(2) Za medsebojno povezovanje evidenc z delovnega področja ministrstva se za subjekte uporablja identifikacijska številka subjekta, za kmetijska gospodarstva pa KMG-MID.

(3) Za povezovanje evidenc z delovnega področja ministrstva z evidencami iz prvega in drugega odstavka prejšnjega člena se za osebne podatke uporablja davčna številka ali EMŠO ali matična številka poslovnega subjekta.

168. člen (financiranje zbirk podatkov)

Ministrstvo zagotovi sredstva za financiranje zbirk podatkov, ki jih upravlja in vodi po tem zakonu.

169. člen (posredovanje in povezovanje podatkov iz zbirk podatkov)

(1) Podatki iz zbirk podatkov po tem zakonu so javni, razen podatkov, ki se štejejo za osebne podatke in podatkov, ki pomenijo poslovno skrivnost ali so davčna tajnost, razen v primerih ko ta zakon določa drugače.

(2) Podatki, ki se štejejo za osebne podatke, se povezujejo in posredujejo v skladu s predpisi o varstvu osebnih podatkov. Podatki, ki so davčna tajnosti se posredujejo v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek. Vsi podatki iz prejšnjega odstavka se smejo uporabljati samo za namene, za katere so bili dani in se jih ne sme spreminjati ali posredovati drugim osebam.

(3) Ministrstvo posreduje podatke iz prvega odstavka tega člena v skladu s prejšnjim odstavkom pooblaščenim organizacijam in izvajalcem javnih služb in izvajalcem ukrepov kmetijske politike, če jih ti potrebujejo za izvajanje nalog iz delovnega področja ministrstva ter drugim državnim organom in organom občin, če jih ti potrebujejo za izvajanje zakonsko določenih nalog.

(4) Za posredovanje in povezovanje podatkov za uporabnike iz prejšnjega odstavka, ministrstvo vzpostavi računalniško distribucijsko okolje, ki zagotavlja podatke iz evidenc, ki jih vodi po tem zakonu, lahko pa tudi podatke, ki jih pridobi v skladu z zakonom iz drugih zbirk podatkov, in dodatno obdelane in povezane podatke.

6. Tržno informacijski sistem in kmetijsko knjigovodstvo

170. člen (tržno informacijski sistem)

(1) Tržno informacijski sistem obsega zbiranje, obdelavo in objavljanje podatkov o količinah in cenah določenih kmetijskih pridelkov ali živil in kmetijskih zemljišč ter gozdov na reprezentativnih trgih. Tržno informacijski sistem vodi agencija.

(2) Minister določi reprezentativne trge kmetijskih pridelkov ali živil in kmetijskih zemljišč ter gozdov, fizične in pravne osebe, ki morajo posredovati podatke, in predpiše vrsto, obseg in pogostnost zbiranja podatkov.

171. člen (kmetijsko knjigovodstvo)

(1) Za sprejemanje in analiziranje ukrepov kmetijske politike se na nekaterih kmetijah vodi kmetijsko knjigovodstvo. Sodelovanje kmetij je prostovoljno.

(2) Merila za določitev kmetij so proizvodna usmeritev, velikost in regionalna zastopanost kmetij.

(3) Minister na podlagi meril iz prejšnjega odstavka in soglasja nosilcev določi kmetije, ki vodijo kmetijsko knjigovodstvo, tako da z njimi sklene pogodbo. Posamezna poročevalska kmetija prejme nadomestilo za sodelovanje v mreži računovodskih podatkov, ki ga določi minister.

(4) Ministrstvo je odgovorno za strokovno in organizacijsko vodenje kmetijskega knjigovodstva ter sodelovanje s strokovnimi institucijami in upravnimi organi. Minister predpiše podrobnejše naloge strokovnih institucij in upravnih organov pri vodenju kmetijskega knjigovodstva.

(5) Minister ustanovi komisijo za spremljanje in vodenje kmetijskega knjigovodstva, ki jo sestavljajo predstavniki ministrstva, strokovnjaki za kmetijsko svetovanje, državno statistiko, izobraževanje, raziskovanje in predstavniki zbornice, Zadružne zveze Slovenije, računovodske pisarne ter nosilcev.

(6) Računovodska pisarna je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki sama ali skupaj z drugo pravno osebo ali samostojnim podjetnikom posameznikom, s katerim ima sklenjeno pogodbo o izvajanju del v skladu s predpisi, izpolnjuje pogoje glede ustrezne registracije za izvajanje dejavnosti vodenja kmetijskega knjigovodstva, števila in izobrazbe zaposlenih, referenc na področju vodenja računovodstva za kmetijsko dejavnost ali kmetijskega knjigovodstva ter ustrezne tehnične opremljenosti in ni v postopku prenehanja, prisilne poravnave, stečaja, prepovedi delovanja, sodne likvidacije, izbrisa iz registra ter ima poravnane vse davke, prispevke in druge dajatve, določene s predpisi. Podrobnejše pogoje, ki jih mora izpolnjevati računovodska pisarna, predpiše minister. Naloge in obveznosti računovodske pisarne so določene s predpisi Unije.

(7) Računovodska pisarna opravlja svoje naloge in obveznosti kot javno pooblastilo. Računovodska pisarna se izbere na javnem razpisu na podlagi naslednjih meril: delovnih izkušenj s področja vodenja računovodstva za kmetijsko dejavnost ali kmetijskega knjigovodstva, referenc na področju vodenja računovodstva za kmetijsko dejavnost ali kmetijskega knjigovodstva, in strokovnega izpopolnjevanja s področja vodenja računovodstva za kmetijsko dejavnost. Podrobnejša merila se določijo v javnem razpisu. Javno pooblastilo se podeli računovodski pisarni, ki na javnem razpisu doseže najvišje število točk na podlagi meril. Javno pooblastilo podeli minister z odločbo v upravnem postopku za obdobje petih let. Medsebojna razmerja med nosilcem javnega pooblastila in ministrstvom se uredijo s pogodbo.

(8) Nadzor, razen inšpekcijskega nadzora, nad računovodsko pisarno, ki ji je dodeljeno javno pooblastilo, opravlja ministrstvo.

(9) Javno pooblastilo preneha sporazumno, ali če računovodska pisarna preneha izpolnjevati pogoje, določene s tem zakonom, ali predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, ali predpisi Unije, če krši pogodbo, ali če ravna v nasprotju z navedenimi predpisi, kar ugotovi ministrstvo z odločbo v upravnem postopku.

(10) Osebe, ki sodelujejo ali so sodelovale v mreži kmetijskega knjigovodstva, ne smejo izdati katerekoli individualne računovodske podatke ali katerekoli druge individualne podrobnosti, s katerimi so se seznanile pri opravljanju svojih dolžnosti ali drugače naključno v okviru tega dela.

(11) Računovodska pisarna prejme za vsako pravilno izpolnjeno poročilo standardni honorar, kot je določen s predpisi Unije, poleg tega pa lahko prejme tudi nadomestilo. Minister s sklepom določi višino in pogoje za pridobitev nadomestila.

(12) Sredstva za izvajanje kmetijskega knjigovodstva zagotovi ministrstvo.

7. Količine oljčnega olja in namiznih oljk

171.a člen (sporočanje količin oljčnega olja in namiznih oljk)

(1) Ministrstvo zbira podatke o proizvedeni količini oljčnega olja in namiznih oljk za potrebe sporočanja podatkov v skladu s predpisi Unije.

(2) Za namen iz prejšnjega odstavka so obrati iz 152.a člena tega zakona, ki se ukvarjajo s pridobivanjem olja iz plodov oljk ali oljčnih tropin, dolžni ministrstvu sporočiti količino predelanih plodov oljk ali oljčnih tropin in količino pridobljenega olja.

(3) Podatke iz prejšnjega odstavka obrat sporoča v obdobju obiranja oljk do petega dne v mesecu za količine, predelane ali pridobljene v predhodnem mesecu.

XVII. NADZOR NAD IZVAJANJEM DOLOČB TEGA ZAKONA

172. člen (inšpekcijski nadzor)

(1) Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, ter predpisov Unije s področja kmetijstva opravljajo, če ta zakon ne določa drugače, kmetijski inšpektorji ali drugi pristojni inšpektorji inšpektorata, pristojnega za kmetijstvo, in inšpektorji, ki delujejo v okviru uprave, pooblaščen za nadzor po tem zakonu ali drugih predpisih.

(2) Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, ter predpisov Unije o varnosti živil neživalskega izvora v vseh fazah pridelave in predelave ter nadzor organizacij za ugotavljanje skladnosti po tem zakonu opravljajo inšpektorji za hrano. Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, ter predpisov Unije o kakovosti živil v vseh fazah pridelave in predelave opravljajo inšpektorji za hrano za živila neživalskega izvora in uradni veterinarji za živila živalskega izvora. Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, ter predpisov Unije o varnosti živil neživalskega izvora in kakovosti živil v distribuciji ter o varnosti in kakovosti živil v gostinski dejavnosti, institucionalnih obratih prehrane in obratih za prehrano na delu opravljajo inšpektorji za hrano in uradni veterinarji.

(3) Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in drugih predpisov, ki se nanašajo na carinski postopek za izvoz in postopek sprostitev kmetijskih pridelkov ali živil neživalskega izvora v prosti promet, opravljajo fitosanitarni inšpektorji in inšpektorji za hrano. Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in drugih predpisov, ki se nanašajo na postopek za sprostitev živil živalskega izvora v prosti promet, opravljajo uradni veterinarji.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek sistematične dokumentacijske preglede in naključne identifikacijske preglede glede varnosti živil neživalskega izvora pred sprostitvijo v promet v Republiki Sloveniji opravljajo carinski organi, razen nujnih primerov in poostrenega nadzora glede varnosti živil ob uvozu, ki ga opravljajo fitosanitarni inšpektorji in inšpektorji za hrano.

(5) Nadzor nad izvajanjem določb predpisov na področju identifikacije in registracije živali opravljajo kmetijski inšpektorji in uradni veterinarji ter inšpektorji za hrano.

(6) Kadar onesnaževala v primarni pridelavi kmetijskih proizvodov in živil rastlinskega izvora izhajajo iz okolja in niso posledica ravnanja nosilca dejavnosti, njihov izvor ugotavlja inšpektor, pristojen za okolje, in kmetijski inšpektor v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo okolja.

(7) Nadzor nad izvajanjem 61.f člena tega zakona, nadzor v skladu s predpisi, ki urejajo preprečevanje omejevanja konkurence, opravlja Javna agencija Republike Slovenije za varstvo konkurence, odloča pa tudi kot prekrškovni organ o prekrških zaradi kršitve 61.f člena tega zakona. Če ima podjetje prevladujoč položaj v skladu z zakonom, ki ureja

preprečevanje omejevanja konkurence, Javna agencija Republike Slovenije za varstvo konkurence uvede postopek samo na podlagi zakona, ki ureja preprečevanje omejevanja konkurence.

(8) Nadzor nad dopolnilnimi dejavnostmi na kmetiji, ki se nanašajo na gozdarske dejavnosti, in izvajanjem storitev z gozdarsko mehanizacijo v okviru strojnih krožkov, opravlja gozdarski inšpektor.

(9) Pravne in fizične osebe morajo pristojnemu inšpektorju omogočiti nemoteno opravljanje inšpekcijskega nadzora in ga pri tem ne smejo ovirati ter mu morajo dati zahtevane listine, podatke, pojasnila ali potrebne predmete. Pravne in fizične osebe morajo v določenem roku ravnati v skladu z izvršljivo odločbo, s katero je pristojni inšpektor odredil izvršitev ukrepov, ki jih določa ta zakon.

173. člen **(nadzor carinskih organov)**

(1) Ne glede na določbi tretjega in četrtega odstavka prejšnjega člena, nadzor nad uvozom ekoloških kmetijskih pridelkov ali živil, ki se nanaša na sprostitev v prosti promet, izvajajo pristojni carinski organi.

(2) Podrobnejše pogoje za izvajanje nadzora carinskih organov predpiše minister v soglasju z ministrom, pristojnim za carine, v skladu s predpisi Unije.

174. člen **(pooblastila)**

(1) Kmetijski inšpektor ima poleg pooblastil, ki jih ima po splošnih predpisih, ki urejajo inšpekcijo, še naslednja pooblastila in pristojnosti:

- pregledovati kmetijska zemljišča, poslovne in proizvodne prostore, objekte, naprave, predmete, blago ter poslovanje in dokumentacijo državnih organov ter fizičnih in pravnih oseb, ki opravljajo kmetijsko dejavnost, dopolnilne dejavnosti na kmetiji ali druge dejavnosti, če gre za izvajanje ukrepov kmetijske politike;
- pregledovati prostore, v katerih se opravlja kmetijska ali dopolnilna dejavnost ali druge dejavnosti, če gre za izvajanje ukrepov kmetijske politike;
- odvzeti vzorce za potrebe inšpekcijskega nadzora;
- ugotavljati nezakonito pridobitev ali nenamensko porabo sredstev po tem zakonu;
- ugotavljati, ali izvajalci javnih služb po tem zakonu izpolnjujejo predpisane pogoje;
- nadzirati izvajanje nalog javnih služb;
- dostopati do zbirk podatkov, potrebnih za izvajanje nadzora;
- nadzirati pravilnost podatkov v zbirkah podatkov po tem zakonu;
- predlagati pristojnemu organu izbris iz zbirk podatkov po tem zakonu;
- predlagati pristojnemu organu, da zahteva vračilo nezakonito ali nenamensko porabljenih sredstev;
- predlagati pristojnemu organu zadržanje izplačila sredstev;
- nadzirati izvajanje pogodbenih razmerij v sektorju mleka in mlečnih izdelkov iz 58.a člena tega zakona;
- nadzirati prodajo kmetijskih pridelkov iz 61.a člena tega zakona;
- nadzirati izpolnjevanje pogojev za opravljanje dopolnilnih dejavnosti na kmetiji;
- nadzirati neupravičeno oviranje kmetijskih opravil;
- predlagati organizaciji iz prve alineje prvega odstavka 91. člena tega zakona, da proizvajalcem zaščitene kmetijskih pridelkov ali živil odvzame certifikat;

- nadzirati izpolnjevanje pogojev za priznanje organizacij proizvajalcev, skupin proizvajalcev in medpanožnih organizacij;
- nadzirati izvajanje storitev v okviru strojnih krožkov iz 110. člena tega zakona;
- nadzirati izpolnjevanje pogojev za opravljanje nalog računovodske pisarne iz 171. člena tega zakona.

(2) Inšpektor za hrano ima poleg pooblastil, ki jih ima po splošnih predpisih, ki urejajo inšpekcijo, še naslednja pooblastila in pristojnosti:

- izdajati listine o skladnosti živil neživalskega izvora za izvoz;
- pregledovati pošiljke sadja in zelenjave in izdajati listine o skladnosti glede kakovosti ob njihovem uvozu in izvozu;
- pregledovati pošiljke živil neživalskega izvora in spremljajoče listine v skladu s predpisi Unije o varnosti živil ob vnosu;
- pregledovati prostore, naprave, postopke, dokumentacijo ter sredstva pri fizičnih in pravnih osebah pod nadzorom uprave;
- pregledovati živila neživalskega izvora in listine v skladu s predpisi Unije o varnosti in kakovosti živil v proizvodnji in predelavi;
- pregledovati živila in listine v skladu s predpisi Unije o varnosti in kakovosti živil v distribuciji živil;
- nadzirati označevanje, oglaševanje in preverjati skladnost označb živil s predpisanimi zahtevami;
- spremljati odpoklic, umik oziroma uničenje živil;
- dostopati do zbirk podatkov, potrebnih za izvajanje nadzora;
- nadzirati pravilnost podatkov v zbirkah podatkov po tem zakonu;
- predlagati izbris iz zbirk podatkov po tem zakonu;
- odvzeti vzorce za potrebe inšpekcijskega nadzora;
- ugotavljati ali organizacije iz prvega odstavka 91. člena tega zakona izpolnjujejo predpisane pogoje in izvajajo predpisano kontrolo;
- predlagati organizaciji iz prve alineje prvega odstavka 91. člena tega zakona, da proizvajalcem zaščitene kmetijskih pridelkov ali živil odvzame certifikat.

(3) Fitosanitarni inšpektor ima poleg pooblastil, ki jih ima po splošnih predpisih, ki urejajo inšpekcijo, še naslednja pooblastila in pristojnosti:

- pregledovati pošiljke živil neživalskega izvora in spremljajoče listine v skladu s predpisi Unije o varnosti živil ob vnosu;
- pregledovati pošiljke sadja in zelenjave in izdajati listine o skladnosti glede kakovosti ob njihovem uvozu in izvozu;
- odvzemati vzorce za laboratorijsko preskušanje zaradi ugotavljanja skladnosti glede varnosti živil;
- dostopati do zbirk podatkov, potrebnih za izvajanje nadzora.

(4) Uradni veterinar ima poleg pooblastil, ki jih ima po veterinarskih predpisih, ki urejajo inšpekcijo, še naslednja pooblastila in pristojnosti:

- pregledovati pošiljke živil živalskega izvora glede predpisane kakovosti in označevanja ob njihovem uvozu;
- pregledovati živila živalskega izvora v skladu s predpisi o kakovosti živil v vseh fazah proizvodnje in predelave živil;
- pregledovati živila in listine v skladu s predpisi Unije o varnosti in kakovosti živil v distribuciji živil;
- nadzirati označevanje, oglaševanje in preverjati skladnost označb živil s predpisanimi zahtevami;
- spremljati odpoklic, umik oziroma uničenje živil;
- odvzeti vzorce za potrebe inšpekcijskega nadzora.

(5) Gozdarski inšpektor ima poleg pooblastil, ki jih ima po splošnih predpisih, ki urejajo inšpekcijo, še naslednja pooblastila in pristojnosti:

- dostopati do zbirk podatkov, potrebnih za izvajanje nadzora;
- nadzirati izpolnjevanje pogojev za opravljanje dopolnilnih dejavnosti na kmetiji;
- nadzirati izvajanje storitev z gozdarsko mehanizacijo v okviru strojnih krožkov.

(6) Kmetijski inšpektor, inšpektor za hrano, uradni veterinar in fitosanitarni inšpektor lahko proti volji zavezanca za nadzor pregledajo vsebino elektronskih in z njo povezanih naprav ter nosilcev elektronskih podatkov (v nadaljnjem besedilu: elektronska naprava), kot so telefon, telefaks, računalnik, disketa, optični mediji in spominske kartice, na podlagi predhodne odločbe sodišča, če obstajajo razlogi za sum, da je zavezanec huje kršil ali krši določbe tega zakona in če je verjetno, da elektronska naprava vsebuje elektronske podatke, ki so pomembni za postopek nadzora oziroma prekrškovni postopek.

(7) Oseba, ki je uporabnik elektronske naprave iz prejšnjega odstavka, ki se pregleduje, mora kmetijskemu inšpektorju, inšpektorju za hrano, uradnemu veterinarju in fitosanitarnemu inšpektorju omogočiti dostop do naprave, predložiti šifrirne ključe oziroma gesla in dati pojasnila o uporabi naprave.

(8) Pregled elektronskih naprav iz šestega odstavka tega člena mora biti opravljen na način, s katerim se v najmanjši možni meri posega v pravice oseb, ki niso zavezanci za nadzor, in varuje tajnost oziroma zaupnost podatkov ter ne povzroča nesorazmerna škoda. Če elektronsko napravo uporablja oseba, ki upravičeno pričakuje zasebnost na njej, ima pravico biti navzoča ob pregledu vsebine elektronske naprave.

(9) Odločbo po šestem odstavku tega člena izda sodišče najpozneje v štiriindvajsetih urah od popolne zahteve za izvedbo nadzora, ki mora vsebovati naslednje podatke:

- opredelitev elektronskih naprav, ki jih je treba pregledati;
- opredelitev razlogov za preiskavo;
- opredelitev dokazov oziroma vsebine podatkov, ki se iščejo;
- navedbo okoliščin za uporabo preiskovalnega dejanja in način njegove izvršitve.

175. člen (ukrepi)

(1) Pri opravljanju inšpekcijskega nadzora lahko kmetijski inšpektor poleg ukrepov, ki jih ima po splošnih predpisih, ki urejajo inšpekcijo, odredi še naslednje ukrepe:

- odredi spremembo podatkov v zbirkah podatkov iz tega zakona skladno z ugotovljenim stanjem;
- odredi izbris podatkov v zbirkah podatkov iz tega zakona;
- delno ali v celoti prepove uveljavljanje ali izvajanje ukrepov po tem zakonu, če ugotovi kršitve predpisov;
- odredi ukrepe, da se nepravilnosti in pomanjkljivosti po tem zakonu in predpisih, izdanih na njegovi podlagi, odpravijo v roku, ki ga določi;
- odvzame dokumentacijo ali predmete za ugotavljanje dejanskega stanja v zvezi z ugotovljenim sumom storitve prekrška;
- prepove prodajo kmetijskih pridelkov, če se izvaja v nasprotju z 61.a členom tega zakona;
- prepove opravljanje dejavnosti, za katero je treba pridobiti dovoljenje za opravljanje dopolnilne dejavnosti na kmetiji, če dovoljenje ni pridobljeno;
- prepove opravljanje dopolnilne dejavnosti na kmetiji, če je na kmetiji za istovrstno dejavnost hkrati registrirana dejavnost kot samostojni podjetnik ali pravna oseba;

- predlaga upravni enoti, da odvzame dovoljenje za opravljanje dopolnilne dejavnosti na kmetiji, če niso izpolnjeni pogoji iz 99. člena tega zakona in do odločitve upravne enote prepove opravljanje dopolnilne dejavnosti;
- odredi odpravo pomanjkljivosti in nepravilnosti pri izvajanju nalog javne službe;
- do odločitve pristojnega organa prepove opravljanje javne službe izvajalcem javnih služb, če ne izpolnjujejo predpisanih pogojev;
- predlaga ministrstvu, da izvajalcu javne službe odvzame javno službo, če ne izpolnjuje predpisanih pogojev;
- predlaga organizaciji iz 92. člena tega zakona, da ekološkemu ali integriranemu pridelovalcu odvzame certifikat;
- predlaga ministrstvu, da skupini proizvajalcev, organizaciji proizvajalcev in medpanožni organizaciji odvzame status, če ne izpolnjujejo predpisanih pogojev;
- prepove izvajanje storitev s kmetijsko mehanizacijo v okviru strojnih krožkov;
- odredi odpravo pomanjkljivosti in nepravilnosti pri izvajanju nalog računovodskih pisarn iz 171. člena tega zakona;
- predlaga ministrstvu, da računovodski pisarni iz 171. člena tega zakona odvzame javno pooblastilo, če ne izpolnjuje predpisanih pogojev;
- odredi druge ukrepe in opravi dejanja, za katera je pooblaščen.

(2) Pri opravljanju inšpekcijskega nadzora lahko inšpektor za hrano ali uradni veterinar poleg ukrepov, ki jih ima po splošnih predpisih, ki urejajo inšpekcijo, odredi še naslednje ukrepe:

- prepove promet z živili, ki niso skladna s predpisanimi zahtevami kakovosti ali deklariranimi lastnostmi;
- prepove uporabo označb oziroma promet z živili, ki ne izpolnjujejo predpisanih zahtev;
- prepove promet oziroma oglaševanje živil, ki zavajajo ali bi lahko zavajali potrošnika;
- nosilcu dejavnosti ali organizaciji iz prvega odstavka 91. člena tega zakona odredi preizkus skladnosti s predpisi za živila, ki so v prometu;
- prepove uporabo listin o skladnosti za živila, ki niso skladna s predpisi;
- do odločitve pristojnega organa lahko prepove opravljanje nalog organizacijam iz prvega odstavka 91. člena tega zakona, če ne izpolnjujejo predpisanih pogojev, in predlaga odvzem javnih pooblastil;
- predlaga organizaciji iz prvega odstavka 91. člena tega zakona, da pridelovalcem in predelovalcem kmetijskih pridelkov in živil iz shem kakovosti v primeru neskladnosti odvzame certifikat;
- odredi izbris nosilca živilske dejavnosti iz registra obratov in predlaga upravni enoti, da odvzame dovoljenje za opravljanje dopolnilne dejavnosti na kmetiji v delu, ki se nanaša na živila, če nosilec živilske dejavnosti inšpektorju ne dovoli vstopa v prostor, kjer opravlja dejavnosti, povezane z živili;
- odvzame dokumentacijo ali predmete za ugotavljanje skladnosti z zakonodajo;
- prepove promet in izvoz živali, ki niso označene na predpisan način;
- odredi označitev živali ali odpravo pomanjkljivosti in nepravilnosti pri vodenju predpisanih evidenc ali registrov;
- odredi izpolnjevanje higienskih zahtev ali kakršno koli drugo ukrepanje, da se zagotovi varnost živil ali skladnost s predpisi, ki urejajo živila;
- prepove uporabo surovin in snovi namenjenih za stik z živili, izvajanje postopkov oziroma prepove proizvodnjo, predelavo in distribucijo živil, ki niso varna ali obstaja sum, da niso varna;
- odredi odpoklic, umik ali uničenje;
- dovoli, da se živila uporabijo za drug namen, kot prvotni;
- v nujnih primerih, da bi se zavarovala ali odvrnila nevarnost za zdravje ljudi, lahko odredi ukrepe z ustno odločbo na zapisnik;
- začasno pridrži pošiljko živil, za katero obstaja sum, da ne izpolnjuje predpisanih zahtev glede varnosti, dokler se z laboratorijskimi analizami ne ugotovi njena skladnost;

- prepove uvoz živil, če je s pregledom ali z laboratorijskimi analizami dokazana njihova neskladnost glede varnosti živil in odredi predpisane ukrepe;
- prepove uvoz ali izvoz sadja in zelenjave na območje Unije, če niso skladni s predpisanimi zahtevami glede kakovosti;
- odredi druge potrebne ukrepe in opravi dejanja za doseganje skladnosti s tem zakonom in drugimi predpisi, izdanimi na njegovi podlagi.

(3) Pri opravljanju nadzora nad izvajanjem določb predpisov na področju identifikacije in registracije živali kmetijski inšpektor, inšpektor za hrano ali uradni veterinar poleg ukrepov, določenih s predpisi, odredi ukrepe in določi rok za odpravo nepravilnosti in pomanjkljivosti.

(4) Če lastništva živali ni mogoče ugotoviti ali se lastniki živali ne morejo sporazumeti glede imetnika živali, določi začasnega imetnika živali kmetijski inšpektor ali uradni veterinar.

(5) Pri opravljanju inšpekcijskega nadzora lahko fitosanitarni inšpektor poleg ukrepov, določenih s splošnimi predpisi, ki urejajo inšpekcijo, izreče naslednje ukrepe:

- začasno pridrži pošiljko živil, za katero obstaja sum, da ne izpolnjuje predpisanih zahtev glede varnosti, dokler se z laboratorijskimi analizami ne ugotovi njena skladnost;
- prepove uvoz živil, če je s pregledom ali z laboratorijskimi analizami dokazana njihova neskladnost glede varnosti živil in odredi predpisane ukrepe;
- prepove uvoz sadja in zelenjave na območje Unije, če niso skladni s predpisanimi zahtevami glede kakovosti.

(6) Pri opravljanju inšpekcijskega nadzora lahko gozdarski inšpektor poleg ukrepov, ki jih ima po splošnih predpisih, ki urejajo inšpekcijo, odredi še naslednje ukrepe:

- prepove opravljanje dejavnosti, za katero je potrebno pridobiti dovoljenje za opravljanje dopolnilne dejavnosti na kmetiji, in to ni pridobljeno;
- prepove opravljanje dopolnilne dejavnosti na kmetiji, če je na kmetiji za istovrstno dejavnost hkrati registrirana dejavnost kot samostojni podjetnik ali pravna oseba;
- predlaga upravni enoti, da odvzame dovoljenje za opravljanje dopolnilne dejavnosti na kmetiji, če niso izpolnjeni pogoji iz 99. člena tega zakona;
- prepove izvajanje storitev z gozdarsko mehanizacijo o okviru strojnih krožkov iz 110. člena tega zakona.

XVIII. KAZENSKE DOLOČBE

176. člen

- (1) Z globo od 2.000 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če:
- z namenom pridobitve sredstev po tem zakonu predloži neresnične podatke (tretji odstavek 17. člena);
 - da v promet kmetijski pridelek ali živilo, ki ni v skladu s predpisanimi zahtevami ali ni označeno v skladu s predpisi (prvi odstavek 58. člena);
 - pogodbe ne sklene v pisni obliki ali sklenjena pogodba ni skladna s pogoji iz 58.a člena tega zakona;
 - označi z označbo iz prvega odstavka 70. člena tega zakona živilo ali izdelek, ki ni pridelan ali izdelan na kmetiji po receptih, značilnih za kmečke izdelke, in z uporabo pretežnega dela lastnih surovin ali surovin iz lokalnega okolja;
 - z označbo »izbrana kakovost« označi kmetijski pridelek ali živilo, ki ne izpolnjuje predpisanih pogojev iz 70.a člena tega zakona;

- z neobvezno navedbo kakovosti označi kmetijski pridelek ali živilo, ki ne izpolnjuje predpisanih pogojev iz 70.b člena tega zakona;
- označi kmetijski pridelek ali živilo z označbo »višja kakovost« v nasprotju s tretjim odstavkom 75. člena tega zakona;
- označi kmetijski pridelek ali živilo kot kmetijski pridelek ali živilo »zajamčena tradicionalna posebnost« v nasprotju z drugim odstavkom 76. člena tega zakona;
- označi kmetijski pridelek ali živilo z označbo porekla, ki ni ime regije, posebnega kraja ali v izjemnih primerih države, ki se uporablja za opis kmetijskega pridelka ali živila v skladu s prvim odstavkom 77. člena tega zakona ali če označi kmetijski pridelek ali živilo z geografsko označbo, ki ni ime regije, posebnega kraja ali v izjemnih primerih države, ki se uporablja za opis kmetijskega pridelka ali živila v skladu s prvim odstavkom 78. člena tega zakona;
- označi naravno mineralno vodo v nasprotju s prvim odstavkom 80. člena tega zakona oziroma je ne vpiše v evidenco iz 148. člena tega zakona;
- neupravičeno ovira ali omejuje opravljanje kmetijskih opravil (103. člen);
- uporablja kmetijsko gozdarsko mehanizacijo v nasprotju s predpisanimi pogoji za varno delo ali brez potrdila o opravljenem preizkusu znanja o varnem delu s kmetijsko in gozdarsko mehanizacijo ter opremo (prvi in drugi odstavek 112. člena);
- osebe, ki opravljajo strokovno delo pri izvajanju storitev javne službe na področju kmetijstva, nimajo ustrezne strokovne izobrazbe, niso strokovno usposobljene za opravljanje dela na določenem delovnem mestu in ne izpolnjujejo drugih pogojev, določenih s predpisi (prvi odstavek 121. člena);
- ne posreduje resničnih podatkov v zbirke podatkov po tem zakonu (prvi odstavek 139. člena);
- se ne vpiše v RKG (prvi odstavek 141. člena);
- ne predloži podatkov, ki jih mora po tem zakonu predložiti ali jih ne predloži v predpisanem roku (prvi odstavek 61. člena, tretji in četrti odstavek 143. člena, drugi odstavek 150. člena, 156. člen in 171.a člen);
- sodeluje ali je sodelovala v mreži kmetijskega knjigovodstva in izda katere koli individualne računovodske podatke ali katerekoli druge individualne podrobnosti, s katerimi se je seznanila pri opravljanju svojih dolžnosti ali drugače naključno v okviru tega dela (deseti odstavek 171. člena).

(2) Z globo od 800 do 5.000 eurov se za prekršek kaznuje samostojni podjetnik posameznik, če stori dejanje iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 200 do 1.000 eurov se za prekršek kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, če stori dejanje iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 200 do 1.000 eurov se za prekršek kaznuje posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če:

- stori dejanje iz prvega odstavka tega člena;
- ravna v nasprotju z 61. členom tega zakona glede majhnih količin, končnega potrošnika in lokalnega trga;
- opravlja storitve v okviru strojnega krožka v nasprotju s 110. členom tega zakona.

177. člen

- (1) Z globo od 6.000 do 18.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če:
- stranka, ki ima znatno tržno moč, svoje obveznosti ne plača v predpisanem plačilnem roku (prva alineja drugega odstavka 61.f člena);
 - stranka, ki ima znatno tržno moč, vsiljuje pogoje iz druge alineje drugega odstavka 61.f člena tega zakona;

- z označevanjem ali načinom trženja kmetijskih pridelkov ali živil zavaja potrošnika v zмотo glede resničnosti podatkov (66. člen);
- kmetijski pridelek ali živilo, za katerega ni izdan certifikat, in pridelovalec ali predelovalec ni vpisan v evidenco pridelovalcev in predelovalcev ekoloških in integriranih kmetijskih pridelkov ali živil, označi z označbo »ekološki« ali »integriran« (prvi odstavek 71. člena);
- trži pridelke, ki jih prideluje, in ni vpisana v RKG (prvi odstavek 141. člena);
- pristojnemu inšpektorju ne omogoči nemotenega opravljanja inšpekcijskega nadzorstva ali ga pri tem ovira ali če mu ne da zahtevanih listin, podatkov, pojasnil ali potrebnih predmetov ali če v določenem roku ne ravna v skladu z izvršljivo odločbo, s katero je pristojni inšpektor odredil izvršitev ukrepov, ki jih določa ta zakon (172. člen in sedmi odstavek 174. člena);
- ne upošteva določb o varstvu interesov potrošnikov po prvi (a), (b) in (c) točki 8. člena Uredbe 178/2002/ES tako, da ne zagotovi potrošnikom podlage za izbiro v zvezi z živili, ki jih uživajo, in ne prepreči goljufivih ali zavajajočih postopkov, ponarejanja živil in vseh drugih postopkov, ki potrošnika lahko zavajajo.

(2) Z globo 1.500 do 9.000 eurov se za prekršek kaznuje samostojni podjetnik posameznik, če stori dejanje iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 600 do 1.800 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, če stori dejanje iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 600 do 1.800 eurov se za prekršek kaznuje posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če:

- stori dejanje iz prvega odstavka tega člena;
- prodaja pridelke v nasprotju 61.a členom tega zakona;
- opravlja dopolnilno dejavnost brez predpisanega dovoljenja ali v nasprotju z dovoljenjem (prvi odstavek 101. člena).

178. člen

(1) Z globo 1.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če ne hrani dokumentacije, ki je bila podlaga za pridobitev sredstev, v predpisanih rokih (osmi odstavek 17. člena).

(2) Z globo 200 eurov se za prekršek kaznuje posameznik, posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, če stori dejanje iz prejšnjega odstavka.

178.a člen

Za prekrške iz tega zakona se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom.

178.b člen

Podatke o nepravilnostih, ki predstavljajo nevarnost za življenje ali zdravje potrošnikov ali predstavljajo zavajanje potrošnikov glede kmetijskih pridelkov ali živil, o imenu in priimku, nazivu, naslovu ali sedežu samostojnega podjetnika posameznika, fizične oziroma pravne osebe iz pravnomočnih inšpekcijskih odločb, uprava na svoji spletni strani javno objavi v sedmih dneh po pravnomočnosti do odprave nepravilnosti oziroma najdlje za 60 dni.

Zakon o kmetijstvu – ZKme-1 (Uradni list RS, št. [45/08](#)) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

»XIX. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

179. člen
(sklenjene pogodbe)

Do izteka pogodbenega roka, določenega v že sklenjenih pogodbah o izvajanju kontrole na kraju samem, se ne glede na določbe 36. člena tega zakona kontrola še vedno opravlja na podlagi teh pogodb.

180. člen
(rok za izdajo podzakonskih predpisov)

Podzakonske predpise iz tega zakona izdala vlada in minister v enem letu od njegove uveljavitve.

181. člen
(izvajalci javne službe)

Do ustanovitve ali izbire izvajalca javnih služb iz tega zakona, vendar najdlje sedem let od uveljavitve tega zakona, opravljajo naloge javnih služb iz tega zakona dosedanji izvajalci javnih služb, če izpolnjujejo pogoje iz tega zakona.

182. člen
(pridobljene pravice do označb)

Pravne ali fizične osebe, ki so pred uveljavitvijo tega zakona pridobile pravico do uporabe označbe geografskega porekla, geografske označbe ali označbe tradicionalnega ugleda in jim je bil podeljen zaščitni znak za te označbe, morajo najkasneje v dveh letih od uveljavitve tega zakona uporabo teh označb in zaščitnega znaka prilagoditi določbam tega zakona.

183. člen
(vpis v RKG)

Zavezanci za vpis v RKG iz prvega odstavka 141. člena tega zakona se morajo vpisati v RKG najpozneje do konca leta 2008.

184. člen
(izpisi)

Izpisi iz evidenc, ki so bili izdani do uveljavitve tega zakona, so veljavni do izdaje novih izpisov.

185. člen
(določitev namestnika kmetije)

Člani kmetije določijo namestnika nosilca iz prvega odstavka 5. člena tega zakona najpozneje v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

186. člen
(Svet za kmetijstvo in podeželje)

Svet za kmetijstvo in podeželje ustanovljen po Zakonu o kmetijstvu (Uradni list RS št. 51/06 – uradno prečiščeno besedilo), po uveljavitvi tega zakona deluje do izteka mandata.

187. člen
(uporaba podzakonskih predpisov)

Do uveljavitve podzakonskih predpisov po tem zakonu se uporabljajo naslednji podzakonski predpisi, izdani na podlagi Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS št. 51/06 – uradno prečiščeno besedilo), če niso v nasprotju s tem zakonom:

- Uredba o izrednih ukrepih podpore perutninskemu sektorju (Uradni list RS, št. 86/06);
- Uredba o izvajanju ukrepov zasebnega skladiščenja in intervencije za goveje in prašiče ter ovčje in kozje meso (Uradni list RS, št. 46/04);
- Uredba o izvajanju nalog na hidromelioracijskih sistemih (Uradni list RS, št. 108/05);
- Uredba o izvajanju Programa ukrepov na področju čebelarstva v Republiki Sloveniji v letih 2008–2010 za leto 2008 (Uradni list RS, št. 105/07);
- Uredba o izvajanju sistema izvoznih nadomestil v okviru prava Skupnosti za tržne ureditve kmetijskih proizvodov (Uradni list, št. 33/04 in 87/05);
- Uredba o izvajanju sistema uvoznih in izvoznih dovoljenj in potrdil za kmetijske proizvode (Uradni list RS, št. 33/04);
- Uredba o izvajanju sistema varščin za izpolnitev obveznosti, povezanih z ukrepi kmetijske tržno-cenovne politike (Uradni list RS, št. 46/05 in 139/06);
- Uredba o izvajanju ukrepov v zvezi s skupno ureditvijo trga za goveje in telečje meso na področju posebnih izvoznih nadomestil (Uradni list RS, št. 46/04);
- Uredba o izvajanju ukrepov v zvezi s skupno ureditvijo trga za mleko in mlečne izdelke (Uradni list RS, št. 45/04);
- Uredba o izvajanju ukrepov v zvezi s skupno ureditvijo trga za žita (Uradni list RS, št. 46/04);
- Uredba o izvajanju ukrepov v zvezi s skupno ureditvijo trgov v sektorju sladkorja (Uradni list RS, št. 9/07);
- Uredba o izvajanju ukrepov v zvezi z ustanovitvijo sheme za prestrukturiranje industrije sladkorja (Uradni list RS, št. 9/07 in 21/08);
- Uredba o izvajanju uredb Sveta in Evropske komisije o ukrepu informiranja in promocije kmetijskih proizvodov (Uradni list RS, št. 1/08);
- Uredba o izvedbi neposrednih plačil v kmetijstvu (Uradni list RS, št. 99/06, 5/07, 49/07, 124/07 in 31/08);
- Uredba o izvedbi ukrepov kmetijske politike za leto 2008 (Uradni list RS, št. 12/08);
- Uredba o javni svetovalni službi v čebelarstvu (Uradni list RS, št. 80/07);
- Uredba o načinu delitve količin blaga v okviru carinskih kvot (Uradni list RS, št. 115/02 in 11/03);
- Uredba o organizacijah za ugotavljanje skladnosti za potrebe ureditev kmetijskih trgov (Uradni list RS, št. 38/04 in 103/04);
- Uredba o plačilih za kmetijsko okoljske ukrepe iz Programa razvoja podeželja za Republiko Slovenijo 2004–2006 v letih 2007–2010 (Uradni list RS, št. 19/07, 124/07 in 21/08);

- Uredba o plačilih za ukrepe osi 2 iz Programa razvoja podeželja Republike Slovenije za obdobje 2007–2013 v letih 2007–2013 (Uradni list RS, št. 19/07, 124/07 in 21/08);
- Uredba o podpori za pridelavo semenskega krompirja in krompirja v stometrskem izolacijskem pasu (Uradni list RS, št. 19/07);
- Uredba o predpisanih zahtevah ravnanja ter dobrih kmetijskih in okoljskih pogojih pri kmetovanju (Uradni list RS, št. 34/07 in 66/07);
- Uredba o programih kmetijske strukturne politike in kmetijske politike razvoja podeželja za leti 2007 in 2008 (Uradni list RS, št. 58/07);
- Uredba o sofinanciranju zavarovalnih premij za zavarovanje kmetijske proizvodnje in ribištva za leto 2008 (Uradni list RS, št. 110/07);
- Uredba o ukrepih 1., 3. in 4. osi Programa razvoja podeželja Republike Slovenije za obdobje 2007–2013 (Uradni list RS, št. 94/07);
- Uredba o ukrepih kmetijske strukturne politike in kmetijske politike razvoja podeželja za obdobje začasnega financiranja Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 12/01 in 27/01);
- Uredba o ukrepih za prestrukturiranje pridelovalcev sladkorne pese v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 22/08);
- Uredba o uravnavanju obsega vinogradniških površin (Uradni list RS, št. 23/07 in 17/08);
- Uredba o ureditvi trga s hmeljem (Uradni list RS, št. 62/07, 98/07 in 38/08);
- Uredba o ureditvi trga s svežim sadjem in zelenjavo (Uradni list RS, št. 10/05, 113/05 in 99/06);
- Uredba o ureditvi trga z mlekom in mlečnimi izdelki (Uradni list RS, št. 111/00, 15/01, 37/02, 23/04, 45/04, 109/04 in 10/05);
- Uredba o ureditvi trga z oljčnim oljem (Uradni list RS, št. 113/05, 18/06 in 99/06);
- Uredba o ureditvi trga z vinskim grozdom, moštom in vinom (Uradni list RS, št. 22/04, 27/04, 121/04, 113/05 in 96/06);
- Uredba o uvedbi dajatve za mleko in mlečne proizvode (Uradni list RS, št. 10/05 in 132/06);
- Uredba o uvedbi izravnalnih plačil za območja z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost (EKO – 1) (Uradni list RS, št. 34/01);
- Uredba o uvedbi podpore skladiščenju govejega mesa (Uradni list RS, št. 55/01);
- Uredba o vrsti, obsegu in pogojih za opravljanje dopolnilnih dejavnosti na kmetiji (Uradni list RS, št. 61/05);
- Pravilnik o aditivih za živila (Uradni list RS, št. 43/04, 8/05, 17/06 in 16/08);
- Pravilnik o aromah (Uradni list RS, št. 77/01 in 31/04);
- Pravilnik o certificiranju pridelka hmelja in prometu s hmeljem (Uradni list RS, št. 90/04, 57/05, 78/05, 97/06 in 79/07);
- Pravilnik o dehidriranem konzerviranem mleku (Uradni list RS, št. 31/04 in 23/08);
- Pravilnik o dodatnih pogojih, ki jih morajo izpolnjevati organizacije za senzorično ocenjevanje deviškega oljčnega olja (Uradni list RS, št. 106/05);
- Pravilnik o določitvi območij v Republiki Sloveniji, ki so primerna za ekološko čebelarjenje (Uradni list RS, št. 52/03);
- Pravilnik o identifikaciji in registraciji prašičev (Uradni list RS, št. 97/03 in 4/04);
- Pravilnik o ekološki pridelavi in predelavi kmetijskih pridelkov oziroma živil (Uradni list RS, št. 128/06 (21/07 popravek) in 37/07);
- Pravilnik o ekstrakcijskih topilih (Uradni list RS, št. 7/01, 45/04 in 120/05);
- Pravilnik o evidenci dejanske rabe kmetijskih in gozdnih zemljišč (Uradni list RS, št. 90/06 in 9/08);
- Pravilnik o evidenci pridelovalcev hmelja (Uradni list RS, št. 2/07);
- Pravilnik o evidenci pridelovalcev oljk (Uradni list RS, št. 2/07);
- Pravilnik o evidenci pridelovalcev sadja v ekstenzivnih oziroma travniških sadovnjakih (Uradni list RS, št. 6/07);
- Pravilnik o evidenci pridelovalcev sadja v intenzivnih sadovnjakih (Uradni list RS, št. 2/07);
- Pravilnik o evidenci subjektov (Uradni list RS, št. 121/06);
- Pravilnik o geografski označbi Kraški pršut (Uradni list RS, št. 47/04);

- Pravilnik o geografski označbi Prleška tünka (Uradni list RS, št. 17/05);
- Pravilnik o geografski označbi Šebreljski želodec (Uradni list RS, št. 124/03);
- Pravilnik o geografski označbi Štajersko Prekmursko bučno olje (Uradni list RS, št. 47/04);
- Pravilnik o geografski označbi Zgornjesavinski želodec (Uradni list RS, št. 47/04);
- Pravilnik o gozdnogospodarskem načrtu gozdnogospodarske enote Kamnik (2000–2009) (Uradni list RS, št. 103/03);
- Pravilnik o identifikaciji in registraciji drobnice (Uradni list RS, št. 22/04);
- Pravilnik o identifikaciji in registraciji govedi (Uradni list RS, št. 16/03);
- Pravilnik o integrirani pridelavi grozdja in vina (Uradni list RS, št. 63/02);
- Pravilnik o integrirani pridelavi poljščin (Uradni list RS, št. 10/04);
- Pravilnik o integrirani pridelavi sadja (Uradni list RS, št. 63/02);
- Pravilnik o integrirani pridelavi zelenjave (Uradni list RS, št. 63/02);
- Pravilnik o Jajcih izpod Kamniških planin s priznano geografsko označbo (Uradni list RS, št. 39/07);
- Pravilnik o javljanju podatkov za seme kmetijskih rastlin in registraciji pogodb za razmnoževanje semen v državah nečlanicah (Uradni list RS, št. 71/06);
- Pravilnik o kakovosti čaja (Uradni list RS, št. 48/03 in 87/04);
- Pravilnik o kakovosti finih pekovskih izdelkov (Uradni list RS, št. 28/04);
- Pravilnik o kakovosti gorčice (Uradni list RS, št. 12/03);
- Pravilnik o kakovosti izdelkov iz žit (Uradni list RS, št. 26/03 in 31/04);
- Pravilnik o kakovosti jedilnih rastlinskih olj, jedilnih rastlinskih masteh in majonezi (Uradni list RS, št. 122/03 in 16/05);
- Pravilnik o kakovosti kakavovih in čokoladnih izdelkov (Uradni list RS, št. 72/03, 43/05 in 58/05);
- Pravilnik o kakovosti kavinih in cikorijinih ekstratov (Uradni list RS, št. 2/04);
- Pravilnik o kakovosti kefirja (Uradni list RS, št. 66/03, 31/04 in 126/04);
- Pravilnik o kakovosti kisa in razredčene očetne kisline (Uradni list RS, št. 2/04);
- Pravilnik o kakovosti mesa klavne živine in divjadi (Uradni list RS, št. 120/07);
- Pravilnik o kakovosti mesnih izdelkov (Uradni list RS, št. 34/04 (62/04 popravek), 50/05 in 77/06);
- Pravilnik o kakovosti pecilnega praška, praška za puding in vanilijevega sladkorja (Uradni list RS, št. 12/03);
- Pravilnik o kakovosti pekovskih izdelkov (Uradni list RS, št. 26/03);
- Pravilnik o kakovosti perutninskih mesnih izdelkov (Uradni list RS, št. 85/05);
- Pravilnik o kakovosti piva (Uradni list RS, št. 3/03);
- Pravilnik o kakovosti sadnih džemov, želejev, marmelad in sladkane kostanjeve kaše (Uradni list RS, št. 31/04);
- Pravilnik o kakovosti sadnih sokov in določenih istovrstnih izdelkov (Uradni list RS, št. 31/04);
- Pravilnik o kakovosti soli (Uradni list RS, št. 70/03 in 31/04);
- Pravilnik o kazeinih in kazeinatih (Uradni list RS, št. 31/04);
- Pravilnik o konzervansih za površinsko obdelavo citrusov (Uradni list RS, št. 2/04);
- Pravilnik o Kranjski klobasi z zaščiteno geografsko označbo (Uradni list RS, št. 29/08);
- Pravilnik o Kraškem ovčjem siru z zaščiteno označbo porekla (Uradni list RS, št. 29/08);
- Pravilnik o Kraškem zašinku z zaščiteno geografsko označbo (Uradni list RS, št. 29/08);
- Pravilnik o Kraški jagnjetini z zaščiteno označbo porekla (Uradni list RS, št. 29/08);
- Pravilnik o Kraški panceti z zaščiteno geografsko označbo (Uradni list RS, št. 29/08);
- Pravilnik o medu (Uradni list RS, št. 31/04 in 89/04);
- Pravilnik o metodah in postopkih ugotavljanja skladnosti dehidriranega konzerviranega mleka (Uradni list RS, št. 31/04);
- Pravilnik o metodah in postopkih ugotavljanja skladnosti kazeinov in kazeinatih (Uradni list RS, št. 31/04);
- Pravilnik o metodah inšpekcijskega nadzora, ki se uporabljajo za preverjanje skladnosti svežega sadja in zelenjave z tržnimi standardi v maloprodaji (Uradni list RS, št. 33/06);

- Pravilnik o metodah za ugotavljanje deleža mesa (Uradni list RS, št. 122/03);
- Pravilnik o metodah za ugotavljanje skladnosti pogojev minimalne kakovosti sladkorjev namenjenih za prehrano ljudi (Uradni list RS, št. 120/04);
- Pravilnik o minimalni kakovosti »surovega masla I vrste« in o izvajanju Uredb Sveta (ES) in Uredb Komisije (ES) o določitvi standardov za mazave maščobe (Uradni list RS, št. 19/07);
- Pravilnik o naravni mineralni vodi, izvirski vodi in namizni vodi (Uradni list RS, št. 50/04 in 75/05);
- Pravilnik o natančnih pogojih za izvajanje javne svetovalne službe v čebelarstvu (Uradni list RS, št. 109/07 in 126/07 (1/08 popravek));
- Pravilnik o ocenjevanju in razvrščanju trupov ovc jagnjet in sesnih jagnjet na klavni liniji (Uradni list RS, št. 28/01);
- Pravilnik o označbi geografskega porekla Bovški sir (Uradni list RS, št. 47/04);
- Pravilnik o označbi geografskega porekla Brkinski slivovec (Uradni list RS, št. 69/03);
- Pravilnik o označbi geografskega porekla Dolenjski sadjevec (Uradni list RS, št. 69/03 in 138/04);
- Pravilnik o označbi geografskega porekla Ekstra deviško oljčno olje Slovenske Istre (Uradni list RS, št. 47/04);
- Pravilnik o označbi geografskega porekla Gorenjski tepkovec (Uradni list RS, št. 69/03);
- Pravilnik o označbi geografskega porekla Kočevski gozdni med (Uradni list RS, št. 124/04);
- Pravilnik o označbi geografskega porekla Kostelska rakija (Uradni list RS, št. 69/03, 101/05 in 138/06);
- Pravilnik o označbi geografskega porekla Kraški brinjevec (Uradni list RS, št. 69/03);
- Pravilnik o označbi geografskega porekla Kraški med (Uradni list RS, št. 80/05);
- Pravilnik o označbi geografskega porekla Mohant (Uradni list RS, št. 47/04);
- Pravilnik o označbi geografskega porekla Nanoški sir (Uradni list RS, št. 15/03);
- Pravilnik o označbi geografskega porekla Piranska sol (Uradni list RS, št. 101/03);
- Pravilnik o označbi geografskega porekla Prekmurska šunka (Uradni list RS, št. 124/04);
- Pravilnik o označbi geografskega porekla Tolminc (Uradni list RS, št. 101/03);
- Pravilnik o označbi tradicionalnega ugleda Prekmurska gibanica (Uradni list RS, št. 47/04);
- Pravilnik o označevanju govejega mesa (Uradni list RS, št. 57/05);
- Pravilnik o označevanju in kategorizaciji svinjskega mesa (Uradni list RS, št. 33/04 in 10/05);
- Pravilnik o pogojih za uporabo označbe »tradicionalni ugled« za belokranjsko povitico (Uradni list RS, št. 52/02);
- Pravilnik o pogojih za uporabo označbe »tradicionalni ugled« za belokranjsko pogačo (Uradni list RS, št. 52/02);
- Pravilnik o pogojih za uporabo označbe »tradicionalni ugled« za idrijske žlikrofe (Uradni list RS, št. 52/02 in 33/05);
- Pravilnik o pogojih za uporabo označbe »tradicionalni ugled« za prosto povitico (Uradni list RS, št. 52/02);
- Pravilnik o pomoči za oskrbo učencev v izobraževalnih ustanovah z mlekom in nekaterimi mlečnimi proizvodi (Uradni list RS, št. 130/04, 81/05, 96/06 in 84/07);
- Pravilnik o postopkih zaščite kmetijskih pridelkov oziroma živil (Uradni list RS, št. 15/08);
- Pravilnik o priznanju skupin proizvajalcev posebnih kmetijskih pridelkov oziroma živil (Uradni list RS, št. 33/05);
- Pravilnik o proizvodnji in označevanju valilnih jajc in en dan starih piščancev (Uradni list RS, št. 28/04);
- Pravilnik o Ptujskem lüku z zaščiteno geografsko označbo (Uradni list RS, št. 29/08);
- Pravilnik o razvrščanju prašičjih trupov (Uradni list RS, št. 50/06);
- Pravilnik o razvrščanju in označevanju govejih trupov (Uradni list RS, št. 16/08);
- Pravilnik o registraciji obratov primarnih proizvajalcev živil in krme rastlinskega izvora (Uradni list RS, št. 79/06);

- Pravilnik o registraciji posebnega načina reje (Uradni list RS, št. 94/05);
- Pravilnik o registru kmetijskih gospodarstev (Uradni list RS, št. 121/06 in 124/07);
- Pravilnik o sanitarno-zdravstvenih pogojih za predelavo živil rastlinskega izvora kot dopolnilno dejavnost na kmetiji (Uradni list RS, št. 93/01);
- Pravilnik o sladkorjih (Uradni list RS, št. 34/04);
- Pravilnik o specifikaciji kmetijskih pridelkov oziroma živil (Uradni list RS, št. 28/04);
- Pravilnik o splošnem označevanju predpakiranih živil (Uradni list RS, št. 50/04 (58/04 popravek), 43/05 (64/05 popravek), 83/05, 115/05 in 118/07);
- Pravilnik o splošnem označevanju živil, ki niso predpakirana (Uradni list RS, št. 28/04, 10/05, 57/05, 115/06);
- Pravilnik o tehničnih in organizacijskih pogojih, ki jih morajo izpolnjevati preskusni laboratoriji za ugotavljanje skladnosti kmetijskih pridelkov oziroma živil (Uradni list RS, št. 58/01, 117/02, 62/03, 131/03 in 31/04);
- Pravilnik o tehničnih in organizacijskih pogojih, ki jih morajo izpolnjevati organizacije za kontrolo nad pridelavo in predelavo ekoloških kmetijskih pridelkov oziroma živil in organizacije za kontrolo nad pridelavo integriranih kmetijskih pridelkov oziroma živil (Uradni list RS, št. 113/05 in 128/06, (21/07 popravek));
- Pravilnik o tržno informacijskem sistemu za trg govejega mesa (Uradni list RS, št. 45/05);
- Pravilnik o tržno informacijskem sistemu za trg mleka in mlečnih izdelkov (Uradni list RS, št. 66/05);
- Pravilnik o tržno informacijskem sistemu za trg perutninskega mesa in jajc (Uradni list RS, št. 5/03);
- Pravilnik o tržno informacijskem sistemu za trg s pšenico in s koruzo (Uradni list RS, št. 53/04);
- Pravilnik o tržno-informacijskem sistemu za trg s svežim sadjem in zelenjavo (Uradni list RS, št. 10/04 in 66/04);
- Pravilnik o ugotavljanju skladnosti kmetijskih pridelkov oziroma živil (Uradni list RS, št. 119/05);
- Pravilnik o usposobljenosti za opravljanje dopolnilnih dejavnosti na kmetiji (Uradni list RS, št. 17/04, 31/05 in 105/06);
- Pravilnik o Vipavskem pršutu s priznano geografsko označbo (Uradni list RS, št. 43/07);
- Pravilnik o Vipavskem zašinku z zaščiteno geografsko označbo (Uradni list RS, št. 29/08);
- Pravilnik o vsebini listin o skladnosti kmetijskih pridelkov oziroma živil (Uradni list RS, št. 31/04);
- Pravilnik o vsebini vloge za izdajo dovoljenja za opravljanje dopolnilne dejavnosti na kmetiji (Uradni list RS, št. 71/01, 88/01 in 83/05);
- Pravilnik o vzorčenju in analiznih metodah za surovo in toplotno obdelano mleko (Uradni list RS, št. 11/04);
- Pravilnik o vzpostavitvi in delovanju mreže za zbiranje računovodskih podatkov o dohodkih in poslovanju kmetijskih gospodarstev (Uradni list RS, št. 37/04);
- Pravilnik o zaščitnem znaku za označevanje kmetijskih pridelkov oziroma živil (Uradni list RS, št. 58/01, 28/04, 87/04 in 121/06);
- Pravilnik o zbiranju podatkov, potrebnih za ureditev trga z etilnim alkoholom kmetijskega porekla (Uradni list RS, št. 58/04);
- Pravilnik o žganih pijačah (Uradni list RS, št. 14/06);
- Odredba o določitvi reprezentativnih trgov in o tržno informacijskem sistemu za trg ovčjega mesa (Uradni list RS, št. 46/01);
- Odredba o tržno informacijskem sistemu za trg prašičjega mesa (Uradni list RS, št. 1/01).

(1) Zadeva, glede katere ob uveljavitvi tega zakona teče upravni postopek ali glede katere je bila ob uveljavitvi tega zakona že vložena zahteva ali pravno sredstvo, se konča po tem zakonu.

(2) Zoper zadevo, glede katere ob uveljavitvi tega zakona postopek še ni pravnomočno zaključen, se uporabi izredno pravno sredstvo po tem zakonu.

(3) Če je bila zadeva v sodnem postopku vrnjena pristojnemu organu v ponovno odločanje, se konča po tem zakonu.

189. člen
(prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 54/00, 52/02 – ZDU-1, 45/04 – ZdZPKG, 20/06 in 51/06 – uradno prečiščeno besedilo).

190. člen
(uveljavitev)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o kmetijstvu – ZKme-1A (Uradni list RS, št. [57/12](#)) vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

»PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

17. člen

Postopki, ki so se začeli zaradi kršitev iz 57. člena Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08), se dokončajo v skladu s tem zakonom.

18. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah določenih zakonov na področju varne hrane, veterinarstva in varstva rastlin – ZdZPVHVVR (Uradni list RS, št. [90/12](#)) vsebuje naslednjo končno določbo:

»49. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. januarja 2013.

Glede vprašanj, ki jih ureja ta zakon, se do začetka njegove uporabe uporabljajo določbe Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08 in 57/12), Zakona o vinu (Uradni list RS, št. 105/06 in 72/11); Zakona o živinoreji (Uradni list RS, št. 18/02, 110/02 – ZUreP-1, 110/02 – ZGO-1 in 45/04 – ZdZPKG); Zakona o veterinarstvu (Uradni list RS, št. 33/01, 110/02 – ZGO-1, 45/04 – ZdZPKG, 62/04 – odločba US in 93/05 – ZVMS); Zakona o veterinarskih merilih skladnosti (Uradni list RS, št. 93/05); Zakona o krmi (Uradni list RS, št. 127/06); Zakona o semenskem materialu kmetijskih rastlin (Uradni list RS, št. 25/05 – uradno prečiščeno besedilo, 41/09 in 32/12); Zakona o varstvu novih sort rastlin (Uradni list RS, št. 113/06 – uradno prečiščeno besedilo); Zakona o mineralnih gnojilih (Uradni list RS, št. 29/06); Zakona o ravnanju z gensko spremenjenimi organizmi (Uradni list RS, št. 23/05 – uradno prečiščeno besedilo in 21/10).«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o kmetijstvu – ZKme-1B (Uradni list RS, št. [26/14](#)) vsebuje naslednje prehodne in končno določbo:

»PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

58. člen (nacionalni program)

Nacionalni programi, sprejeti do uveljavitve tega zakona, se štejejo za nacionalne programe iz prvega in drugega odstavka 9. člena zakona.

59. člen (namestnik in člani kmetije)

Ministrstvo po uradni dolžnosti vpiše člane kmetije v RKG v skladu s spremenjenim 5. členom zakona do 31. januarja 2015. Če obstoječi namestnik ne izpolnjuje zahtev iz spremenjenega 5. člena zakona, mora nosilec določiti novega namestnika do roka oddaje zbirne vloge v letu 2015.

60. člen (LEADER)

(1) Za odločanje o zahtevkih za izvajanje razvojnih projektov (LEADER) v okviru Programa razvoja podeželja Republike Slovenije 2007-2013 iz 53. in 54. člena Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12 in 90/12 - ZdZPVHVVR), ki so vloženi do uveljavitve tega zakona, je pristojno ministrstvo, za odločanje o zahtevkih, vloženi po uveljavitvi tega zakona, pa agencija.

(2) Za odločanje o zahtevkih iz 56. člena Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12 in 90/12 - ZdZPVHVVR), ki so vloženi do uveljavitve tega zakona, je pristojno ministrstvo, za odločanje o zahtevkih, vloženi po uveljavitvi tega zakona, pa agencija.

(3) Za odločanje v upravnih zadevah iz prvega odstavka tega člena, ki so vrnjene v ponovno odločanje pristojnemu organu in odločanje o izrednih pravnih sredstvih v upravnih zadevah iz prvega odstavka, ki so v pristojnosti prvostopenjskega organa, je pristojna agencija.

(4) V upravnih zadevah iz prvega in drugega odstavka tega člena ministrstvo izroči urejeno dokumentacijo agenciji v sedmih dneh po uveljavitvi zakona, razen upravnih zadev, ki so v reševanju na ministrstvu, ki se odstopijo v sedmih dneh po izdaji odločbe.

61. člen
(pogodbena razmerja v sektorju mleka in mlečnih izdelkov)

Določbe 58.a člena zakona se začnejo uporabljati 1. januarja 2015.

62. člen
(plačilni rok za hitro pokvarljiva živila)

(1) Ne glede na plačilni rok iz prvega odstavka 61.b člena zakona plačilni rok za hitro pokvarljivo živilo iz tretjega odstavka 61.b člena zakona od 1. septembra 2014 do 31. decembra 2014 ne sme biti daljši od 75 dni, od 1. januarja 2015 do 31. decembra 2015 pa ne sme biti daljši od 60 dni.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek do 31. decembra 2015 plačilni rok za hitro pokvarljivo živilo iz tretjega odstavka 61.b člena zakona ne sme biti daljši od plačilnega roka, ki je bil na dan uveljavitve tega zakona dogovorjen med strankami, če je krajši od plačilnih rokov, določenih s tem zakonom.

63. člen
(plačilni rok za druga živila)

(1) Prvi odstavek 61.c člena zakona se začne uporabljati 1. januarja 2016.

(2) Do roka iz prejšnjega odstavka plačilni rok za živila iz prvega odstavka 61.c člena zakona ne sme biti daljši od plačilnega roka, ki je bil na dan uveljavitve tega zakona dogovorjen med strankami in je krajši od plačilnih rokov, določenih s tem zakonom.

64. člen
(dopolnilne dejavnosti)

(1) Nosilci dopolnilne dejavnosti na kmetiji, ki so do uveljavitve tega zakona dopolnilno dejavnost na kmetiji opravljali v skladu z Zakonom o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12 in 90/12 - ZdZPVHVVR) in Uredbo o vrsti, obsegu in pogojih za opravljanje dopolnilne dejavnosti na kmetiji (Uradni list RS, št. 12/14), morajo opravljanje te dejavnosti uskladiti s tem zakonom najpozneje do 1. januarja 2016.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek morajo nosilci dopolnilne dejavnosti na kmetiji, ki so prejeli sredstva iz naslova ukrepov razvoja podeželja in se jim do 1. januarja 2016 ne bo iztekla petletna obveznost iz odločbe o pravici do sredstev, uskladiti opravljanje dopolnilne dejavnosti na kmetiji s tem zakonom v 60 dneh po izteku petletne obveznosti iz odločbe o pravici do sredstev.

(3) Podatki, ki so se do uveljavitve tega zakona vodili v evidenci dopolnilnih dejavnosti iz 151. člena Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12 in 90/12 - ZdZPVHVVR), se uskladijo s tem zakonom in prenesejo v evidenco iz spremenjenega 143. člena zakona do 1. januarja 2017.

(4) Ločena evidenca prihodkov iz dopolnilne dejavnosti na kmetiji iz petega odstavka spremenjenega 99. člena zakona se mora voditi od 1. januarja 2015 dalje.

65. člen (skupine proizvajalcev)

(1) Skupine proizvajalcev, priznane na podlagi 89. člena Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12 in 90/12 - ZdZPVHVVR), se morajo uskladiti s 107.a členom zakona najpozneje do 1. januarja 2015.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se morajo skupine proizvajalcev, priznane na podlagi 89. člena Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 45/08, 57/12 in 90/12 - ZdZPVHVVR), ki so prejele sredstva iz naslova ukrepov razvoja podeželja in se jim do 1. januarja 2015 ne bo iztekla petletna obveznost iz odločbe o pravici do sredstev, uskladiti s 107.a členom zakona v 60 dneh po izteku petletne obveznosti iz odločbe o pravici do sredstev.

66. člen (uporaba blokov)

Bloki iz spremenjenega 144. člena tega zakona se za ukrepe kmetijske politike začnejo uporabljati 1. februarja 2015.

67. člen (registracija obrata)

Obrati, ki so bili registrirani na podlagi Uredbe o izvajanju delov določenih uredb Skupnosti glede živil, higiene živil in uradnega nadzora nad živali (Uradni list RS, št. 72/10) in Pravilnika o registraciji obratov primarnih proizvajalcev živil in krme rastlinskega izvora (Uradni list RS, št. 79/06) pred uveljavitvijo tega zakona, se štejejo za registrirane po spremenjenem 152.a členu zakona.

68. člen (naloge računovodskih pisarn)

Do izbora nosilca javnega pooblastila iz spremenjenega 171. člena zakona opravlja naloge računovodske pisarne Kmetijsko gozdarska zbornica Slovenije, vendar najdlje za obračunsko leto 2015, kot določajo predpisi Unije.

69. člen (inšpektorji)

(1) Za inšpektorje za hrano, ki so na dan uveljavitve tega zakona najmanj tri leta opravljali naloge kmetijskega inšpektorja, se v skladu s tem zakonom šteje, da izpolnjujejo pogoje, ki so predpisani za imenovanje fitosanitarnega inšpektorja, v skladu s predpisom, ki ureja varstvo rastlin.

(2) Za fitosanitarne inšpektorje, ki so na dan uveljavitve tega zakona najmanj tri leta opravljali naloge kmetijskega inšpektorja, se v skladu s tem zakonom šteje, da izpolnjujejo pogoje, ki so predpisani za imenovanje inšpektorja za hrano.

(3) Za inšpektorje za hrano, ki so na dan uveljavitve tega zakona opravljali naloge zdravstvenega inšpektorja, se v skladu s tem zakonom šteje, da izpolnjujejo pogoje, ki so predpisani za imenovanje inšpektorja za hrano po tem zakonu.

70. člen (uporaba podzakonskih predpisov in razveljavitev)

(1) Do uveljavitve podzakonskih predpisov iz tega zakona se še naprej uporabljajo naslednji podzakonski predpisi, če niso v nasprotju s tem zakonom:

- Pravilnik o žganih pijačah (Uradni list RS, št. 75/08 in 7/09);
- Pravilnik o kakovosti jajc (Uradni list RS, št. 106/08);
- Pravilnik o geografski označbi Dolenjski sadjevec (Uradni list RS, št. 117/08);
- Pravilnik o geografski označbi Kostelska rakija (Uradni list RS, št. 117/08);
- Pravilnik o geografski označbi Kraški brinjevec (Uradni list RS, št. 117/08);
- Pravilnik o geografski označbi Brkinski slivovec (Uradni list RS, št. 117/08);
- Pravilnik o geografski označbi Gorenjski tepkovec (Uradni list RS, št. 117/08);
- Pravilnik o označevanju govejega mesa (Uradni list RS, št. 54/09);
- Pravilnik o kakovosti jedilnih rastlinskih olj, jedilnih rastlinskih masteh in majonezi (Uradni list RS, št. 79/09);
- Pravilnik o registru kmetijskih gospodarstev (Uradni list RS, št. 1/10, 68/10, 110/10, 66/11 in 54/12);
- Pravilnik o razvrščanju in označevanju govejih trupov (Uradni list RS, št. 2/10);
- Pravilnik o delovanju mreže za zbiranje računovodskih podatkov o dohodkih in poslovanju kmetijskih gospodarstev (Uradni list RS, št. 11/10 in 90/10);
- Pravilnik o razvrstitvi kmetijskih gospodarstev v območja z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost (Uradni list RS, št. 25/10);
- Pravilnik o geografski označbi Pelinkovec (Uradni list RS, št. 70/10);
- Pravilnik o geografski označbi Domači rum (Uradni list RS, št. 70/10);
- Pravilnik o geografski označbi Brinjevec (Uradni list RS, št. 70/10);
- Pravilnik o kazeinih in kazeinatih (Uradni list RS, št. 1/11);
- Pravilnik o medu (Uradni list RS, št. 4/11);
- Pravilnik o kakovosti medice in peneče medice (Uradni list RS, št. 4/12);
- Pravilnik o kakovosti mesnih izdelkov (Uradni list RS, št. 59/12);
- Pravilnik o sadnih sokovih in nekaterih podobnih izdelkih, namenjenih za prehrano ljudi (Uradni list RS, št. 89/13);
- Uredba o vrsti, obsegu in pogojih za opravljanje dopolnilnih dejavnosti na kmetiji (Uradni list RS, št. 12/14);
- Pravilnik o priznanju organizacij proizvajalcev v sektorju mleka in mlečnih proizvodov (Uradni list RS, št. 14/14).

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Pravilnik o priznavanju skupin proizvajalcev iz shem kakovosti (Uradni list RS, št. 71/09 in 6/10).

71. člen (prenehanje veljavnosti določb Zakona o gostinstvu)

(1) V Zakonu o gostinstvu (Uradni list RS, št. 93/07 - uradno prečiščeno besedilo) v prvem odstavku 15. člena preneha veljati besedilo »ali pa na podlagi zakona, ki ureja gospodarske družbe,«.

(2) Drugi in tretji odstavek 15. člena Zakona o gostinstvu (Uradni list RS, št. 93/07 - uradno prečiščeno besedilo) prenehata veljati.

72. člen
(uveljavitev)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.